

- przedstawiające ich oddziaływanie (schematy kompozycji, koło barw);
- 5) warsztaty szkolne wyposażone w sprzęt geodezyjny (taśmy miernicze, szpilki, dalmierze, busole, węgielnice, tyczki geodezyjne, niwelator optyczny, laserowy teodolit, tachimetr, wysokościomierze), mapy i dokumentacje geodezyjne (przykładowe mapy zasadnicze, przykładowe dzienniki pomiarów), maszyny i sprzęt ogrodniczy (opryskiwacze, systemy nawadniające i sprzęt do podlewania, glebogryzarki, kultywatory, kosiarki, kosy, podkaszarki, motyki, grabie, widły amerykańskie, szpadle, łopaty, grace, pazurki, wycinaki, okulizaki, zestaw sekatorów (sekator ogrodowy zwykły i akumulatorowy, sekator do cięcia gałęzi z przekładnią, nożyce do cięcia i formowania żywopłotów, nożyce do trawy, piła do cięcia gałęzi, sekator do cięcia róż), rębarka do gałęzi, wertykulator, aerator, miniciągnik/ciągnik; podręczną bibliotekę zawierającą: instrukcje BHP, ochrony p.poż, prawo budowlane i ochrony zabytków, przepisy dotyczące kształcenia praktycznego oraz szkolny regulamin kształcenia praktycznego, katalogi, materiały instruktażowe dotyczące poszczególnych prac nagrane na nośnikach, apteczkę, instrukcje dotyczące wykorzystywanego sprzętu, przykładowe ubrania ochronne, akcesoria zapewniające bezpieczeństwo w trakcie wykonywania prac.

Kształcenie praktyczne może odbywać się w warsztatach szkolnych, centrach kształcenia praktycznego, wydziałach ochrony środowiska i wydziałach utrzymania terenów zieleni urzędów miast, przedsiębiorstwach projektujących, zarządzających, pielęgnujących i konserwujących zieleń.

Praktyka zawodowa będzie realizowana w wymiarze 4 tygodni (160 godzin).

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru rolniczo-leśnego z ochroną środowiska	300 godz.
R.21 Wykonywanie prac w zakresie urządzania i pielęgnacji obiektów architektury krajobrazu	530 godz.
R.22 Organizacja i prowadzenie prac w zakresie urządzania i pielęgnacji obiektów architektury krajobrazu	520 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

5. MOŻLIWOŚCI UZYSKIWANIA DODATKOWYCH KWALIFIKACJI W ZAWODACH W RAMACH OBSZARU KSZTAŁCENIA OKREŚLONEGO W KLASYFIKACJI ZAWODÓW SZKOLNICTWA ZAWODOWEGO

Szkoła przygotowuje ucznia do prowadzenia ciągnika rolniczego z przyczepą. Egzamin uprawniający do uzyskania prawa jazdy kategorii T przeprowadzają instytucje do tego uprawnione, zgodnie z ustawą z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108 poz. 908 z późn. zm.).

TECHNIK INŻYNIERII ŚRODOWISKA I MELIORACJI

311208

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie technik inżynierii środowiska i melioracji powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) nadzorowanie, wykonywanie i eksploatacja obiektów gospodarki wodnej;
- 2) wykonywanie i utrzymanie dróg dojazdowych do gruntów rolnych;
- 3) prowadzenie prac regulacyjnych na małych ciekach wodnych;
- 4) wykonywanie i nadzorowanie robót melioracyjnych.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych, niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru rolniczo-leśnego z ochroną środowiska PKZ(R.g).
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu technik inżynierii środowiska i melioracji opisane w wyodrębnionych kwalifikacjach:

R.23 Prowadzenie robót związanych z budową obiektów inżynierii środowiska;

R.24 Prowadzenie robót melioracyjnych.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie technik inżynierii środowiska i melioracji powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia rysunku technicznego wyposażona w: stanowiska komputerowe z drukarką (jedno stanowisko dla jednego ucznia), stanowisko komputerowe z dostępem do Internetu dla nauczyciela, skanery i plotery (po jednym na cztery stanowiska komputerowe), programy komputerowe wspomagające projektowanie, pakiet programów użytkowych, projektor multimedialny, podstawowe przybory i materiały rysunkowe; zbiory norm; mapy; modele urządzeń budowlanych; projekty typowych budowli; przykładowa dokumentacja projektowa;
- 2) pracownia inżynierii środowiska powinna być wyposażona w: próbki materiałów budowlanych; schematy i typowe projekty urządzeń i budowli wodno-melioracyjnych i ochrony środowiska; instrukcje obsługi maszyn i urządzeń do robót ziemnych i prac melioracyjnych, p przekroje, modele i katalogi maszyn oraz urządzeń wodno-kanalizacyjnych; projekty sieci wodociągowej i kanalizacyjnej; instrukcje obsługi maszyn i urządzeń wodno-kanalizacyjnych; modele urządzeń i aparaturę do badania zanieczyszczeń; normy i teksty aktów prawnych dotyczących obiektów gospodarki wodnej i ochrony środowiska;
- 3) pracownia melioracji wodnych powinna być wyposażona w: modele budowli umocnień wodnych, połączeń i przyłączy studzienek; przekroje typowych konstrukcji; dokumentacja techniczna dotycząca obiektów melioracyjnych; makiety systemów drenarskich; normy i katalogi urządzeń melioracyjnych i drenarskich; instrumenty geodezyjne.

Kształcenie praktyczne może odbywać się w warsztatach szkolnych, centrach kształcenia praktycznego, przedsiębiorstwach.

Praktyka zawodowa będzie realizowana w wymiarze 4 tygodni (160 godzin) w trzeciej klasie technikum.

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru rolniczo-leśnego z ochroną środowiska	200 godz.
R.23 Prowadzenie robót związanych z budową obiektów inżynierii środowiska	660 godz.
R.24 Prowadzenie robót melioracyjnych	490 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

TECHNIK GEOLOG

311106

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie technik geolog powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) wykonywania geologicznych prac terenowych;
- 2) obsługi geologicznej wierceń;

- 3) laboratoryjnych prac diagnostycznych;
- 4) dokumentowania i przetwarzania wyników badań;
- 5) prowadzenie działalności geoturystycznej.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych, niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru rolniczo-leśnego z ochroną środowiska PKZ(R.m);
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu technik geolog opisane w wyodrębnionej kwalifikacji:

R.25 Wykonywanie geologicznych prac terenowych, laboratoryjnych i dokumentacyjnych.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie technik geolog powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownię do badań mikroskopowych wyposażoną w: lupy (1 szt./osobę), binokulary (1 szt./2 osoby), mikroskopy polaryzacyjne (1 szt./3 osoby), stanowiska komputerowe z drukarką (jedno stanowisko dla pięciu uczniów), stanowisko komputerowe z dostępem do Internetu dla nauczyciela), specjalistyczne programy komputerowe, pakiet programów użytkowych, projektor multimedialny;
- 2) pracownię preparatyki i badań fizykochemicznych minerałów, skał i wód wyposażoną w wytrząsarkę i zestaw sit do analizy granulometrycznej, szlifierkę i polerkę do skał, pehametr, moździerz agatowy do rozcierania próbek skalnych, kwas solny do badań węglanowości – 6 stanowisk dla poszczególnego sprzętu, każde dla 2 uczniów;
- 3) sprzęt terenowy do zajęć praktycznych w terenie oraz demonstracji na lekcjach: sondy geologiczne (1 szt./4 uczniów), kompasy geologiczne (1 szt./2 uczniów), GPS (1 szt./5 uczniów), węgielnice (1 szt. /4 uczniów), taśmy miernicze (1 szt./4 uczniów), tyczki miernicze (1 szt. /1 uczniów);
- 4) pracownię komputerową do opracowań kartograficznych i dokumentacyjnych: komputery z oprogramowaniem (typu Office, Corel) – 1 stanowisko/2 uczniów, drukarki komputerowe - 1 standardowa, 1 formatu A3, ploter, skaner – po 1 szt./pracownię.

Kształcenie praktyczne może odbywać się w pracowniach szkolnych, centrach kształcenia praktycznego lub w terenie.

Praktyka zawodowa będzie realizowana w wymiarze 5 tygodni (200 godzin).

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru rolniczo-leśnego z ochroną środowiska	240 godz.
R.25 Wykonywanie geologicznych prac terenowych, laboratoryjnych i dokumentacyjnych	1070 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

Szkoła Policealna

FLORYSTA

343203

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie florysta powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) projektowanie dekoracji roślinnych;
- 2) wykonywanie dekoracji roślinnych;
- 3) aranżacja florystycznego wystroju wewnątrz oraz otwartej przestrzeni.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych, niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru rolniczo-leśnego z ochroną środowiska PKZ(R.n);
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu florysta opisane w wyodrębnionej kwalifikacji:

R.26 Projektowanie i wykonywanie dekoracji roślinnych.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie florysta powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia plastyczna wyposażona w: stoły przystosowane do wykonywania rysunków (1 stół/osobę), materiały, przybory rysunkowe i malarskie, modele i makiety dekoracji wewnątrz, plansze, zestawy zdjęć przedstawiających wnętrza historyczne oraz ich wyposażenie, programy multimedialne z zakresu historii sztuki, historii dekoracji roślinnych oraz kompozycji plastycznej, zestawy przezroczy i foliogramów, filmy dydaktyczne, albumy z zakresu historii sztuki, literaturę tematyczną, materiały i środki do ekspozycji wyrobów florystycznych, zestaw różnych typów lamp do oświetlania ekspozycji florystycznych, rzutnik pisma, projektor multimedialny, ekran projekcyjny, komputer z oprogramowaniem specjalistycznym (1 komputer na 2 osoby), skaner, drukarkę, kamerę cyfrową, aparat cyfrowy i statyw, lampy fotograficzne (ze światłem stałym), tablicę białą bezpyłową, tablicę korkową, tablicę multimedialną, oświetlenie sali światłem białym (nie zmieniające barw);
- 2) pracownia florystyczna wyposażona w: materiały florystyczne, zestawy przezroczy i foliogramów, filmy dydaktyczne, albumy, literaturę florystyczną, prezentacje multimedialne dotyczące: stylów i rodzajów kompozycji, materiałoznawstwa florystycznego, technik florystycznych, materiałów dekoracyjnych i technicznych, katalogi materiałów i wyrobów florystycznych, tabelaryczne zestawienia gatunków roślin stosowanych we florystyce, plansze przedstawiające materiał roślinny (kwiaty cięte, rośliny pojemnikowe, byliny, krzewy i krzewinki), plansze ilustrujące teorie łączenia barw (koło, gwiazda i globus barw), plansze przedstawiające materiał techniczny we florystyce, cenniki materiału florystycznego, zestaw podłoży kwiatowych, zestaw nawozów, zestaw materiałów do pielęgnacji roślin, sprzęt do nawożenia i pielęgnacji roślin, zielniki, zestaw literatury tematycznej, programy multimedialne, zestawy foliogramów, filmy dydaktyczne statywy do bukietów ślubnych, wazon, naczynia i inne pojemniki, narzędzia i urządzenia florystyczne, kasy fiskalne, regały do prezentacji materiałów i wyrobów florystycznych, kostki wystawowe, przenośne źródła światła, lustra, prasy do suszenia roślin metodą zielnikową, rzutnik pisma, projektor multimedialny, ekran projekcyjny, komputer ze specjalistycznym oprogramowaniem, skaner, drukarka, tablicę białą bezpyłową, tablicę korkową, florystyczne czasopisma specjalistyczne polskie i obcojęzyczne, telewizor, odtwarzacz DVD, oświetlenie sali światłem białym (nie zmieniające barw);
- 3) warsztaty szkolne, w których powinny być zorganizowane: stanowisko do wykonywania prac florystycznych wyposażone w: materiały florystyczne, stoły robocze (z możliwością regulacji wysokości w zależności od wzrostu, min. H=0,85 m, szerokość 0,80m, głębokość 0,60m), wózek do transportu roślin, pojemniki do

przechowywania roślin, stelaż do drutów, wstążek i papieru do pakowania roślin, podsufitowy stelaż do suszenia roślin, statywy do bukietów ślubnych (1 dla każdego ucznia), wazon, naczynia i inne pojemniki, podstawowy zestaw wazonów dla ucznia: wazon długi płaski, płaskie okrągłe, na nóżce i wysoki, lustro, narzędzia i urządzenia: noże, sekatory, nożyczki, nożyce do cięcia blachy, zestaw obciążników precyzyjnych, piłki do drewna i metalu, noże oraz stolik do cięcia styropianu i płyt gipsowych, młotek, obcęgi, przecinaki do drutu, zszywacze biurowe, zszywacze tapicerskie, pistolety do kleju na niską i wysoką temperaturę (jeden na dwóch uczniów), wiertarka, wkrętarka, imadło, kuchenka elektryczna, lutownica, laminarka, konewki, zraszacze, ostrzałka do noży, pojemniki na odpady organiczne i nieorganiczne, stelaże do wykonywania i ekspozycji dekoracji wiszących, punkty poboru zimnej i ciepłej wody z gałką prysznicową i głębokim stalowym zlewem, elektryczne gniazda wtykowe przy stanowiskach roboczych, plansze przedstawiające materiał roślinny (kwiaty cięte, rośliny pojemnikowe, byliny, krzewy i krzewinki), plansze ilustrujące teorie łączenia barw (koło, gwiazda i globusem barw), plansze przedstawiające materiał techniczny we florystyce, cenniki materiału florystycznego, oświetlenie sali światłem białym (nie zmieniające barw), kasę fiskalną.

Kształcenie praktyczne może odbywać się w warsztatach szkolnych, centrach kształcenia praktycznego, florystycznych przedsiębiorstwach usługowo-handlowych
Praktyka zawodowa będzie realizowana w wymiarze 6 tygodni (240 godzin).

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru rolniczo-leśnego z ochroną środowiska	240 godz.
R.26 Projektowanie i wykonywanie dekoracji roślinnych	1030 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

OBSZAR TURYSTYCZNO-GASTRONOMICZNY (T)

Zasadnicza Szkoła Zawodowa

PRACOWNIK POMOCNICZY OBSŁUGI HOTELOWEJ

911205

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie pracownik pomocniczy obsługi hotelowej powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) wykonywanie prac związanych z przygotowaniem hotelowej jednostki mieszkalnej do przyjęcia gości;
- 2) wykonywanie prac pomocniczych w części gastronomicznej obiektu;
- 3) wykonywanie prac pomocniczych związanych z obsługą gości hotelowych;
- 4) wykonywanie prac porządkowych na terenie obiektu świadczącego usługi hotelarskie;
- 5) wykonywanie prac pomocniczych związanych z utrzymaniem w należytym stanie terenów zieleni i urządzeń rekreacyjnych znajdujących się w otoczeniu obiektu.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych, niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru turystyczno-gastronomicznego PKZ(T.a);

3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu pracownik pomocniczy obsługi hotelowej opisane w wyodrębnionej kwalifikacji:

T.1 Wykonywanie prac pomocniczych w obiekcie hotelarskim.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie pracownik pomocniczy obsługi hotelowej powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia hotelarska powinna składać się z jednostki mieszkalnej z węzłem higieniczno-sanitarnym oraz pomieszczenia magazynowego. Jednostka mieszkalna wyposażona w: łóżko, pościel i bieliznę pościelową, szafę (wnękę) z wieszakami, stolik nocny (szafka), krzesło, biurko, bagażnik, wieszak na wierzchnią odzież, zestaw ręczników, drobne wyposażenie dodatkowe (igielnik, torba na brudną bieliznę, środki higieniczne, zestaw kosmetyków hotelowych.), elementy dekoracyjne, materiały informacyjno-reklamowe. Węzeł higieniczno-sanitarny wyposażony w: umywalkę z półką lub blatem i oświetleniem (górnym lub bocznym), lustro, wannę lub kabinę z natryskiem, wc, pojemnik na odpady. Pomieszczenie magazynowe wyposażone w: wózek hotelowej obsługi pięter z pełnym wyposażeniem, odkurzacz, ręczny sprzęt porządkowy, regał z bielizną hotelową, środki czystości i środki dezynfekcyjne, pralkę automatyczną, opakowania i etykiety środków do prania, żelazko i deskę do prasowania, wieszaki, środki ochrony indywidualnej oraz apteczkę;
- 2) pracownia gastronomiczna z salą obsługi konsumentów wyposażona w: stoły, krzesła, pomocniki kelnerskie, bieliznę stołową, zastawę stołową, elementy dekoracji stołów oraz sprzęt i urządzenia do ekspozycji i podawania potraw i napojów, przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz przepisy sanitarno-epidemiologiczne. W pracowni powinno być zorganizowane stanowisko do wstępnej obróbki surowców spożywczych wyposażone w: zlewozmywak, stoły kuchenne, krzesła lub taborety, kuchnię gazową lub elektryczną, lodówkę, zmywarkę, robot kuchenny, naczynia i drobny sprzęt kuchenny, ekspres do kawy i herbaty, sprzęt i środki do utrzymania czystości, pojemniki na odpadki, odzież ochronną oraz apteczkę;
- 3) pracownia gospodarcza wyposażona w: ręczny i mechaniczny sprzęt do pielęgnacji terenów zieleni, opakowania i etykiety środków ochrony roślin i nawozów, środki, narzędzia i urządzenia do utrzymania czystości w otoczeniu obiektu, narzędzia i materiały do wykonywania prostych napraw sprzętu i urządzeń rekreacyjnych, środki ochrony indywidualnej, apteczkę oraz przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska.

W pracowniach należy zapewnić wyposażenie jedno stanowisko dla trzech uczniów.

Kształcenie praktyczne będzie realizowane w pracowniach szkolnych oraz w obiektach świadczących usługi hotelarskie.

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru turystyczno-gastronomicznego	200 godz.
T.1 Wykonywanie prac pomocniczych w obiekcie hotelarskim	900 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

OPERATOR MASZYN I URZĄDZEŃ PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO 816003

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie operator maszyn i urządzeń przemysłu spożywczego powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) przygotowywanie surowców do produkcji wyrobów spożywczych z wykorzystaniem maszyn i urządzeń;
- 2) wytwarzanie półproduktów i wyrobów gotowych z zastosowaniem maszyn i urządzeń;
- 3) obsługiwanie urządzeń do konfekcjonowania i pakowania wyrobów gotowych;
- 4) magazynowanie wyrobów gotowych z wykorzystaniem urządzeń magazynowych i środków transportu wewnętrznego.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych, niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru turystyczno-gastronomicznego PKZ(T.b);
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu operator maszyn i urządzeń przemysłu spożywczego opisane w wyodrębnionej kwalifikacji:

T.2 Produkcja wyrobów spożywczych z wykorzystaniem maszyn i urządzeń.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie operator maszyn i urządzeń przemysłu spożywczego powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia technologiczna wyposażona w: schematy maszyn i urządzeń stosowanych w produkcji żywności, instrukcje obsługi i dokumentacje techniczno-ruchowe maszyn i urządzeń, aparaturę kontrolno-pomiarową, schematy instalacji technicznych zakładów produkujących wyroby spożywcze, schematy i katalogi urządzeń: energetycznych, do uzdatniania wody, oczyszczania ścieków i powietrza, schematy i plansze poglądowe z zakresu produkcji wyrobów spożywczych, dokumentację technologiczną obowiązującą w produkcji wyrobów spożywczych.

Ze względu na występowanie w przemyśle spożywczym specyficznych branż przetwórstwa i wytwarzania, kształcenie w zawodzie operator maszyn i urządzeń przemysłu spożywczego powinno od początku okresu kształcenia uwzględniać specjalizację związaną z jedną z branż.

W związku z tym kształcenie praktyczne powinno odbywać się w zakładach przetwórstwa spożywczego, w których uczeń będzie nabywał umiejętności w każdej z wyodrębnionych jednostek efektów kształcenia.

W zależności od potrzeb regionalnego rynku pracy lub zainteresowań uczniów, szkoła powinna współpracować z zakładem przetwórstwa spożywczego jednej z branż: zakładem przetwórstwa zbóż, przetwórstwa ziemniaków, przetwórstwa owoców i warzyw, przetwórstwa mięsa, przetwórstwa surowców pochodzenia morskiego, przetwórstwa jajczarsko-drobiarskiego, przetwórstwa mleka, produkcji piekarsko-ciastkarskiej i cukierniczej, przetwórstwa surowców olejarskich, przemysłu fermentacyjnego, przemysłu cukrowniczego lub zakładem produkcji koncentratów spożywczych.

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru turystyczno-gastronomicznego	350 godz.
T.2 Produkcja wyrobów spożywczych z wykorzystaniem maszyn i urządzeń	750 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

5. MOŻLIWOŚCI UZYSKIWANIA DODATKOWYCH KWALIFIKACJI W ZAWODACH W RAMACH OBSZARU KSZTAŁCENIA OKREŚLONEGO W KLASYFIKACJI ZAWODÓW SZKOLNICTWA ZAWODOWEGO

Absolwent zasadniczej szkoły zawodowej w zawodzie operator maszyn i urządzeń przemysłu spożywczego po *potwierdzeniu* kwalifikacji *T.2 Produkcja wyrobów spożywczych z wykorzystaniem maszyn i urządzeń* może uzyskać dyplom technika technologii żywności po potwierdzeniu dodatkowo kwalifikacji *T.14 Organizacja i nadzór produkcji wyrobów spożywczych* lub technika przetwórstwa mleczarskiego po potwierdzeniu dodatkowo kwalifikacji *T.15 Organizacja i nadzór produkcji wyrobów mleczarskich* oraz uzyskaniu wykształcenia średniego.

PIEKARZ

751204

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie piekarz powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) przygotowywanie surowców do produkcji wyrobów piekarskich;
- 2) wykonywanie prac związanych z produkcją wyrobów piekarskich;
- 3) obsługiwanie i konserwacja maszyn i urządzeń stosowanych w produkcji wyrobów piekarskich.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych, niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru turystyczno-gastronomicznego PKZ(T.b).
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu piekarz opisane w wyodrębnionej kwalifikacji:
T.3 Produkcja wyrobów piekarskich.
Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie piekarz powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia technologiczna wyposażona w: normy i receptury piekarskie, katalogi oraz modele maszyn i urządzeń stosowanych w produkcji piekarskiej, dokumentacje techniczne, instrukcje obsługi maszyn i urządzeń, schematy technologiczne produkcji wyrobów piekarskich, filmy dydaktyczne dotyczące procesów technologicznych produkcji pieczywa, przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej;
- 2) warsztaty szkolne, w których powinny być zorganizowane następujące stanowiska:
 - a) stanowisko do przygotowania surowców i miesienia ciast (jedno stanowisko dla trzech uczniów) wyposażone w: lodówkę, dozator-mieszacz wody, przesiewacz lub sito do mąki, miesiarkę do ciasta, zestaw naczyń do przygotowania surowców, zestaw przyrządów pomiarowych: termometr do ciasta, wagi, miarki do płynów oraz drobny sprzęt piekarski,
 - b) stanowisko do dzielenia i formowania kęsów ciasta (jedno stanowisko dla trzech uczniów) wyposażone w: stół piekarski, wagę, dzielarkę do bułek oraz drobny sprzęt piekarski - nożyki, skrobki, formy, blachy arkuszowe, koszyki, deski rozrostowe,
 - c) stanowisko do rozrostu i wypieku kęsów ciasta (jedno stanowisko dla trzech uczniów) wyposażone w: komorę rozrostową i piec piekarski, środki ochrony indywidualnej, przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej.

Szkoła powinna nawiązać współpracę z zakładami produkującymi wyroby piekarskie, aby umożliwić uczniom nabywanie umiejętności w zakładzie produkcyjnym.

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru turystyczno-gastronomicznego	350 godz.
T.3 Produkcja wyrobów piekarskich	750 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

CUKIERNIK

751201

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie cukiernik powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) przygotowywanie surowców do produkcji wyrobów cukierniczych;
- 2) eksploataowanie narzędzi, urządzeń i maszyn stosowanych w produkcji wyrobów cukierniczych;
- 3) sporządzanie półproduktów i wyrobów cukierniczych.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych, niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru turystyczno-gastronomicznego PKZ(T.b);
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu cukiernik opisane w wyodrębnionej kwalifikacji:

T.4 Produkcja wyrobów cukierniczych.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie cukiernik powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia technologiczna wyposażona w: normy i receptury cukiernicze, katalogi elementów dekoracyjnych i dekoracji wyrobów cukierniczych, katalogi maszyn i urządzeń, dokumentacje techniczne oraz instrukcje obsługi maszyn i urządzeń, schematy technologiczne produkcji wyrobów cukierniczych;
- 2) warsztaty szkolne, w których powinny być zorganizowane następujące stanowiska:
 - a) stanowisko do przygotowania surowców i półproduktów cukierniczych (jedno stanowisko dla trzech uczniów) wyposażone w: stoły cukiernicze, lodówkę, przesiewacz lub sito do mąki, miesiarkę, ubijaczkę, zestaw naczyń do przygotowania surowców, zestaw przyrządów pomiarowych - termometr, wagę, miarki do płynów oraz drobny sprzęt cukierniczy,
 - b) stanowisko do wypieku półproduktów i wyrobów gotowych (jedno stanowisko dla trzech uczniów) wyposażone w: piec, zestaw form, blach, drobny sprzęt cukierniczy,
 - c) stanowisko do dekorowania wyrobów cukierniczych (jedno stanowisko dla trzech uczniów) wyposażone w: stoły cukiernicze, zestaw do pracy z karmelem, zestaw do pracy z czekoladą, drobny sprzęt do wykonywania dekoracji wyrobów cukierniczych, chłodnię lub lodówkę.

Szkoła powinna nawiązać współpracę z zakładami produkującymi wyroby cukiernicze, aby była możliwość uzupełnienia lub rozszerzenia wiadomości i umiejętności w zakładzie produkcyjnym.

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru turystyczno-gastronomicznego	350 godz.
--	-----------

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

WĘDLINIARZ

751107

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent zasadniczej szkoły zawodowej kształcącej w zawodzie wędliniarz powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) przeprowadzanie rozbioru tusz, półtusze i ćwierćtusze zwierząt rzeźnych oraz wykrawanie mięsa;
- 2) magazynowanie i przygotowanie mięsa do dystrybucji;
- 3) produkowanie przetworów mięsnych;
- 4) produkowanie tłuszczów topionych;
- 5) magazynowanie i przygotowanie przetworów mięsnych i tłuszczowych do dystrybucji.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru turystyczno-gastronomicznego PKZ(T.b);
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu wędliniarz opisane w wyodrębnionej kwalifikacji:

T.5 Produkcja przetworów mięsnych i tłuszczowych.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie wędliniarz powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia technologiczna z indywidualnymi stanowiskami pracy (jedno stanowisko dla każdego ucznia) wyposażona w: normy i przepisy technologiczne obowiązujące w produkcji żywności, rysunki techniczne i schematy maszyn i urządzeń stosowanych w produkcji żywności, instrukcje obsługi i dokumentacje techniczne, instrukcje obsługi maszyn, schematy, części oraz modele maszyn i urządzeń stosowanych w produkcji żywności, sprzęt i aparaturę kontrolno-pomiarową stosowaną w produkcji żywności, dokumentację, techniczną i schematy instalacji technicznych zakładów produkujących żywność, schematy i katalogi urządzeń: energetycznych, do uzdatniania wody, oczyszczania ścieków i powietrza schematy i plansze poglądowe z zakresu rozbioru i wykrawania, schematy i modele maszyn i urządzeń stosowanych w zakładach rozbioru i wykrawania mięsa oraz w przetwórstwie mięsa i tłuszczu, dokumentację technologiczną: normy z zakresu rozbioru i wykrawania oraz przetwórstwa mięsnego, receptury przetworów mięsnych oraz tłuszczowych, przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska, filmy dydaktyczne dotyczące przetwórstwa mięsa;
- 2) pracownia rozbioru i wykrawania mięsa, w której powinny być zorganizowane stanowiska do rozbioru i wykrawania (jedno stanowisko dla jednego ucznia) wyposażone w: stół z płytą roboczą ze stali nierdzewnej lub z tworzywa sztucznego, zestaw narzędzi: noże, staki, tasaki, sterylizatory noży, piły taśmowe, piły tarczowe, noże mechaniczne, urządzenia - odskórowaczki, odbloniarki oraz stanowisko do konfekcjonowania mięsa wyposażone w stół z płytą roboczą ze stali nierdzewnej lub z tworzywa sztucznego, krajalnicę do mięsa oraz urządzenie do pakowania porcji mięsa, inny sprzęt w pracowni: kolejka podwieszana, wózki wiszące hakowe, pojemniki plastikowe lub metalowe, wózki kołowe do transportu, wagi; zestaw

- przyrządów pomiarowych;
- 3) pracownia produkcji przetworów mięsnych, w której powinny być zorganizowane stanowiska: mechanicznego rozdrabniania surowców mięsnych i tłuszczowych i przygotowania farszu (jedno stanowisko dla jednego ucznia) wyposażone w urządzenia: wilk wraz z zestawem noży, krajarka szybkotnąca, kostkownica, kuter, młynek koloidalny, wytwornica lodu, mieszarka; stanowisko formowania przetworów mięsnych (jedno stanowisko dla jednego ucznia) wyposażone w: nadziewarkę i dozowarkę do konserw, stoły z płytą roboczą z blachy stalowej – przy każdym urządzeniu, wózki wędzarnicze, wózki i pojemniki ze stali nierdzewnej lub z tworzywa sztucznego na surowce i farsz;
 - 4) pracownia obróbki termicznej i wędzenia wyposażoną w komory wędzarniczo-parzelnicze, kotły warzelne, pasteryzator i autoklaw, wózki wędzarnicze, pojemniki metalowe lub z tworzywa sztucznego, wagi, termometry;
 - 5) pracownia peklowania mięsa i formowania wędzonek, wyposażoną w: maszyny i urządzenia: nastrzykiwarka wieloigłowa do nastrzykiwania elementów mięsnych, mieszarka, masownica próżniowa, prasy do szynek, nadziewarkę do nakładania folii i siatek lub obciążarka do szynek, klipsownica, zbiorniki lub wanny peklownicze ze stali kwasoodpornej, wózki masarskie, wózki-wanny, wózki wędzarnicze oraz inny sprzęt: pojemniki z blachy kwasoodpornej oraz z tworzywa sztucznego, kraty zabezpieczające przed wypływaniem elementów na powierzchnię solanki, metalowe haki do mięsa, noże masarskie, solomierze, wagi;
 - 6) pracownia konfekcjonowania wędlin wyposażoną w: stoły z tworzywa sztucznego lub z blatami ze stali nierdzewnej, wagi, krajalnice, urządzenia porcjowania wędlin i do próżniowego pakowania porcji.

Wskazana jest współpraca szkoły z zakładami przetwórstwa mięsa w celu organizowania wycieczek dydaktycznych pozwalających na zapoznanie z przyjętymi rozwiązaniami technologicznymi, rzeczywistymi warunkami pracy, stosowanymi materiałami, maszynami i narzędziami. Wycieczki do zakładów pozwolą również na aktualizowanie wiedzy z zakresu stosowania nowoczesnych technologii. Podczas realizacji programu wskazane jest również organizowanie wycieczek dydaktycznych na targi i wystawy maszyn i urządzeń oraz technologii stosowanych w przetwórstwie mięsa.

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru turystyczno-gastronomicznego	350 godz.
T.5 Produkcja przetworów mięsnych i tłuszczowych	750 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

KUCHARZ

512001

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie kucharz powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) przechowywanie żywności;
- 2) sporządzanie potraw i napojów;
- 3) ekspedycja potraw i napojów.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych, niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;

- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru turystyczno-gastronomicznego PKZ(T.c).
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu kucharz opisane w wyodrębnionej kwalifikacji:

T.6 Sporządzanie potraw i napojów

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie kucharz powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia podstaw żywienia wyposażona w: stanowiska komputerowe z drukarką (jedno stanowisko dla jednego ucznia), zestaw komputerowy z dostępem do Internetu dla nauczyciela, skanery (po jednym na cztery stanowiska komputerowe), specjalistyczne programy komputerowe, pakiet programów użytkowych, oraz tabele składu i wartości odżywczej produktów spożywczych, normy żywienia, jadłospisy, przepisy i procedury z zakresu prawa żywnościowego, model układu pokarmowego człowieka;
- 2) pracownia technologii gastronomicznej, w której zorganizowane jest stanowisko do sporządzania potraw i napojów (jedno stanowisko dla dwóch - trzech uczniów) wyposażone w: zlewozmywak, kuchnię z termoobiegiem, grill lub ruszt, frytownicę, szafki stojące ze stalowym blatem roboczym i szafki wiszące zaopatrzone w komplet naczyń kuchennych i komplet drobnego sprzętu kuchennego, urządzenia: urządzenia chłodnicze, zmywarka, piec konwekcyjno – parowy, kuchenka mikrofalowa, młynek koloidalny, naświetlacz do jaj, stoliki i krzesła dla każdego ucznia, przeznaczone do konsumpcji oraz oceny przygotowanych potraw i napojów, bieliznę i zastawę stołową, podstawowy sprzęt kelnerski, katalogi i poradniki, instrukcje obsługi maszyn i urządzeń gastronomicznych;
- 3) warsztaty szkolne, w których powinny być zorganizowane następujące stanowiska:
 - a) stanowisko do obróbki wstępnej brudnej (jedno stanowisko dla sześciu uczniów) wyposażone w: zlewozmywak, stoły oraz komplet naczyń i drobnego sprzętu kuchennego, płuczko – obieraczkę i urządzenie do dezynfekcji jaj;
 - b) stanowisko do obróbki wstępnej czystej (jedno stanowisko dla sześciu uczniów) wyposażone w: zlewozmywak, stoły oraz komplet naczyń i drobnego sprzętu kuchennego, urządzenia do rozdrabniania warzyw i owoców oraz urządzenia chłodnicze;
 - c) stanowisko produkcji potraw z mięsa (jedno stanowisko dla sześciu uczniów) wyposażone w: zlewozmywak, stoły oraz komplet naczyń i drobnego sprzętu kuchennego, urządzenia do rozdrabniania mięsa i urządzenia chłodnicze;
 - d) stanowisko produkcji ciast (jedno stanowisko dla sześciu uczniów) wyposażone w: zlewozmywak, stoły oraz komplet naczyń i drobnego sprzętu kuchennego piec konwekcyjno-parowy, miesiarkę, robot wieloczynnościowy;
 - e) stanowisko do obróbki cieplnej (jedno stanowisko dla sześciu uczniów) wyposażone w: zlewozmywak, stoły oraz komplet naczyń i drobnego sprzętu kuchennego piec konwekcyjno parowy, taborety podgrzewcze i trzony kuchenne z wyciągami, patelnie elektryczne;
 - f) stanowisko do ekspedycji potraw i napojów (jedno stanowisko dla sześciu uczniów) wyposażone w: zlewozmywak, stoły oraz komplet naczyń i drobnego sprzętu kuchennego, wagę, kuchenkę mikrofalową, podgrzewacze do potraw i talerzy;
- 4) stanowisko zmywania naczyń (jedno stanowisko dla sześciu uczniów) wyposażone w: zlewozmywak trzykomorowy, pojemniki na odpadki, maszyna do mycia naczyń, sprzęt i środki myjące, kosze na talerze i naczynia.

Kształcenie praktyczne może odbywać się w warsztatach szkolnych, centrach kształcenia praktycznego lub u pracodawców.

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz	300 godz.
--	-----------

wspólne dla zawodów w ramach obszaru turystyczno-gastronomicznego	
T.6 Sporządzanie potraw i napojów	800 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

5. MOŻLIWOŚCI UZYSKIWANIA DODATKOWYCH KWALIFIKACJI W ZAWODACH W RAMACH OBSZARU KSZTAŁCENIA OKREŚLONEGO W KLASYFIKACJI ZAWODÓW SZKOLNICTWA ZAWODOWEGO

Absolwent zasadniczej szkoły zawodowej w zawodzie kucharz po potwierdzeniu kwalifikacji *T.6 Sporządzanie potraw i napojów* może uzyskać dyplom technika żywienia i usług gastronomicznych po potwierdzeniu dodatkowo kwalifikacji *T.13 Organizacja żywienia i usług gastronomicznych* oraz uzyskaniu wykształcenia średniego.

Technikum

TECHNIK TURYSTYKI WIEJSKIEJ

515203

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie technik turystyki wiejskiej powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) organizowanie i prowadzenie działalności turystycznej na obszarach wiejskich;
- 2) planowanie, organizowanie i wykonywanie prac w gospodarstwie rolnym;
- 3) planowanie i organizowanie działalności agroturystycznej
- 4) obsługiwanie klienta w gospodarstwie agroturystycznym.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru turystyczno-gastronomicznego PKZ(T.d) i obszaru rolniczo-leśnego z ochroną środowiska PKZ(R.c).
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu technik turystyki wiejskiej opisane w wyodrębnionych kwalifikacjach:

T.7 Prowadzenie działalności turystycznej na obszarach wiejskich;

T.8 Prowadzenie gospodarstwa agroturystycznego.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie technik turystyki wiejskiej powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia turystyki wyposażona w: mapy i atlasy, przewodniki, foldery, katalogi biur podróży, cenniki usług, informatory, rozkłady jazdy komunikacji: kolejowej, autobusowej, lotniczej, wzory umów cywilnoprawnych, wzory dokumentów stosowanych w turystyce, czasopisma i literaturę zawodową, czytnik kart kredytowych, wzory kart i rachunków kredytowych;
- 2) pracownia hotelarska, składająca się z lady recepcyjnej i jednostki mieszkalnej z pełnym węzłem sanitarnym, wyposażona w: łóżko, pościel i bieliznę pościelową, zestaw ręczników, telewizor, drobne dodatkowe wyposażenie, wózek z wyposażeniem i środkami do sprzątania;
- 3) pracownia żywienia z salą konsumpcyjną wyposażona w: urządzenia i sprzęt kuchenny, meble kuchenne, zestawy naczyń kuchennych, surowce, przyprawy i produkty spożywcze, normy jakości, instrukcje obsługi, zbiory przepisów

kulinarnych, odzież ochronną, apteczkę, stoły i krzesła, bieliznę i zastawę stołową, elementy dekoracyjne, literaturę zawodową, przepisy kulinarne;

- 4) pracownia rolnicza wyposażona w: okazy naturalne roślin, atlasy: roślin, zwierząt, chorób, chwastów i szkodników, przekroje, modele i atrapy zwierząt gospodarskich, przekroje, modele i atrapy pojazdów, maszyn i narzędzi, instrukcje obsługi pojazdów i maszyn rolniczych, próbki: nasion, pasz, nawozów, środków ochrony roślin, wzory dokumentów, normy, katalogi, środki audiowizualne, literaturę zawodową.

Kształcenie praktyczne może odbywać się w pracowniach szkolnych, centrach kształcenia praktycznego, przedsiębiorstwach turystycznych (biuro podróży, zakład hotelarski, ośrodki informacji turystycznej), gospodarstwach rolnych prowadzących działalność agroturystyczną.

Praktyka zawodowa będzie realizowana w wymiarze 8 tygodni (320 godzin) w biurze podróży (40 godzin), zakładzie hotelarskim (40 godzin), zakładzie gastronomicznym (80 godzin), gospodarstwie agroturystycznym (80 godzin) oraz gospodarstwie rolnym (80 godzin).

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru turystyczno-gastronomicznego oraz obszaru rolniczo-leśnego z ochroną środowiska	320 godz.
T.7 Prowadzenie działalności turystycznej na obszarach wiejskich	310 godz.
T.8 Prowadzenie gospodarstwa agroturystycznego	560 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

KELNER

513101

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie kelner powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) przygotowywanie sal konsumpcyjnych do obsługi gości;
- 2) wykonywanie czynności związanych z obsługą gości;
- 3) rozliczanie usług kelnerskich.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru turystyczno-gastronomicznego PKZ(T.e);
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu kelner opisane w wyodrębnionej kwalifikacji:

T.9 Wykonywanie usług kelnerskich

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie kelner powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia organizacji usług kelnerskich wyposażona w: stanowiska komputerowe (jedno stanowisko dla jednego ucznia) z oprogramowaniem do zarządzania gastronomią i układania menu zgodnie z zasadami racjonalnego żywienia, do kalkulacji potraw i napojów oraz do planowania pracy kelnera i jej rozliczania,

- albumy do oceny organoleptycznej potraw i napojów, katalogi wyposażenia gastronomii, wzory druków stosowanych w gastronomii, instrukcje i regulaminy;
- 2) pracownia technologiczna wyposażona w: stanowisko do sporządzania potraw i napojów (jedno stanowisko dla trzech uczniów) wyposażone w: zlewozmywak, kuchnię z termoobiegiem, grill lub ruszt, frytownicę, szafki stojące ze stalowym blatem roboczym i szafki wiszące zaopatrzone w komplet naczyń kuchennych i komplet drobnego sprzętu kuchennego;
 - 3) pracownia obsługi gości wyposażona w: stoły restauracyjne (jeden stół dla trzech uczniów) krzesła, stoły pomocniki kelnerskie stałe, wózki kelnerskie do uzupełniania zastawy, do serwowania dań gorących, do flambirowania, do tranżerowania, witryny chłodzone do ekspozycji i podawania potraw, kredensy kelnerskie, podgrzewacze do potraw i talerzy, urządzenia do parzenia kawy, sztucce podstawowe i systemowe naczynia porcelanowe i ceramikę żaroodporną, naczynia szklane, bieliznę stołową, ozdoby stołowe, kasę kelnerską, terminal.

W pracowni powinny być zorganizowane następujące stanowiska:

- a) stanowisko barowe (jedno stanowisko dla dziesięciu uczniów) wyposażone w: ladę barową, stołki barowe, zlewozmywak, chłodziarkę barową, dystrybutor napojów zimnych, kostkarkę do lodu, ekspres do kawy i do herbaty, walizkę barmańską dużą, mikser barowy, pojemniki termoizolacyjne, kruszarkę do lodu, wyciskacz do cytrusów, naczynia do przyrządzania napojów gorących i zimnych, blender, dozowniki i miarki do napojów i produktów sypkich, naczynia do napojów,
- b) stanowisko zmywania naczyń (jedno stanowisko dla dziesięciu uczniów) wyposażone w: zlewozmywak trzykomorowy, pojemniki na odpadki, maszyna do mycia naczyń, sprzęt i środki myjące, pralko-suszarka, kosze na talerze i naczynia.

Szkoła powinna zapewnić uczniom praktyki zawodowe w wymiarze 8 tygodni (320 godzin), w tym, co najmniej połowę praktyki w zakładzie gastronomii świadczącym pełen zakres usług kelnerskich.

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru turystyczno-gastronomicznego	370 godz.
T.9 Wykonywanie usług kelnerskich	820 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

TECHNIK HOTELARSTWA

422402

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie technik hotelarstwa powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) prowadzenie działalności promocyjnej oraz sprzedaż usług hotelarskich;
- 2) rezerwowanie usług hotelarskich;
- 3) wykonywanie prac związanych z obsługą gości w recepcji;
- 4) przygotowywanie jednostek mieszkalnych do przyjęcia gości;
- 5) przygotowywanie i podawanie śniadań w obiekcie świadczącym usługi hotelarskie;
- 6) przyjmowanie i realizacja zamówień na hotelarskie usługi dodatkowe.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych, niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru turystyczno-gastronomicznego PKZ(T.f);
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu technik hotelarstwa opisane w wyodrębnionych kwalifikacjach:
T.10 Świadczenie usług w recepcji hotelowej;
T.11 Obsługa gości podczas pobytu w obiekcie świadczącym usługi hotelarskie.
 Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie technik hotelarstwa powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia hotelarska wyposażona w: ladę recepcyjną, sprzęt biurowy oraz urządzenia komputerowe stosowane podczas obsługi gości w obiekcie hotelarskim, aparat telefoniczny, faks, sejf depozytowy, formularze i wzory dokumentów, plansze, przeźrocza i filmy dydaktyczne dotyczące rodzajów, kategorii i struktury organizacyjnej obiektów hotelarskich, oraz usług hotelarskich, regulaminy hotelowe, przepisy prawa dotyczące obiektów świadczących usługi hotelarskie;
- 2) pracownia obsługi konsumenta z aneksem gastronomicznym wyposażona w: stoły, krzesła, pomocniki kelnerskie, bieliznę stołową, zastawę stołową, sprzęt i urządzenia do ekspozycji i podawania potraw i napojów. Aneks gastronomiczny wyposażony w: kuchnię gazową lub elektryczną, lodówkę, zmywarkę, robot kuchenny, naczynia i drobny sprzęt kuchenny, ekspres do kawy i herbaty, instrukcje obsługi urządzeń mechanicznych, odzież ochronną, apteczkę oraz przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej, przepisy sanitarno-epidemiologiczne obowiązujące w gastronomii.

Kształcenie praktyczne będzie realizowane w pracowniach szkolnych oraz w formie praktyk zawodowych. Szkoła zobowiązana jest zorganizować praktyki w różnych obiektach świadczących usługi hotelarskie, w szczególności w obiektach hotelarskich o średnim i wysokim standardzie świadczonych usług.

W cyklu kształcenia uczniowie powinni odbyć praktyki zawodowe 12 tygodni (480 godzin) podzielonej na trzy części.

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru turystyczno-gastronomicznego	390 godz.
T.10 Świadczenie usług w recepcji hotelowej	380 godz.
T.11 Obsługa gości podczas pobytu w obiekcie świadczącym usługi hotelarskie	260 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

TECHNIK OBSŁUGI TURYSTYCZNEJ

422103

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie technik obsługi turystycznej powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) organizowanie działalności turystycznej;
- 2) organizowanie imprez i usług turystycznych;
- 3) obsługiwanie klientów korzystających z usług turystycznych;
- 4) rozliczanie imprez i usług turystycznych.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie

zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru turystyczno-gastronomicznego PKZ(T.g).
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu technik obsługi turystycznej opisane w wyodrębnionej kwalifikacji:

T.12 Prowadzenie obsługi turystycznej.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie technik obsługi turystycznej powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia obsługi ruchu turystycznego z wydzieloną częścią recepcyjną biura podróży, wyposażona w: stanowiska komputerowe ze specjalistycznymi programami komputerowymi stosowanymi w obsłudze turystycznej (jedno stanowisko dla jednego ucznia), sprzęt biurowy, zestaw podręczników szkolnych, czasopisma i literaturę branżową, przepisy prawa dotyczące działalności turystycznej, wzory dokumentacji dotyczącej działalności gospodarczej, przewodniki, foldery oraz informatory turystyczne, katalogi biur podróży z ofertami i cennikami imprez, rozkłady jazdy komunikacji: autobusowej, kolejowej, lotniczej, promowej, wzory dokumentów stosowanych w działalności turystycznej, w tym wzory umów cywilnoprawnych;
- 2) pracownia geografii turystycznej ze stanowiskami komputerowymi (jedno stanowisko dla jednego ucznia) wyposażona w: mapy Polski, Europy i świata - turystyczne, fizyczne, polityczne, atlasy geograficzne, filmy dydaktyczne z zakresu geografii turystycznej, w wersji polskiej lub obcojęzycznej, przewodniki, foldery oraz informatory turystyczne.

Pracownie powinny być wyposażone w środki techniczne takie jak: telewizor, magnetowid, rzutnik pisma, rzutnik multimedialny, drukarka, kserokopiarka. W każdej z pracowni oprócz stanowisk dla uczniów należy zapewnić stanowisko pracy dla nauczyciela.

Kształcenie w zawodzie technik obsługi turystycznej powinno odbywać się w odpowiednio wyposażonych pracowniach, w terenie w formie wycieczek, a także w ramach praktyk zawodowych. Część zajęć powinna odbywać się w formie wycieczek i innych imprez turystycznych organizowanych przez uczniów.

Kształcenie praktyczne będzie realizowane w pracowniach szkolnych oraz w formie praktyk zawodowych. Szkoła zobowiązana jest zorganizować praktyki w biurach podróży, punktach informacji turystycznej oraz innych przedsiębiorstwach turystycznych i instytucjach działających na rzecz turystyki.

W cyklu kształcenia uczniowie powinni odbyć praktyki zawodowe 12 tygodni (480 godzin) podzielonej na trzy części. Program praktyki zawodowej powinien być dostosowany do specyfiki regionu.

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru turystyczno-gastronomicznego	390 godz.
T.12 Prowadzenie obsługi turystycznej	640 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

TECHNIK ŻYWIENIA I USŁUG GASTRONOMICZNYCH

343404

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie technik żywienia i usług gastronomicznych powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) ocenianie żywności pod względem towaroznawczym oraz jej przechowywanie;
- 2) sporządzanie, ocena organoleptyczna i ekspedycja potraw i napojów;
- 3) planowanie, analizowanie i modyfikowanie sposobu żywienia;
- 4) planowanie, nadzorowanie i rozliczanie produkcji gastronomicznej;
- 5) planowanie i wykonywanie usług gastronomicznych.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru turystyczno-gastronomicznego PKZ(T.c) i PKZ(T.h);
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu technik żywienia i usług gastronomicznych opisane w wyodrębnionych kwalifikacjach:

T.6 Sporządzanie potraw i napojów;

T.13 Organizacja żywienia i usług gastronomicznych.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła realizująca kształcenie w zawodzie technik żywienia i usług gastronomicznych powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia technologii gastronomicznej wyposażona w: stanowisko do mycia rąk wyposażone zgodnie z zasadami GHP i HACCP; stanowiska robocze (jedno stanowisko dla dwóch uczniów) umożliwiające przeprowadzenie procesu technologicznego i ekspedycji potraw wyposażone w stoły produkcyjne, trzony kuchenne, zlewozmywaki z instalacją zimnej i ciepłej wody, zestawy garnków i innych naczyń kuchennych, zestaw noży kuchennych i drobny sprzęt produkcyjny; stanowisko do rozważania produktów wyposażone w wagi i miarki; stanowisko wstępnej obróbki jaj wyposażone w naświetlarkę; urządzenia i maszyny gastronomiczne: urządzenia chłodnicze, zmywarka do naczyń, młynek koloidalny, piec konwekcyjno-parowy, Kuchenka mikrofalowa, miksery, maszynki do mielenia, roboty kuchenne, frytkownica, podgrzewacz do talerzy; stanowisko umożliwiające sortowanie odpadów produkcyjnych; stoliki i krzesła do konsumpcji, do oceny przygotowanych potraw; bieliznę i zastawę stołową oraz tace; instrukcje obsługi maszyn i urządzeń; dokumentację technologiczną; apteczkę;
- 2) pracownia planowania żywienia i produkcji gastronomicznej wyposażona w: stanowisko komputerowe (jedno dla jednego ucznia), z dostępem do Internetu; specjalistyczne programy komputerowe stosowane w gastronomii do: planowania i rozliczania produkcji gastronomicznej, planowania, rozliczania i oceny żywienia, planowania i rozliczania usług gastronomicznych; drukarkę sieciową; przepisy dotyczące prawa żywnościowego; tabele składu i wartości odżywczych produktów spożywczych; normy żywienia i wyżywienia; tabele zamiany produktów; jadłospisy codzienne i okolicznościowe; karty potraw i napojów; receptury potraw i napojów; wzory dokumentacji stosowane w placówkach żywienia zbiorowego; katalogi maszyn i urządzeń;
- 3) pracownia obsługi gości wyposażona w: stanowiska do obsługi konsumenta wyposażone w stoły i krzesła; stanowisko z zestawem sprzętu i urządzeniami do sporządzania napojów wyposażone w podręczny sprzęt barowy; ekspres do kawy; mikser barowy; chłodziarkę; zmywarkę; zlewozmywak z dostępem do ciepłej i zimnej wody; sprzęt serwisowy – wózki kelnerskie z wyposażeniem, tace i drobny sprzęt kelnerski; podgrzewacze do potraw i talerzy; zastawę stołową; bieliznę stołową i elementy do dekoracji stołów; urządzenia do rejestracji i rozliczania transakcji handlowych; instrukcje obsługi maszyn i urządzeń; apteczkę; kosze na odpady;

- 4) warsztaty wyposażone w stanowiska spełniające wymogi przepisów sanitarno-epidemiologicznych obowiązujące w zakładach produkujących żywność:
- stanowisko do mycia rąk wyposażone zgodnie z zasadami GHP i HACCP;
 - stanowisko do obróbki wstępnej brudnej (jedno stanowisko dla sześciu uczniów) wyposażone w: zlewozmywak, stoły oraz komplet naczyń i drobnego sprzętu kuchennego, płuczko-obieraczkę i urządzenie do dezynfekcji jaj;
 - stanowisko do obróbki wstępnej czystej (jedno stanowisko dla sześciu uczniów) wyposażone w: zlewozmywak, stoły oraz komplet naczyń i drobnego sprzętu kuchennego, urządzenia do rozdrabniania warzyw i owoców oraz urządzenia chłodnicze;
 - stanowisko do produkcji potraw z mięsa (jedno stanowisko dla sześciu uczniów) wyposażone w: zlewozmywak, stoły oraz komplet naczyń i drobnego sprzętu kuchennego, urządzenia do rozdrabniania mięsa i urządzenia chłodnicze;
 - stanowisko do produkcji ciast (jedno stanowisko dla sześciu uczniów) wyposażone w: zlewozmywak, stoły oraz komplet naczyń i drobnego sprzętu kuchennego piec konwekcyjno-parowy, miesiarkę, robot wieloczynnościowy i urządzenia chłodnicze;
 - stanowisko do obróbki cieplnej (jedno stanowisko dla sześciu uczniów) wyposażone w: zlewozmywak, stoły oraz komplet naczyń i drobnego sprzętu kuchennego piec konwekcyjno parowy, taborety podgrzewcze i trzony kuchenne z wyciągami, patelnie elektryczne;
 - stanowisko do ekspedycji potraw i napojów (jedno stanowisko dla sześciu uczniów) wyposażone w: zlewozmywak, stoły oraz komplet naczyń i drobnego sprzętu kuchennego, wagę, kuchenkę mikrofalową, podgrzewacze do potraw i talerzy;
 - stanowisko do mycia naczyń (jedno stanowisko dla sześciu uczniów) wyposażone w: zlewozmywak trzykomorowy, pojemniki na odpadki, maszyna do mycia naczyń, sprzęt i środki myjące, szafki przelotowe.

Kształcenie praktyczne może odbywać się w warsztatach szkolnych; centrach kształcenia praktycznego; zakładach gastronomicznych; w których możliwe jest realizowanie zadań zawodowych właściwych dla zawodu: technik żywienia i usług gastronomicznych.

Szkoła zobowiązana jest zorganizować praktykę zawodową w wymiarze 4 tygodni (160 godzin).

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru turystyczno-gastronomicznego	380 godz.
T.6 Sporządzanie potraw i napojów	540 godz.
T.13 Organizacja żywienia i usług gastronomicznych	430 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

TECHNIK TECHNOLOGII ŻYWNOŚCI

314403

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie technik technologii żywności powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- produktowanie wyrobów spożywczych;
- organizowanie i nadzorowanie przebiegu procesów technologicznych w przetwórstwie spożywczym;
- nadzorowanie eksploatacji maszyn i linii produkcyjnych.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru turystyczno-gastronomicznego PKZ(T.b) i PKZ(T.i);
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu technik technologii żywności opisane w wyodrębnionych kwalifikacjach:

T.2 Produkcja wyrobów spożywczych z wykorzystaniem maszyn i urządzeń;

T.14 Organizacja i nadzór produkcji wyrobów spożywczych.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła realizująca kształcenie w zawodzie technik technologii żywności powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia technologiczna wyposażona w: modele maszyn i urządzeń, katalogi i dokumentacje techniczne, instrukcje obsługi maszyn i urządzeń, schematy technologiczne produkcji żywności, instrukcje technologiczne, normy i receptury produkcji żywności, przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska;
- 2) pracownia analizy żywności, w której powinny być zorganizowane stanowiska laboratoryjne (jedno stanowisko dla jednego ucznia) wyposażone w: sprzęt i aparaturę umożliwiającą wykonywanie analiz z zakresu oznaczania zawartości wody/suchej masy, ekstraktu, białek, cukrów, oznaczania kwasowości oraz wykonywania analiz mikrobiologicznych - termostaty, łaźnie wodne, lodówki, suszarki, wirówki, pehametry, refraktometry, spektrofotometry, kolorymetry, piece do spalań, polarymetry, wagi analityczne, mikroskopy; zestawy do destylacji zwykłej i z parą wodną, aparaty Soxhleta, areometry, piknometry, tłuszczomierze, szkło i drobny sprzęt laboratoryjny; odczynniki chemiczne, zestawy norm czynnościowych;
- 3) warsztaty szkolne, w których powinny być zorganizowane stanowiska dla wybranej odpowiednio pierwszej kwalifikacji.

Podczas realizacji programu wskazane jest organizowanie wycieczek dydaktycznych do zakładów przetwórstwa spożywczego w celu zapoznania uczniów z zasadami organizacji i funkcjonowania nowoczesnego przedsiębiorstwa, rzeczywistymi warunkami pracy, stosowanymi rozwiązaniami technicznymi i technologicznymi, metodyką badań żywności jak również na targi i wystawy maszyn oraz urządzeń dla przemysłu spożywczego.

Kształcenie praktyczne może odbywać się w szkolnych pracowniach, warsztatach, centrach kształcenia praktycznego i centrach kształcenia ustawicznego oraz u pracodawców, głównie w zakładach przetwórstwa spożywczego (spełniających zasady dotyczące bezpieczeństwa zdrowotnego żywności).

Szkoła zobowiązana jest zorganizować praktyki zawodowe w wymiarze 7 tygodni (280 godzin) w przedsiębiorstwach zatrudniających pracowników z obszaru kształcenia właściwego dla nauczanego zawodu.

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru turystyczno-gastronomicznego	430 godz.
T.2 Produkcja wyrobów spożywczych z wykorzystaniem maszyn i urządzeń	630 godz.
T.14 Organizacja i nadzór produkcji wyrobów spożywczych	170 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie technik przetwórstwa mleczarskiego powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) produkowanie wyrobów mleczarskich z zastosowaniem maszyn i urządzeń;
- 2) obsługiwanie urządzeń do konfekcjonowania i pakowania wyrobów mleczarskich;
- 3) planowanie procesu technologicznego produkcji wyrobów mleczarskich;
- 4) ocenianie jakości gotowego wyrobu mleczarskiego na podstawie przeprowadzonych badań laboratoryjnych i dokumentacji monitorującej parametry technologiczne.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru turystyczno-gastronomicznego PKZ(T.b) i PKZ(T.i);
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu technik przetwórstwa mleczarskiego opisane w wyodrębnionych kwalifikacjach:

T.2 Produkcja wyrobów spożywczych z wykorzystaniem maszyn i urządzeń;

T.15 Organizacja i nadzór produkcji wyrobów mleczarskich.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła realizująca kształcenie w zawodzie technik przetwórstwa mleczarskiego powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia technologiczna wyposażona w: rysunki techniczne i schematy maszyn i urządzeń stosowanych w produkcji wyrobów mleczarskich, instrukcje obsługi i dokumentacje techniczno-ruchowe maszyn, schematy, części maszyn oraz modele maszyn i urządzeń stosowanych w produkcji wyrobów mleczarskich, sprzęt i aparaturę kontrolno-pomiarową stosowaną w produkcji wyrobów mleczarskich, dokumentację techniczną i schematy instalacji technicznych zakładów produkujących wyroby mleczarskie, schematy i katalogi urządzeń: energetycznych, do uzdatniania wody, oczyszczania ścieków i powietrza, schematy i plansze poglądowe z zakresu produkcji wyrobów mleczarskich, dokumentację technologiczną obowiązującą w produkcji wyrobów mleczarskich, katalogi dodatków do żywności i materiałów pomocniczych stosowanych w produkcji wyrobów mleczarskich;
- 2) pracownia badania jakości wyposażona w: termostaty, suszarki, wagi, pehametry, kolorymetry, tłuszczomierze, polarymetry, mikroskopy, termometry, zestawy do oceny stanu higieniczno-sanitarnego, areometry, piknometry, refraktometry, spektrofotometry, analizatory składu mleka, łaźnie wodne, lodówki, wirówki, piece do spalań, odczynniki chemiczne oraz stanowiska wyposażone w szkło laboratoryjne, drobny sprzęt laboratoryjny i środki ochrony indywidualnej – jedno stanowisko dla dwóch osób.

Kształcenie praktyczne powinno odbywać się w zakładach przetwórstwa mleczarskiego, w których uczeń zdobędzie umiejętności praktyczne w każdej z wyodrębnionych jednostek efektów kształcenia.

Wskazana jest współpraca szkoły z zakładami przetwórstwa mleczarskiego w celu organizowania wycieczek dydaktycznych pozwalających na zapoznanie z przyjętymi rozwiązaniami technologicznymi, rzeczywistymi warunkami pracy, stosowanymi materiałami, maszynami i narzędziami. W trakcie kształcenia wskazane jest również organizowanie wycieczek dydaktycznych na targi i wystawy maszyn i urządzeń oraz technologii stosowanych w produkcji wyrobów mleczarskich. Szkoła zobowiązana jest zorganizować praktyki zawodowe w wymiarze 7 tygodni (280 godzin) w przedsiębiorstwach zatrudniających pracowników z obszaru kształcenia właściwego dla nauczanego zawodu.

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru turystyczno-gastronomicznego	430 godz.
T.2 Produkcja wyrobów spożywczych z wykorzystaniem maszyn	630 godz.
T.15 Organizacja i nadzór produkcji wyrobów mleczarskich	170 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

OBSZAR MEDYCZNO-SPOŁECZNY (Z)

Szkoła Policealna

TECHNIK OCHRONY FIZYCZNEJ OSÓB I MIENIA

541315

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie technik ochrony fizycznej osób i mienia powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) organizowanie i realizowanie ochrony fizycznej i zabezpieczenia technicznego;
- 2) organizowanie i realizowanie ochrony obszarów, obiektów i urządzeń podlegających obowiązkowej ochronie;
- 3) organizowanie i realizowanie ochrony wartości pieniężnych;
- 4) organizowanie i realizowanie zabezpieczenia imprez masowych.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego PKZ(Z.a);
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu technik ochrony fizycznej osób i mienia opisane w wyodrębnionej kwalifikacji:

Z.1 Ochrona osób i mienia.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie technik ochrony fizycznej osób i mienia powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia ochrony osób i mienia, wyposażona w: piśmiennictwo zawodowe, akty prawne, tablice poglądowe, wzory dokumentów sporządzane przez wewnętrzne służby ochrony i specjalistyczne uzbrojone formacje ochronne; piśmiennictwo zawodowe, akty prawne, plansze poglądowe zawierające zasady ochrony fizycznej osób, mienia i transportu wartości pieniężnych; dokumentację techniczną urządzeń oraz pojazdów używanych do transportu wartości pieniężnych; środki łączności wewnętrznej i zewnętrznej lub ich schematy i plansze; schematy technicznych środków zabezpieczeń; urządzenia i systemy sygnalizacji włamania i napadu, sygnalizacji pożaru, kontroli dostępu, czujki, kamery lub ich schematy i plansze; W przypadku niedysponowania nowoczesnymi technicznymi środkami zabezpieczenia, należy umożliwić uczniom zapoznanie się z nimi poza szkołą;
- 2) pracownia samoobrony i technik interwencji wyposażona w: materace sportowe do swobodnego poruszania się podczas szkolenia w zakresie: wyprowadzania i blokowania uderzeń, ćwiczenia padów i przewrotów, rzutów, chwytów transportowych i obchwyty, a także uwalniania się z nich, zakładania kajdanek,

posługiwania się pałąką obronną wielofunkcyjną, przeglądania osób i rzeczy podczas imprez masowych; środki przymusu bezpośredniego;

W przypadku niedysponowania przez szkołę pracownią samoobrony i technik interwencji, należy umożliwić uczniom szkolenie poza szkołą. Liczba stanowisk jest ograniczona wielkością sali gimnastycznej. Na jednym stanowisku może ćwiczyć od jednego do czterech uczniów;

- 3) pracownia wyszkolenia strzeleckiego wyposażona w: instrukcje określające zasady organizacji i warunki bezpieczeństwa strzelania; тренаżery komputerowe; przekroje i egzemplarze ćwiczebne rewolwerów i pistoletów bojowych, gazowych, pistoletów maszynowych i strzelb gładkolufowych oraz broni sportowej, a także broni samodzielną i imitacji broni palnej; amunicję szkolną (ćwiczebną) i przybory kontrolne; instrukcje strzelań; wzory tarcz i figur strzelniczych; tablice poglądowe dotyczące zasad użycia broni palnej i sposoby postępowania po postrzeleniu osoby. Szkoła powinna zapewnić dostęp do strzelnicy w celu realizacji części zajęć z wyszkolenia strzeleckiego, w szczególności strzelań. W przypadku niedysponowania przez szkołę strzelnicą, należy umożliwić uczniom szkolenie strzeleckie poza szkołą. Liczba uczniów przewidziana do szkolenia uzależniona jest od liczby stanowisk strzeleckich (jedno stanowisko dla jednego ucznia).

Kształcenie praktyczne będzie realizowane w pracowniach oraz w formie praktyk zawodowych. Szkoła zobowiązana jest zorganizować praktykę zawodową w przedsiębiorstwach zatrudniających pracowników ochrony fizycznej osób i mienia w wymiarze 4 tygodni (160 godzin).

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego	300 godz.
Z.1 Ochrona osób i mienia	1050 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

OPIEKUN MEDYCZNY

532102

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie opiekun medyczny powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) rozpoznawanie i rozwiązywanie problemów opiekuńczych osoby chorej i niesamodzielnej w różnym stopniu zaawansowania choroby i w różnym wieku;
- 2) pomaganie osobie chorej i niesamodzielnej w zaspakajaniu potrzeb bio-psycho-społecznych;
- 3) asystowanie pielęgniarce i innemu personelowi medycznemu podczas wykonywania zabiegów;
- 4) konserwacja, dezynfekcja przyborów i narzędzi stosowanych podczas wykonywania zabiegów;
- 5) współpraca z zespołem opiekuńczym i terapeutycznym podczas świadczenia usług z zakresu opieki medycznej nad osobą chorą i niesamodzielną.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego PKZ(Z.b);
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu opiekun medyczny opisane w wyodrębnionej kwalifikacji:

Z.2 Wykonywanie usług z zakresu opieki medycznej.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkola podejmująca kształcenie w zawodzie opiekun medyczny powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia anatomiczna powinna być wyposażona w: modele anatomiczne, przeźrocza, foliogramy, programy komputerowe z zakresu anatomii, filmy dydaktyczne obrazujące zaburzenia funkcjonowania układów i narządów człowieka, atlasy, albumy anatomiczne, plansze, stanowiska komputerowe dla uczniów (jedno stanowisko dla dwóch uczniów) oraz stanowisko komputerowe dla nauczyciela, posiadające dostęp do Internetu, drukarki lub urządzenie wielofunkcyjne, pakiet programów biurowych, programy edukacyjne mające zastosowanie w działalności zawodowej opiekuna medycznego;
- 2) pracownia zabiegów pielęgnacyjnych powinna być wyposażona w: urządzenia sanitarne, w tym krzesło sanitarne, kaczki, baseny, miska do mycia głowy w łóżku, miednice; przybory i środki higieniczne, łóżka pielęgnacyjne z regulowaną wysokością i oprzyrządowaniem (barierki zabezpieczające, wysięgniki, drabinka), materace z pokrowcami ochronnymi, szafki przyłóżkowe z regulowanym blatem, pościel, bieliznę pościelową i osobistą, ręcznik, parawany, taborety, kosz na brudną bieliznę, pojemniki na odpady, w tym medyczne, zróżnicowane zgodnie z zasadami aseptyki, sprzęt do przemieszczania chorych, w tym podnośnik żurawikowy, sprzęt do ślizgowego przemieszczania, wózek inwalidzki, balkonik, chodzik z siedziskiem, laska typu trójnóg, materace przeciwoślizgowe, w tym dynamiczny z pompą, sprzęt do udogodnień dla chorych, w tym poduszka przeciwoślizgowa, nakładka na wózek inwalidzki, stolik przyjaciół lub stolik nałóżkowy, wałki i kliny stabilizujące pozycję, fantomy do nauki czynności pielęgnacyjnych, wyroby medyczne, w tym cewniki zewnętrzne, worki do zbiórki moczu, sprzęt stomijny oraz środki pomocnicze w tym pieluchomajtki, wkładki urologiczne dla kobiet i mężczyzn, podkłady jednorazowe i produkty pielęgnacyjne, myjki jednorazowe, rękawiczki jednorazowe, fartuchy ochronne, termometry, aparaty do mierzenia ciśnienia, apteczka pierwszej pomocy;
- 3) pracownia udzielania pierwszej pomocy powinna być wyposażona w: fantomy do nauki resuscytacji dorosłego, niemowlaka i dziecka, apteczkę pierwszej pomocy – chusty trójkątne, bandaże dziane i elastyczne, koc termiczny, gaziki jałowe, kompresy gazowe jałowa, maseczki do prowadzenia sztucznej wentylacji, nożyczki, plastry zwykłe, plaster z opatrunkiem, rękawiczki jednorazowe, kamizelki odbłaskowe, materac lub mata, komputer z dostępem do Internetu, projektor, telewizor i DVD, grafoskop.

Podczas zajęć w pracowni zabiegów higienicznych na jedno stanowisko powinno przypadać czterech uczniów.

Praktyki zawodowe powinny trwać 4 tygodnie (160 godzin).

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego	430 godz.
Z.2 Wykonywanie usług z zakresu opieki medycznej	600 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

OPIEKUNKA ŚRODOWISKOWA

341204

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie opiekunka środowiskowa powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) organizowanie opieki oraz wsparcia społecznego osobie podopiecznej;
- 2) sprawowanie opieki nad osobą podopieczną niesamodzielną i przewlekłe chorą w celu zapewnienia jej bezpieczeństwa zdrowotnego i higieny osobistej;
- 3) pomaganie osobie podopiecznej w prowadzeniu gospodarstwa domowego w zakresie: gospodarowania budżetem, dokonywania zakupów, sporządzania posiłków, utrzymania porządku w domu oraz tworzenia optymalnych warunków życia;
- 4) motywowanie osoby podopiecznej do samodzielności oraz aktywności intelektualnej, fizycznej i społecznej.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego PKZ(Z.c);
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu opiekunka środowiskowa opisane w wyodrębnionej kwalifikacji:

Z.3 Świadczenie usług opiekuńczych.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie opiekunka środowiskowa powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia umiejętności opiekuńczych wyposażona w: sprzęt audiowizualny, ekran projekcyjny, łóżka szpitalne z pełnym wyposażeniem, szafki i stoliki przyłóżkowe, sprzęt, urządzenia i przybory do wykonywania zabiegów higienicznych i czynności pielęgnacyjnych u osoby leżącej i całkowicie unieruchomionej, sprzęt do resuscytacji krążeniowo-oddechowej, sprzęt do pomiaru parametrów życiowych, sprzęt rehabilitacyjny i przedmioty ortopedyczne, środki ochrony indywidualnej;
- 2) pracownia higieny żywienia wyposażona w: sprzęt AGD, zastawę kuchenną, zastawę stołową, pomoce techniczne dla osób z ograniczoną sprawnością w zakresie małej motoryki;
- 3) pracownia terapii zajęciowej wyposażona w: materiały, przybory do zajęć plastyczno-technicznych, sprzęt i przybory do szycia oraz haftowania, sprzęt do gier i zabaw, sprzęt fotograficzny;
- 4) pracownia wspomagania komputerowego działalności zawodowej wyposażona w: tablicę interaktywną z oprogramowaniem, rzutnik multimedialny, stanowiska komputerowe (jedno stanowisko dla jednego ucznia), drukarkę, pakiety biurowe.

Szkoła zobowiązana jest zorganizować praktyki zawodowe w środowisku zamieszkania osób podopiecznych oraz w placówkach pomocy społecznej.

Praktyka zawodowa w zawodzie opiekunka środowiskowa powinna trwać 8 tygodni (320 godzin), 2 tygodnie po I semestrze oraz 6 tygodni na zakończenie procesu kształcenia w zawodzie.

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego	210 godz.
Z.3 Świadczenie usług opiekuńczych	300 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie opiekun w domu pomocy społecznej powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) rozpoznawanie i ocenianie stanu funkcjonowania fizycznego, psychicznego i społecznego osoby podopiecznej;
- 2) opracowanie indywidualnego planu procesu pomocy i opieki dla osoby podopiecznej przebywającej w instytucji opiekuńczo-leczniczej, uwzględniającego poziom możliwości psychofizycznych osoby podopiecznej oraz zasoby instytucji;
- 3) sprawowanie opieki nad osobą podopieczną niesamodzielną, niepełnosprawną lub przewlekłe chorą oraz udzielania jej wsparcia emocjonalnego;
- 4) utrzymywanie sprawności i aktywizowanie podopiecznych we współpracy z zespołem terapeutycznym;
- 5) wspieranie oraz motywowanie osoby podopiecznej do podejmowania aktywnych form spędzania czasu wolnego umożliwiających samorealizację, rozwijających zainteresowania i usprawniających psychofizycznie oraz społecznie.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego PKZ(Z.c).
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu opiekun w domu pomocy społecznej opisane w wyodrębnionej kwalifikacji:

Z.4 Świadczenie usług opiekuńczo-wspierających osobie podopiecznej.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie opiekun w domu pomocy społecznej powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia umiejętności opiekuńczo-higienicznych wyposażona w: sprzęt audiowizualny; łóżka szpitalne z pełnym wyposażeniem; szafki i stoliki przyłóżkowe; wózek inwalidzki; parawan; sprzęt, urządzenia i przybory do wykonywania zabiegów higienicznych i czynności opiekuńczych u osoby leżącej i całkowicie unieruchomionej; udogodnienia dla chorych; sprzęt ortopedyczny i rehabilitacyjny, środki pomocnicze; sprzęt do resuscytacji krążeniowo-oddechowej; fantom osoby dorosłej, fantom dziecka; sprzęt do pomiaru parametrów życiowych; środki ochrony indywidualnej;
- 2) pracownia aktywizowania wyposażona w: sprzęt, materiały i przybory do zajęć plastyczno-technicznych; sprzęt, materiały i przybory do szycia oraz haftowania; sprzęt do gier i zabaw; sprzęt fotograficzny, kamera, dyktafon; sprzęt audiowizualny; zestaw płyt CD i DVD; rower stacjonarny; maty; materace; drabinki; piłki do gier zespołowych; piłki lekarskie; ławeczki; ciężarki; sprzęt do gimnastyki artystycznej;
- 3) pracownia wspomagająca działalność zawodową wyposażona w: tablicę interaktywną z oprogramowaniem; stanowisko komputerowe dla ucznia (jedno stanowisko dla jednego ucznia) stanowisko komputerowe dla nauczyciela, każde z dostępem do Internetu; drukarkę, skaner; pakiety programów biurowych i graficznych.

Szkoła zobowiązana jest zorganizować praktyki zawodowe w: całodobowych domach pomocy społecznej, placówkach opiekuńczo-leczniczych, jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej dziennego pobytu.

Praktyka zawodowa w zawodzie opiekun w domu pomocy społecznej powinna trwać 8 tygodni (320 godzin). Wskazany jest podział praktyk zawodowych na dwie tygodniowe po II semestrze i po III semestrze oraz 4 tygodnie na zakończenie procesu kształcenia.

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego	240 godz.
Z.4 Świadczenie usług opiekuńczo-wspierających osobie podopiecznej	990 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

OPIEKUN OSOBY STARSZEJ

341202

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie opiekun osoby starszej powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) rozpoznawanie i identyfikowanie możliwości oraz ograniczeń funkcjonowania osoby starszej wynikające z rodzaju i stopnia niepełnosprawności;
- 2) rozpoznawanie i interpretowanie sytuacji społecznej, warunków życia, relacji z rodziną, grupą i środowiskiem lokalnym osoby starszej oraz wykorzystania zasobów indywidualnych, środowiska rodzinnego, instytucjonalnego i lokalnego w pracy z osobą starszą;
- 3) dobieranie metod, technik, narzędzi i form realizacji działań opiekuńczo-wspierających do sytuacji życiowej, stanu zdrowia, rozpoznanych problemów i potrzeb osoby starszej;
- 4) udzielanie wsparcia emocjonalnego i aktywizowanie osoby starszej do samodzielności życiowej uwzględniającej rodzaj i stopień niepełnosprawności;
- 5) nawiązywanie, podtrzymywanie i rozwijanie współpracy z podmiotami działającymi na rzecz osoby starszej w środowisku lokalnym.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego PKZ(Z.c);
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu opiekun osoby starszej opisane w wyodrębnionej kwalifikacji:

Z.5 Świadczenie usług opiekuńczo-wspierających osobie starszej.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie opiekun osoby starszej powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia opiekuńczo-higieniczna wyposażona w: łóżko szpitalne z pełnym wyposażeniem; szafki i stoliki przyłóżkowe; materace przeciwoleżynowe; sprzęt, urządzenia i przybory do wykonywania zabiegów higienicznych i czynności opiekuńczych u osoby leżącej i całkowicie unieruchomionej; udogodnienia dla chorych; sprzęt do ćwiczeń służący do pokonywania barier architektonicznych: schody i pochylnia; wózek inwalidzki; sprzęt usprawniający; sprzęt do resuscytacji krążeniowo-oddechowej; fantom osoby dorosłej; fantom dziecka; sprzęt audiowizualny;
- 2) pracownia gospodarstwa domowego wyposażona w: zestaw mebli kuchennych; sprzęt AGD; zestaw naczyń do przygotowywania i spożywania posiłków;

- 3) pracownia umiejętności społecznych i arteterapii wyposażona w: sprzęt audiowizualny; fotograficzny aparat cyfrowy, dyktafon, kamera; stanowisko do projekcji multimedialnych; instrumenty muzyczne; maszyna i przybory do szycia; artykuły biurowe i plastyczne;
- 4) pracownia wspomagająca działalność zawodową wyposażona w: tablicę interaktywną z oprogramowaniem, stanowisko komputerowe dla nauczyciela i dla ucznia, każdy z dostępem do Internetu, drukarka, skaner; pakiety programów biurowych i graficznych.

Szkoła zobowiązana jest zorganizować praktyki zawodowe w: placówkach opiekuńczo-leczniczych, jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej dziennego pobytu, całodobowych domach pomocy społecznej, organizacjach i stowarzyszeniach działających na rzecz potrzebujących w tym osób starszych takich jak PCK, PKPS.

Praktyka zawodowa w zawodzie opiekun osoby starszej powinna trwać 8 tygodni (320 godzin). Wskazany jest podział praktyk zawodowych na dwie tygodniowe po II semestrze i po III semestrze oraz 4 tygodnie na zakończenie procesu kształcenia.

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego	240 godz.
Z.5 Świadczenie usług opiekuńczo-wspierających osobie starszej	990 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

ASYSTENT OSOBY NIEPEŁNOSPRAWNEJ

341201

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie asystent osoby niepełnosprawnej powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) udzielanie pomocy osobie niepełnosprawnej w korzystaniu z różnych form kompleksowej rehabilitacji;
- 2) świadczenie opieki osobie niepełnosprawnej w zakresie czynności higienicznych i pielęgnacyjnych oraz pomaganie w prowadzeniu gospodarstwa domowego;
- 3) wspieranie osoby niepełnosprawnej w dążeniu do samodzielności życiowej;
- 4) motywowanie osoby niepełnosprawnej do aktywności społecznej i zawodowej.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego PKZ(Z.c);
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu asystent osoby niepełnosprawnej opisane w wyodrębnionej kwalifikacji:

Z.6 Udzielanie pomocy i organizacja wsparcia osobie niepełnosprawnej.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie asystent osoby niepełnosprawnej powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia umiejętności opiekuńczych wyposażona w: sprzęt audiowizualny, ekran projekcyjny, łóżka szpitalne z pełnym wyposażeniem, szafki i stoliki przyłóżkowe, sprzęt, urządzenia i przybory do wykonywania zabiegów higienicznych i czynności pielęgnacyjnych u osoby leżącej i całkowicie unieruchomionej, sprzęt do

- resuscytacji krążeniowo-oddechowej; sprzęt do pomiaru parametrów życiowych, sprzęt rehabilitacyjny i przedmioty ortopedyczne, środki ochrony indywidualnej;
- 2) pracownia higieny żywienia wyposażona w: sprzęt AGD, zastawę kuchenną, zastawę stołową, pomoce techniczne ułatwiające samodzielne wykonywanie prac kulinarnych dla osób z ograniczoną sprawnością w zakresie małej motoryki;
 - 3) pracownia terapii zajęciowej wyposażona w: sprzęt audiowizualny, sprzęt, narzędzia i materiały do ergoterapii, materiały i przybory do zajęć plastyczno-technicznych, sprzęt do gier i zabaw, sprzęt fotograficzny;
 - 4) pracownia wspomagania komputerowego działalności zawodowej wyposażona w: tablicę interaktywną z oprogramowaniem, rzutnik multimedialny, stanowiska komputerowe (jedno stanowisko dla jednego ucznia), drukarkę, pakiety biurowe.

Szkoła zobowiązana jest zorganizować praktyki zawodowe w jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej, instytucjach działających na rzecz osób niepełnosprawnych i w środowisku zamieszkania podopiecznego.

Praktyka zawodowa w zawodzie asystent osoby niepełnosprawnej powinna trwać 8 tygodni (320 godzin), 2 tygodnie po I semestrze oraz 6 tygodni na zakończenie procesu kształcenia w zawodzie.

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego	210 godz.
Z.6 Udzielanie pomocy i organizacja wsparcia osobie niepełnosprawnej	300 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

TERAPEUTA ZAJĘCIOWY

325907

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie terapeuta zajęciowy powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) nawiązywanie i podtrzymywanie kontaktu terapeutycznego z podopiecznym /pacjentem, jego rodziną, środowiskiem i zespołem aktywizująco-terapeutycznym przez terapeutę zajęciowego;
- 2) rozpoznawanie i diagnozowanie sytuacji oraz potrzeb bio-psycho-społecznych podopiecznego/pacjenta przez terapeutę zajęciowego;
- 3) planowanie indywidualnego i grupowego programu działań aktywizująco-terapeutycznych, uwzględniających diagnozę terapii zajęciowej oraz możliwości, potrzeby i zainteresowania podopiecznego/pacjenta;
- 4) organizowanie działań terapii zajęciowej, zmierzającej do poprawy funkcjonowania fizycznego, psychicznego i społecznego podopiecznego/pacjenta oraz do jego integracji społecznej i zawodowej;
- 5) dokumentowanie oraz ocena i monitorowanie przebiegu procesu aktywizująco-terapeutycznego.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego PKZ(Z.b).

- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu terapeuta zajęciowy opisane w wyodrębnionej kwalifikacji:

Z.7 Wykonywanie świadczeń terapii zajęciowej.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie terapeuta zajęciowy powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia arteterapii, wyposażona w: materiały i przybory malarsko-plastyczne, materiały i przybory do malowania na szkle, rzeźbienia, wykonywania witraży, linorytów; Wydzielone stanowiska robocze: stanowisko do malowania i rysowania; stanowisko do rzeźbienia, lepienia, rytownictwa;
- 2) pracownia umiejętności interpersonalnych, w której będą kształtowane umiejętności praktyczne związane z komunikacją werbalną i niewerbalną, rozwiązywaniem sytuacji problemowych, ćwiczeniem zachowań asertywnych i technik negocjacji wyposażona w: sprzęt audiowizualny, pomoce dydaktyczne;
- 3) pracownia higieny osobistej i gospodarstwa domowego, w której będą rozwijane umiejętności praktyczne związane z wykonywaniem czynności związanych z samoobsługą i czynnościami dnia codziennego wyposażona w: sprzęt gospodarstwa domowego typowy dla przeciętnego mieszkania, sprzęt przystosowany dla osób niepełnosprawnych, sprzęt niezbędny do utrzymania higieny ciała i otoczenia. Wydzielone stanowiska robocze: stanowisko higieny osobistej, stanowisko gospodarstwa domowego;
- 4) pracownia rękodzielniczo-krawiecka, wyposażona w: zestaw narzędzi i przyborów krawieckich i dziewiarskich, maszynę do szycia, podręczniki kroju i szycia, podręczniki dziewiarstwa i haftu, żurnale; Wydzielone stanowiska robocze: stanowisko kroju, stanowisko szycia, stanowisko do prasowania, stanowisko do haftowania, stanowisko do tkania, stanowisko do wykonywania makramy, stanowisko do dziewiarstwa ręcznego;
- 5) pracownia kulinarna, w której będą rozwijane umiejętności praktyczne związane z racjonalnym gospodarowaniem własnym budżetem oraz przygotowywania posiłków, wyposażona w: sprzęt typowy dla kuchni domowej oraz wyposażenie ułatwiające osobom niepełnosprawnym przygotowywanie posiłków, plansze zawierające skład poszczególnych produktów spożywczych, książki kucharskie, sprzęt gospodarstwa domowego; Wydzielone stanowiska robocze: stanowisko do obróbki wstępnej produktów żywnościowych, stanowisko do gotowania i smażenia potraw, stanowisko do pieczenia, stanowisko mycia sprzętu;
- 6) pracownia organizacji czasu wolnego, w której będą rozwijane umiejętności praktyczne związane ze spędzaniem czasu wolnego, propagowaniem czytelnictwa, obsługą komputera, udziałem w zajęciach muzycznych i taneczno-ruchowych, kultywowaniem tradycji, organizowaniem wycieczek i imprez okolicznościowych wyposażona w: sprzęt i wyposażenie klubowe, sprzęt audiowizualny, instrumenty muzyczne i zestaw płyt CD, DVD, kaset magnetofonowych, video, sprzęt sportowy, sprzęt turystyczny, biblioteczka, komputer; Wydzielone stanowiska robocze: stanowisko gier stolikowych, stanowisko do biblioterapii, stanowisko komputerowe, stanowisko do muzykoterapii i choreoterapii, stanowisko do organizacji imprez okolicznościowych.

W ramach prowadzenia zajęć w pracowniach dydaktycznych powinno być zorganizowane jedno stanowisko dla dwóch uczniów.

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie terapeuta zajęciowy powinna zapewnić następujące pomieszczenia dydaktyczne, w których będą realizowane zajęcia fakultatywne:

- 7) pracownia introligatorska, wyposażona w: zestaw narzędzi introligatorskich, zestaw materiałów i surowców niezbędnych do wykonywania prac introligatorskich;

- 8) pracownia wikliniarska, wyposażona w: wannę do moczenia wikliny, narzędzia do obróbki i kształtowania wikliny, wzory wyrobów z wikliny; Wydzielone stanowiska robocze: stanowisko do obróbki wstępnej wikliny, stanowisko wikliniarskie;
- 9) pracownia ceramiczna, wyposażona w: koło garncarskie, formy odlewnicze, glinę, farby do szkliwienia, narzędzia do obróbki gliny, naczynia do moczenia gliny, piec ceramiczny; Wydzielone stanowiska robocze: stanowisko do przygotowywania gliny, stanowisko garncarskie, stanowisko szkliwienia, piecownia;
- 10) pracownia wyrobów z drewna, metalu i skóry, wyposażona w: zestaw narzędzi do obróbki drewna, materiały do wytwarzania wyrobów z drewna, metalu i skóry; Wydzielone stanowiska robocze: stanowisko do obróbki ręcznej drewna, stanowisko do obróbki mechanicznej drewna, stanowisko wyrobów z metalu, stanowisko wyrobów ze skóry.

Kształcenie praktyczne może odbywać się w placówkach ochrony zdrowia i opieki społecznej.

Praktyka zawodowa będzie realizowana w wymiarze 4 tygodni (160 godzin).

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego	430 godz.
Z.7 Wykonywanie świadczeń terapii zajęciowej	920 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

ORTOPTYSTKA

325906

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie ortoptystka powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) wykonywanie badań ortoptycznych i wybranych okulistycznych;
- 2) prowadzenie ćwiczeń w niedowidzeniu i zaburzeniach widzenia obuocznego;
- 3) dobieranie pomocy optycznych i nieoptycznych;
- 4) komunikowanie się z pacjentem, lekarzem okulistą i zespołem terapeutycznym;
- 5) prowadzenie działań profilaktyki ortoptycznej i okulistycznej.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego PKZ(Z.b);
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu ortoptystka opisane w wyodrębnionej kwalifikacji:

Z.8 Wykonywanie świadczeń medycznych w zakresie ortoptyki.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie ortoptystka powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia anatomiczno-fizjologiczna wyposażona w: plansze, preparaty i fantomy, modele dotyczące w szczególności narządu wzroku, atlasy, albumy oraz materiały źródłowe do prowadzenia zajęć z anatomii i fizjologii wzroku, stanowisko komputerowe z rzutnikiem multimedialnym dla nauczyciela, telewizor, stanowisko

komputerowe z dostępem do Internetu dla każdego ucznia, wraz z programami do nauki anatomii i fizjologii, biblioteczka.

Kształcenie praktyczne powinno odbywać się w gabinetach leczenia zezów, okulistycznych oddziałach szpitalnych i klinicznych, gabinetach pleoptyczno-ortoptycznych, placówkach oświatowych.

- 2) gabinety ortoptyczne wyposażone w sprzęt i/lub aparaty: do badania ostrości wzroku, do badania refrakcji, do doboru pomocy optycznych i nieoptycznych, do mierzenia rozstawu źrenic, do odczytywania mocy szkieł okularowych i soczewek kontaktowych, kasetę okulistyczną i/lub foropter, kasetę z pryzmatami, listwy pryzmatyczne, pomoce nieoptyczne, do badania zezów, widzenia obuocznego i ćwiczeń ort optycznych, do badania kąta: zezów, widzenia obuocznego i stereoskopowego, do badania korespondencji siatkówkowej, do ćwiczeń ort optycznych, do badania fiksacji i ćwiczeń ple optycznych, badań i ćwiczeń mięśni gałek ocznych i akomodacji, do badania położenia gałki ocznej, do badania podwójnego widzenia, do ćwiczeń konwergencji, do badań dodatkowych ortoptycznych i wybranych okulistycznych, do badania pola widzenia, do badania przedniego i tylnego odcinka oka, do badania widzenia obuocznego oraz testy do badania widzenia obuocznego i badania stereoskopowego;

Warunkiem prawidłowej realizacji zajęć są grupy uczniów maksymalnie cztero osobowe.

Praktyka zawodowa będzie realizowana w wymiarze 8 tygodni (280 godz.)

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego	430 godz.
Z.8 Wykonywanie świadczeń medycznych w zakresie ortoptyki	800 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

OPIEKUNKA DZIECIĘCA

325905

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie opiekunka dziecięca powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) planowanie i organizowanie pracy opiekunów, wychowawczej i edukacyjnej;
- 2) pielęgnowanie dziecka zdrowego, chorego i niepełnosprawnego;
- 3) prowadzenie działań wychowawczych i edukacyjnych wspomagających rozwój psychomotoryczny dziecka;
- 4) promowanie zdrowia i prowadzenie działań profilaktycznych;
- 5) udzielanie pomocy w stanach zagrożenia zdrowotnego dziecka.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego PKZ(Z.b);
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu opiekunka dziecięca opisane w wyodrębnionych kwalifikacjach:

Z.9 Wykonywanie świadczeń opiekuńczych wspomagających rozwój dziecka.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie opiekunka dziecięca powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia wychowania dziecka wyposażona w: zabawki i pomoce do stymulacji wszechstronnego rozwoju niemowlęcia oraz dziecka w 2, 3 i 4 roku życia; kąciki tematyczne, płyty CD z piosenkami i bajkami dla dzieci, flanelograf z elementami graficznymi, plansze i tablice z zakresu fonetyki, sprzęt i pomoce do przedstawień, teatrzyków dla dzieci, stanowisko z lustrem do ćwiczeń aparatu artykulacyjnego, narzędzia diagnozujące rozwój psychomotoryczny dziecka, biblioteczkę z literaturą dla dzieci, biblioteczkę tematyczną wyposażoną w literaturę przedmiotową, czasopisma, albumy, filmy dydaktyczne z zakresu wychowania dziecka, psychologii, pedagogiki, defektologii, tablice, plansze, schematy, sprzęt audiowizualny, w tym: telewizor, odtwarzacz płyt CD, odtwarzacz DVD, magnetowid, rzutnik pisma, ekran biały, komputer z oprogramowaniem, rzutnik multimedialny;
- 2) pracownia pielęgnowania dziecka wyposażona w: łóżeczka dla noworodków i niemowląt, stoły do przewijania, fantomy noworodka i niemowlęcia, stolik zabiegowy, wagę lekarską, kącik do kąpieli, kącik do karmienia niemowlęcia, kącik higieniczny, instalację bieżącej wody, bieliznę pościelową, bieliznę dziecięcą, środki do pielęgnacji, środki antyseptyczne, sprzęt i przybory do: toalety i kąpieli niemowląt, pojenia i karmienia niemowląt, mierzenia temperatury, toalety jamy ustnej, likwidacji zmian skórnych, podawania leków drogą doustną, wykonywania kompresów, okładów, środki dydaktyczne do promowania zdrowia, biblioteczkę tematyczną wyposażoną w literaturę przedmiotową, czasopisma, albumy z zakresu anatomii i fizjologii oraz pielęgnowania dziecka, filmy dydaktyczne z zakresu anatomii i fizjologii, pielęgnowania dziecka, schorzeń wieku dziecięcego, tablice, plansze, schematy, sprzęt audiowizualny, w tym: telewizor, odtwarzacz płyt CD, odtwarzacz DVD, magnetowid, rzutnik pisma, ekran biały, komputer z oprogramowaniem, rzutnik multimedialny.
 Ćwiczenia z pielęgnowania dziecka powinny odbywać się w grupach umożliwiających pracę maksymalnie trzech uczniów na jednym stanowisku.
- 3) pracownia muzyczna wyposażona w: płytotekę z utworami dla dzieci, muzyką poważną i ludową, śpiewniki dziecięce, instrumenty muzyczne (pianino lub keyboard, grzechotki, tamburyn, dzwonki, kastaniety, marakasy, dzwoneczki, dzwonki chromatyczne), biblioteczkę tematyczną wyposażoną w literaturę przedmiotową, czasopisma, albumy, sprzęt audiowizualny, w tym: telewizor, odtwarzacz płyt CD, odtwarzacz DVD magnetowid, rzutnik pisma, ekran biały, komputer z oprogramowaniem, rzutnik multimedialny;
- 4) pracownia plastyczno-techniczna wyposażona w: materiały, narzędzia i przybory do prac technicznych i plastycznych, maszynę do szycia, żelazko i deskę do prasowania, zgrzewarkę do folii, instalację ciepłej wody, szafy lub regały na gotowe prace, tablice korkowe do eksponowania prac uczniów, stoły do pracy, biblioteczkę tematyczną wyposażoną w literaturę przedmiotową, czasopisma, albumy, sprzęt audiowizualny, w tym: telewizor, odtwarzacz płyt CD, odtwarzacz DVD, magnetowid, rzutnik pisma, ekran biały, komputer z oprogramowaniem, rzutnik multimedialny.
 Ćwiczenia powinny odbywać się w grupach umożliwiających pracę jednego ucznia na jednym stanowisku.
- 5) pracownia pierwszej pomocy powinna być wyposażona w: fantomy do resuscytacji: niemowlęcia, dziecka, dorosłego, sprzęt i przybory do: bandażowania, zakładania opatrunków, okładów, tamowania krwawień, unieruchamiania kończyn, płukania oka, środki do dezynfekcji ran, przybory do pomiaru temperatury i ciśnienia, apteczkę pierwszej pomocy, biblioteczkę tematyczną wyposażoną w literaturę przedmiotową, czasopisma, albumy, sprzęt audiowizualny, w tym: telewizor, odtwarzacz płyt CD, odtwarzacz DVD, magnetowid, rzutnik pisma, ekran biały, komputer z oprogramowaniem, rzutnik multimedialny,

Praktyka zawodowa powinna być zorganizowana w wymiarze minimum 4 tygodni (160 godzin).

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego	430 godz.
Z.9 Wykonywanie świadczeń opiekuńczych wspomagających rozwój dziecka	920 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

RATOWNIK MEDYCZNY

325601

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie ratownik medyczny powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) ocenianie sytuacji oraz identyfikowanie zagrożenia dla poszkodowanych i służb ratunkowych w stanach zagrożenia zdrowia i życia;
- 2) ocenianie stanu poszkodowanego w celu ustalenia postępowania ratunkowego;
- 3) wykonywanie medycznych czynności ratunkowych i innych świadczeń opieki zdrowotnej w stanach zagrożenia zdrowia i życia;
- 4) komunikowanie się z poszkodowanym, jego rodziną (opiekunem), świadkami zdarzenia, członkami zespołów ratownictwa medycznego, pracownikami szpitalnego oddziału ratunkowego oraz ratownikami innych służb powołanych do niesienia pomocy;
- 5) organizowanie i prowadzenie zajęć z zakresu pierwszej pomocy, kwalifikowanej pierwszej pomocy, medycznych czynności ratunkowych.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego PKZ(Z.b).
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu ratownik medyczny opisane w wyodrębnionych kwalifikacjach:

Z.10 Wykonywanie świadczeń opieki zdrowotnej w ramach systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne i prowadzenie edukacji w tym zakresie.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie ratownik medyczny powinna posiadać pracownię ratownictwa medycznego wyposażoną w: tablicę interaktywną, stanowisko komputerowe z licencjonowanym oprogramowaniem do kształtowania umiejętności zawodowych, negatoskop, zegar ścienny, szafa zamykana na bieliznę pościelową, bieliznę operacyjną, bieliznę osobistą, ręczniki, ścierki, szafa zamykana na leki niezbędne do ćwiczeń, środki antyseptyczne, środki opatrunkowe, szafy zamykane na sprzęt i zestawy potrzebne do ćwiczeń, łóżko dla pacjenta dorosłego, łóżeczko dla dziecka, stoliki przyłóżkowe, leżanka, parawany, stoliki zabiegowe, tace (na zestawy do ćwiczeń), statywy/wieszaki do kroplówek, podajniki ze środkiem myjącym i dezynfekującym ręce, suszarki do rąk, fantomy do podstawowej i zaawansowanej resuscytacji krążeniowo-oddechowej niemowlęcia, dziecka i osoby dorosłej, fantomy do: intubacji osoby dorosłej i dziecka, konikopunkcji, kaniulacji żyły szyjnej zewnętrznej, nakłucia jamy opłucnowej, cewnikowania, wkłuc podskórnych, domięśniowych, dożylnych, doszypikowych, szycia ran oraz fantom położniczy, symulatory obrażeń, symulator górnych dróg oddechowych, materiały opatrunkowe (gaza, kompresy gazowe, opaski gazowe, dziane podtrzymujące, elastyczne o różnych szerokościach, codofixy, chusty trójkątne, przylepce na tkaninie, elastyczne z opatrunkiem, venoplasty), narzędzia chirurgiczne, zgłębniki, cewniki

(Tiemanna, Nelatona, Foley'a), kaniule dożylnie, strzykawki różnej pojemności, peny, igły różnych rozmiarów do wstrzyknięć śródskórnych, podskórnych, domięśniowych, zestawy do przetaczania płynów infuzyjnych, worki Foley'a; zestawy do: nakłuwania jamy opłucnowej, konikopunkcji, kaniulacji żyły szyjnej zewnętrznej, wkłucia doszpikwego, pozoracji obrażeń; opatrunki wentylowe Ashermana, szyny do unieruchamiania złamań, skręceń, zwichnięć, deska ortopedyczna ze stabilizatorem głowy i kompletem pasów dla dziecka i osoby dorosłej, nosze podbierakowe i próżniowe, kołnierze ortopedyczne, kamizelka KED, koce przeciwwstrząsowe, folie NRC, urządzenia ssące elektryczne i ręczne, maseczki Venturiego, worki samorozprężalne z maskami twarzowymi i rezerwuarem tlenu, butla tlenowa, laryngoskopy, rurki intubacyjne, rurki ustno-gardłowe, maski krtaniowe, rurki krtaniowe, rurki Combitube, kapnograf, torby ratownicze PSP – R1, torby ratownicze PSP – R2, kaski motocyklowe, zestawy do TRIAGE'u; pulsoksymetry, aparaty tradycyjne i automatyczne do pomiaru ciśnienia, stetoskopy, glukometry z pełnym oprzyrządowaniem, elektrokardiograf, AED, defibrylator z kardiomonitorem, respirator ratowniczy, środki antyseptyczne do skóry i błon śluzowych, środki do dezynfekcji sprzętu i powierzchni, pakiety do przygotowywania narzędzi, bielizny operacyjnej, materiału opatrunkowego do sterylizacji (samoprzylepne lub rękawy do zgrzewania), pojemniki na ostre odpady medyczne, pojemniki i worki do segregacji zużytego sprzętu i materiałów medycznych, bielizna pościelowa, bielizna operacyjna, ręczniki, ścierki, atrapy środków farmakologicznych (do znieczulenia miejscowego i ogólnego, przeciwwstrząsowych, nasercowych, rozszerzających oskrzela, moczopędnych, płynów infuzyjnych), rękawiczki jednorazowe, maseczki do resuscytacji krążeniowo-oddechowej, okulary ochronne, fartuchy, czepki, maseczki ochronne, fantomy anatomiczne niemowlęcia, dziecka i osoby dorosłej, fantom głowy – przekrój, fantom rozwoju płodu, modele anatomiczne kości (długich, czaszki, kręgosłupa), plansze anatomiczne, radiogramy, foliogramy, atlasy, albumy anatomiczne, programy komputerowe anatomiczne, książki, czasopisma, filmy dydaktyczne z zakresu ratownictwa medycznego, medycyny ratunkowej, medycyny katastrof, pierwszej pomocy, interny, chirurgii, anestezjologii, toksykologii, psychologii, instrukcje, normy, procedury, przewodniki, regulaminy, przepisy prawne, dokumentacja właściwe dla zawodu, foliogramy, przezrocza, plansze, ryciny, prospekty, foldery z zakresu ratownictwa medycznego.

Szkoła organizuje praktyczną naukę zawodu w porozumieniu z jednostkami organizacyjnymi szpitala wyspecjalizowanymi w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych dla ratownictwa medycznego, stacjami pogotowia ratunkowego, Centrami Powiadamiania Ratunkowego, jednostkami ratowniczo-gaśniczymi Państwowej Straży Pożarnej.

Praktyka zawodowa powinna być realizowana w wymiarze 4 tygodni (160 godzin) w stacjach pogotowia ratunkowego, szpitalnym oddziale ratunkowym i oddziale intensywnej opieki.

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego	430 godz.
Z.10 Wykonywanie świadczeń opieki zdrowotnej w ramach systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne i prowadzenie edukacji w tym zakresie	920 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

TECHNIK BEZPIECZEŃSTWA I HIGIENY PRACY

325509

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie technik bezpieczeństwa i higieny pracy powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) ocenianie stopnia zagrożeń i ryzyka zawodowego powodowanego przez czynniki chemiczne, fizyczne i biologiczne występujące w środowisku pracy;
- 2) rozwiązywanie bieżących problemów technicznych i organizacyjnych związanych z bezpieczeństwem i ergonomią w skali zakładu pracy i w odniesieniu do stanowisk pracy;
- 3) współuczestniczenie w ustalaniu okoliczności, przyczyn wypadków i chorób zawodowych;
- 4) organizowanie i prowadzenie szkoleń oraz świadczenie usług z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego PKZ(Z.d);
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu technik bezpieczeństwa i higieny pracy opisane w wyodrębnionej kwalifikacji:

Z.11 Zarządzanie bezpieczeństwem człowieka w środowisku pracy.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie technik bezpieczeństwa i higieny pracy powinna posiadać pracownię bezpieczeństwa i higieny pracy wyposażoną w:

- 1) urządzenia do wykonywania badań i pomiaru czynników środowiska pracy takich jak: hałas, drgania mechaniczne, oświetlenie, stężenie tlenu węgla, szczelności instalacji gazowych, zapylenia mikroklimatu;
- 2) zestaw środków ochrony indywidualnej; zestaw środków do udzielania pierwszej pomocy; fantomy;
- 3) sprzęt do gaszenia pożarów;
- 4) stanowisko do badań fizjologicznych - miernik wydatku energetycznego;
- 5) karty charakterystyk substancji niebezpiecznych;
- 6) środki techniczne takie jak: telewizor, odtwarzacz CD/DVD, rzutnik pisma, zestaw komputerowy, drukarka, kopiarka, rzutnik multimedialny, tablica interaktywna, aparat fotograficzny, kamera cyfrowa, projektor multimedialny;
- 7) materiały dydaktyczne takie jak: filmy, foliogramy, programy komputerowe, plansze; źródła informacji takie jak: podręczniki, literatura niezbędna do kształcenia w zawodzie, czasopisma zawodowe, instrukcje do ćwiczeń, wzorce protokołów, normy PN-EU, promulgatory prawne, katalogi, prospekty;
- 8) stanowiska komputerowe z drukarką (jedno stanowisko dla jednego ucznia); stanowisko komputerowe z dostępem do Internetu dla nauczyciela; skanery i plotery (po jednym na cztery stanowiska komputerowe); specjalistyczne programy komputerowe, pakiet programów użytkowych.

Praktyka zawodowa będzie realizowana w wymiarze 4 tygodni (160 godzin) w centrach kształcenia praktycznego, w przedsiębiorstwach.

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego	430 godz.
Z.11 Zarządzanie bezpieczeństwem człowieka w środowisku pracy	600 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując

minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

TECHNIK MASAŻYSTA

325402

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie technik masażysta powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) wykonywanie masażu w medycynie;
- 2) wykonywanie masażu sportowego;
- 3) wykonywanie masażu w kosmetyce i profilaktyce;
- 4) prowadzenie działalności profilaktycznej, popularyzującej zachowania prozdrowotne.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego PKZ(Z.b);
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu technik masażysta opisane w wyodrębnionej kwalifikacji:

Z.12 Wykonywanie usług masażu.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie technik masażysta powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia masażu wyposażona w: pomoce naukowe: tablice, modele, plansze, atlasy anatomiczne; stoły do masażu z regulowaną wysokością w ilości 1 na 2 uczniów; zestaw klinów i wałków niezbędnych do pozycji ułożeniowych – 1 komplet na 1 leżankę; prześcieradła w ilości pozwalającej na ich częstą zmianę; środki ułatwiające i wspomagające masaż; umywalkę wraz z suszarką do rąk lub pojemnikiem na jednorazowe ręczniki; środki czystości i dezynfekujące; wieszak na ubranie pacjenta; stół obrotowy i krzesło - 1 na 2 uczniów; sprzęt do masażu przyrządowego.

Kształcenie praktyczne odbywa się w pracowni masażu i zakładach opieki zdrowotnej. Szkoła zapewnia realizację zajęć praktycznych w zakładach opieki zdrowotnej posiadających gabinety (pracownie): hydroterapii, kinezyterapii i fizykoterapii.

Praktyka zawodowa będzie realizowana w wymiarze 4 tygodni (160 godzin) w zakładach opieki zdrowotnej.

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego	430 godz.
Z.12 Wykonywanie usług masażu	920 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

HIGIENISTKA STOMATOLOGICZNA

325102

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie higienistka stomatologiczna powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) przygotowanie gabinetu i stanowiska pracy lekarza dentysty, oraz bieżąca konserwacja sprzętu;
- 2) organizowanie prac związanych ze świadczeniem usług z zakresu stomatologii;
- 3) wykonywanie czynności administracyjnych i prowadzenie dokumentacji związanej z funkcjonowaniem gabinetu dentystycznego;
- 4) wykonywanie wstępnych badań stomatologicznych i zabiegów profilaktyczno-leczniczych na zlecenie lekarza dentysty;
- 5) prowadzenie stomatologicznej edukacji zdrowotnej i promocji zdrowia w różnych środowiskach.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego PKZ(Z.b).
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu higienistka stomatologiczna opisane w wyodrębnionej kwalifikacji:

Z.13 Utrzymanie gabinetu dentystycznego w gotowości do pracy, prowadzenie działalności profilaktyczno-leczniczej i promocji zdrowia.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkola podejmująca kształcenie w zawodzie higienistka stomatologiczna powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia do ćwiczeń przedklinicznych w których zorganizowano: stanowisko dla lekarza, asystentki, higienistki wyposażone w: zestaw mebli z wykończeniem nadającym się do dezynfekcji w zabudowie ergonomicznej, szafki na bieliznę, szafki na leki, szafka szklana na zestaw pierwszej pomocy, krzesło dla asysty i dla lekarza, umywalki, pojemnik na odpady komunalne, medyczne i niebezpieczne, dozowniki na mydło, komputer z drukarką i programem do obsługi gabinetu dentystycznego, szafka na dokumentację medyczną, apteczka z wyposażeniem, gaśnica, unit stomatologiczny ze standardowym wyposażeniem (końcówki stomatologiczne: mikrosilnik, turbina, skaier, dmuchawka wodno-powietrzna, ssak, ślinociąg, spluwaczka, panel sterujący, reflektor, fotel stomatologiczny), lampa do utwardzania wypełnień, wanienska do dezynfekcji narzędzi, pojemnik do dezynfekcji drobnych narzędzi rotacyjnych, autoklaw klasy B, zgrzewarka, destylarka, sterylizator kulkowy, myjka ultradźwiękowa, pojemniki do dezynfekcji, piaskarka profilaktyczna, endometr zintegrowany do badania żywotności miazgi, prostnica stomatologiczna, końcówki (typy - do skalingu nad i pod dziąsłowego) do skalera, przyłbica, okulary ochronne, wstrząsarka do amalgamatu, pistolet do amalgamatu, zestawy do zarabiania materiałów stomatologicznych, negatoskop, koferdam, karpula, endobox wraz z linijką endodontyczną, ochraniacz metalowy na palec, retraktor do policzków, lupa, kamera wewnątrzustna, monitor do fotela, kasa fiskalna, zestaw kleszczy ortodontycznych. Akcesoria jednorazowego użycia: końcówki do ssaka i ślinociągu, rękawy folia-papier, kubeczki dla pacjenta, pojemniki na mydło, pojemniki na igły i inne ostre jednorazowe instrumentarium, okulary ochronne, śliniaki dla pacjenta, wkładki do spluwaczki, wata, lignina, gaza, prześcieradła chirurgiczne, rękawiczki, zestaw procedur higienicznych, jednorazowe pokrowce na zagłówki. Narzędzia konieczne do ćwiczeń w pracowni: do leczenia zachowawczego: tacki metalowe, trzymadelka do lusterek, lusterka stomatologiczne, pęsety stomatologiczne, zgłębniki, upychała kulkowe, upychała do amalgamatu, nakładacze, ekskawatery, formówki różnego typu, wiertła na turbinę i mikrosilnik (różne co do wielkości, kształtu i przeznaczenia), kamienie karborundowe, zestaw sofleksów z trzymadelkami, gumki i szczoteczki do polerowania, paski ścierne, paski metalowe i celulooidowe, paski do formówek

profilowane i nieprofilowane, kształtki celulooidowe (różne kształty poszczególnych zębów), kliny celulooidowe i drewniane o różnym kształcie, nici, drut do ligatury, do leczenia endodontycznego: miazgociągi, poszerzacze i pilniki kanałowe, igły do wypełniania kanałów, upychała kanałowe, upychała do ćwieków gutaperkowych, do leczenia periodontologicznego narzędzia ręczne: skrobaczki różnego typu, kirety, sierpy, haczyki, lemieszce, pilniczki, łyżeczki kostne, pętla do leków, do stosowania w chirurgii stomatologicznej: zestaw kleszczy, zestaw dźwigni, łyżeczki zębodołowe proste prawe i lewe, odgryzacz kostny, raspator, dłuto chirurgiczne, młotek chirurgiczny, nóż chirurgiczny z wymiennymi ostrzami, nożyczki chirurgiczne, kleszczyki homeostatyczne, haki, imadło, do leczenia protetycznego: łyżki wyciskowe górne i dolne do różnych braków zębowych, miski gumowe i łopatki, łopatką i nożyk do wosku, nożyk do gipsu, kleszcze kramponowe, palnik, zestaw wiertel do szlifowania, frezy protetyczne. Materiały stomatologiczne (nie muszą to być materiały zdatne do użytku u pacjenta), materiały do wypełnień czasowych chemoutwardzalne i światło utwardzalne, materiały podkładowe, cementy glass-jonomerowe, materiały do wypełnień stałych, chemoutwardzalne i światło utwardzalne, materiały endodontyczne, system wiążący, lakiery profilaktyczne, materiały chemiczne do udrażniania i opracowania kanałów zębowych, wytrawiacze, kalka zgryzowa, uszczelniacze bruzd, materiały do impregnacji szkliwa i zębiny, piasek do piaskarki profilaktycznej, pasty czyszczące i polerujące, ćwieki gutaperkowe, sączi papierowe, masy wyciskowe alginatowe, masy wyciskowe silikonowe, materiały do wykonywania koron tymczasowych, materiały do tymczasowego i ostatecznego mocowania uzupełnień protetycznych, kalka płynna, gips, wosk różowy i granatowy oraz stanowisko do rejestracji-recepcji wyposażone w: biurko, telefon, zestaw druków i wzorów wskazań po zabiegowych dla pacjenta;

- 2) pracownia edukacji zdrowotnej wyposażona w (na grupę od 8 do 10 osób): szafki i gabloty stojące i/lub wiszące na przedmiotowe materiały dydaktyczne, oddzielny stół (szafki z ciągłym, dużym, głębokim blatem) z zamykanymi szafkami i szufladami z przeznaczeniem na sprzęty, narzędzia, urządzenia i przedmioty profilaktyczne właściwe dla zawodu dla grupy uczniów, ekran stały lub przenośny, rzutnik foliogramów, telewizor, odtwarzacz video, komputer z oprogramowaniem umożliwiającym odtwarzanie filmów, prezentacji multimedialnych, plików, folderów i dokumentów, rzutnik multimedialny przenośny lub zamontowany na stałe, stojak na sprzęt multimedialny, umywalka, lustro wiszące, materiały reklamowe środków do higieny jamy ustnej, urządzeń wspomagających profilaktykę domową i profesjonalną, zestawy przyborów do nauki prawidłowej higieny jamy ustnej: modele łuków zębowych, modele zębów różnych wielkości i kształtów, modele zębów w przekroju podłużnym koron i korzeni, fantomy symulacyjne i anatomiczne (głowy i szyi), modele anatomiczne szczęki i żuchwy, szczoteczki manualne, szczoteczki elektryczne, szczoteczki międzyzębowe jednopęczkowe, szczoteczki międzyzębowe typu butelkowego, nici dentystyczne, wykałaczkę, zgłębniki periodontologiczne CPITN, pędzelki na trzpieniu, pacynki, zestawy przyborów do nauki profilaktyki ortodontycznej: płytki przedsionkowe, szpatułki drewniane różnych kształtów, paski metalowe, aparat ortodontyczny w postaci zdejmowanej płytki górnej i dolnej, kluczyki do rozkręcania płytek, lusterko kosmetyczne, poglądowe prace wykonywanych uzupełnień protetycznych, gipsowe modele diagnostyczne, mikroskopy, preparaty tkankowe. Akcesoria do użytku w pracowni: pasty do codziennej higieny jamy ustnej, szczoteczki różnych wielkości i twardości, pasty do profesjonalnego oczyszczania zębów, płukanki do codziennej higieny jamy ustnej, lakiery i żele profilaktyczne, uszczelniacze bruzd, testy ślinowe, preparaty do wybarwiania złogów nazębnych, skrobaczka do języka, irygator wodny; szafki i gabloty stojące i/lub wiszące na materiały dydaktyczne, ekran stały lub przenośny, rzutnik foliogramów, telewizor, odtwarzacz video, komputer z oprogramowaniem umożliwiającym odtwarzanie filmów, prezentacji multimedialnych, plików, folderów i dokumentów, rzutnik multimedialny przenośny lub zamontowany na stałe,

biblioteczka z podręcznikami, literaturą zawodową, instrukcjami, procedurami, plansze poglądowe, foliogramy, tablica interaktywna z wyposażeniem, tablety i pilot do tablicy interaktywnej; stanowisko komputerowe dla nauczyciela, stanowiska komputerowe (jedno stanowisko dla dwóch uczniów) z urządzeniami peryferyjnymi (jedno na dwa stanowiska komputerowe) i licencjonowanym oprogramowaniem biurowym i do obsługi gabinetu stomatologicznego.

Kształcenie praktyczne może odbywać się w pracowniach, centrach kształcenia praktycznego, gabinetach stomatologicznych, centrach stomatologicznych i specjalistycznych.

Praktyka zawodowa będzie realizowana w wymiarze 4 tygodni (160 godzin).

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego	430 godz.
Z.13 Utrzymanie gabinetu dentystycznego w gotowości do pracy, prowadzenie działalności profilaktyczno-leczniczej i promocji zdrowia	920 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

ASYSTENTKA STOMATOLOGICZNA

325101

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie asystentka stomatologiczna powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) przygotowywanie gabinetu i stanowiska pracy lekarza dentyście do pracy;
- 2) asystowanie lekarzowi dentyście podczas wykonywania zabiegów;
- 3) przygotowywanie i przechowywanie leków, materiałów, narzędzi oraz konserwowanie na bieżąco sprzętu stosowanego w stomatologii;
- 4) wykonywanie czynności administracyjnych i prowadzenie dokumentacji związanej z funkcjonowaniem gabinetu dentystycznego.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego PKZ(Z.b);
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu asystentka stomatologiczna opisane w wyodrębnionej kwalifikacji:

Z.14 Asystowanie lekarzowi dentyście i utrzymanie gabinetu w ciągłej gotowości do pracy.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie asystentka stomatologiczna powinna posiadać pracownię do ćwiczeń przedklinicznych wyposażoną w: zestaw mebli z wykończeniem nadającym się do dezynfekcji w zabudowie ergonomicznej, szafki na bieliznę, szafki na leki, szafka szklana na zestaw pierwszej pomocy, krzeselko dla asysty i dla lekarza, umywalka, zlewozmywak, pojemniki na odpady komunalne i medyczne, pojemnik na odpady niebezpieczne, dozowniki na mydło, szafka na dokumentację medyczną, apteczka z wyposażeniem, gaśnica; sprzęt stomatologiczny: unił stomatologiczny z wyposażeniem (końcówki stomatologiczne: mikrosilnik, turbina, skaler, dmuchawka wodno-powietrzna, ssak, ślinociąg, spluwaczka, panel sterujący, reflektor, fotel stomatologiczny), lupa, kamera

wewnątrzustna, monitor do unitu, kasa fiskalna, lampa do utwardzania wypełnień, asystor stomatologiczny, autoklaw klasy B, zgrzewarka, destylarka, sterylizator kulkowy, myjka ultradźwiękowa, wanienki i pojemniki do dezynfekcji, mikropiaskarka profilaktyczna, endometr, prostnica stomatologiczna, końcówki (typy- do skalingu nad i podziąsłowego) do skalera, wstrząsarka do materiałów w kapsułkach, pistolet do amalgamatu, zestawy do zarabiania materiałów stomatologicznych, negatoskop, fantom do ćwiczeń z modelami szczęki i żuchwy, koferdam, karpula, endobox wraz z linijką endodontyczną, ochroniacz metalowy na palec, retraktor do policzków; przyłbica, okulary ochronne. Akcesoria jednorazowego użytku: końcówki do ssaka i ślinociągu, śliniaki dla pacjenta, kubeczki dla pacjenta, wkładki do spluwaczki, wata, lignina, gaza, prześcieradła chirurgiczne, rękawiczki, zestaw procedur higienicznych, jednorazowe pokrowce na zagłówki. Narzędzia konieczne do użytku w pracowni do leczenia zachowawczego: tacki metalowe, trzymadło do lusterek, lusterka stomatologiczne, pęsety stomatologiczne, zgłębniki, upychała kulkowe, upychała do amalgamatu, nakładacze, ekskawatory, formówki różnego typu, wiertła na turbinę i mikrosilnik (różne co do wielkości, kształtu i przeznaczenia), kamienie karborundowe, zestaw sofleksów z trzymadłkami, gumki i szczoteczki do polerowania, paski ściernie, paski metalowe i celulooidowe, paski do formówek profilowane i nieprofilowane, kształtki celulooidowe (różne kształty dla poszczególnych zębów), kliny celulooidowe i drewniane o różnym kształcie, nici, drut do ligatury. Narzędzia konieczne do użytku w pracowni do leczenia endodontycznego: miazgociągi, poszerzacze i pilniki kanałowe, igły do wypełniania kanałów, upychała kanałowe, upychała do ćwieków gutaperkowych; do leczenia periodontologicznego narzędzia ręczne: skrobaczki różnego typu, kirety, sierpy, haczyki, lemieszce, pilniczki, łyżeczki kostne, pętla do leków; do stosowania w chirurgii stomatologicznej: zestawy kleszczy, zestawy dźwigni, łyżeczki zębodołowe proste, prawe i lewe, odgryzacz kostny, respatory, dłuto chirurgiczne, młotek chirurgiczny, nóż chirurgiczny z wymiennymi ostrzami, nożyczki chirurgiczne, haki, imadła, kleszczyki homeostatyczne, do leczenia protetycznego: łyżki wyciskowe górne i dolne do różnych braków zębowych, miski gumowe i łopatki, łopatką i nożyk do wosku, nożyk do gipsu, kleszcze kramponowe, palnik, zestaw wiertel do szlifowania, frezy protetyczne. Materiały stomatologiczne (nie muszą to być materiały zdatne do użytku u pacjenta): materiały do wypełnień czasowych chemoutwardzalne i światło utwardzalne, materiały podkładowe, cementy glass jonomerowe, materiały do wypełnień stałych, chemoutwardzalne i światło utwardzalne, materiały endodontyczne, system wiążący, lakiery profilaktyczne. Materiały chemiczne do udrażniania i opracowania kanałów zębowych; wytrawiacze, kalka zgryzowa, uszczelniacze bruzd, materiały do impregnacji szkliwa i zębiny, piasek do piaskarki profilaktycznej, pasty czyszczące i polerujące, ćwieki gutaperkowe, sączi papierowe, masy wyciskowe alginatowe, masy wyciskowe silikonowe, materiały do wykonywania koron tymczasowych, materiały do tymczasowego i ostatecznego mocowania uzupełnień protetycznych, kalka w sprayu, gips, wosk różowy i granatowy. Stanowisko do rejestracji-recepcji wyposażone w: biurko, telefon, zestaw druków i wzorów wskazań po zabiegowych dla pacjenta. Sprzęt przenośny, rzutnik foliogramów, telewizor, odtwarzacz, komputer z oprogramowaniem umożliwiającym odtwarzanie filmów, prezentacji multimedialnych, plików, folderów i dokumentów, rzutnik multimedialny przenośny lub zamontowany na stałe, biblioteczka z podręcznikami, literaturą zawodową, instrukcjami, procedurami, plansze poglądowe, foliogramy i filmy dydaktyczne, tablica interaktywna z wyposażeniem, tablety i pilot do tablicy interaktywnej. Stanowiska komputerowe (jedno dla dwóch) uczniów oraz urządzenia peryferyjne (jedno na dwa stanowiska komputerowe) i licencjonowane oprogramowanie z programem do obsługi gabinetu stomatologicznego.

Kształcenie praktyczne może odbywać się w pracowni, centrach kształcenia praktycznego, w gabinetach stomatologicznych, centrach stomatologicznych i specjalistycznych.

Praktyka zawodowa będzie realizowana w wymiarze 4 tygodni (160 godzin).

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego	430 godz.
--	-----------

Z.14 Asystowanie lekarzowi dentyście i utrzymanie gabinetu w ciągłej gotowości do pracy	240 godz.
---	-----------

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

DIETETYK

322001

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie dietetyk powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) planowanie, prowadzenie i nadzorowanie żywienia indywidualnego i zbiorowego osób zdrowych i chorych;
- 2) organizowanie i nadzorowanie wszystkich etapów produkcji potraw z uwzględnieniem systemu analizy zagrożeń i krytycznych punktów kontroli;
- 3) ocenianie stanu odżywienia, sposobu żywienia i zapotrzebowania na składniki odżywcze osób zdrowych i chorych;
- 4) udzielanie porad dietetycznych i prowadzenie działalności oświatowej w zakresie żywienia;
- 5) prowadzenie dokumentacji żywieniowej w publicznych i niepublicznych zakładach opieki zdrowotnej oraz w zakładach żywienia zbiorowego.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczo-społecznego PKZ(Z.b);
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu dietetyk opisane w wyodrębnionej kwalifikacji:
Z.15 Organizowanie, prowadzenie i nadzorowanie świadczeń w zakresie dietetyki.
Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie dietetyk powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia poradnictwa żywieniowego wyposażona w: stanowisko do udzielania porad żywieniowych, stanowisko komputerowe z drukarką i dostępem do Internetu, skaner, specjalistyczne programy komputerowe, pakiet programów użytkowych oraz tabele składu i wartości odżywczej produktów spożywczych, normy żywienia, jadłospisy, przepisy i procedury z zakresu prawa żywnościowego, plansze, przyrządy i aparaturę umożliwiającą ocenę sposobu żywienia i stanu odżywienia;
- 2) pracownia technologiczna/żywienia i dietetyki, w której zorganizowane są:
 - a) stanowiska produkcyjne wykonane ze stali nierdzewnej wyposażone w: kuchnię gazową lub elektryczną wraz z piekarnikiem z termoobiegiem lub piec konwekcyjno-parowy, inne urządzenia do obróbki termicznej: warki do gotowania ryżu i makaronu, ruszt, opiekacz, grill, frytkownica, patelnia o powierzchni ryflowanej, komplet garnków i rondli ze stali nierdzewnej, patelnie stalowe i z powłoką teflonową, asortyment blach i form do pieczenia, miski ze stali nierdzewnej, szeroki asortyment drobnego sprzętu kuchennego, zmechanizowany sprzęt gospodarstwa domowego, naczynia stołowe i sztuce do ekspedycji potraw i napojów, pojemniki na odpadki umożliwiające ich segregację, katalogi i poradniki, instrukcje obsługi maszyn i sprzętu gastronomicznego;

- b) stanowisko zmywalni naczyń kuchennych, wraz z przyborami do mycia sprzętu, z możliwością ustawiania czystych naczyń na regałach;
 - c) stanowisko magazynowe umożliwiające przechowywanie artykułów spożywczych zgodnie z obowiązującymi zasadami HACCP, dostosowane do rozdzielnego przechowywania: owoców i warzyw z przeznaczeniem na przechowywanie; rozważanie i mycie, mięsa, drobiu, nabiału i produktów sypkich;
 - d) sala konsumpcyjna wyposażona w umeblowanie stanowiące krzesła i stoły oraz szafę do przechowywania bielizny stołowej, porcelany, szkła użytkowego i sztuczków. Ponadto wyposażenie stanowi zastawa stołowa do serwowania potraw i napojów;
 - a) stanowisko zmywania naczyń stołowych przeznaczone do mycia zastawy stołowej zgodnie z obowiązującymi zasadami HACCP, usytuowane w miejscu uniemożliwiającym krzyżowanie się dróg z surowcami, półproduktami i wyrobami gotowymi, wyposażone w: miejsce do segregowania brudnej zastawy i usuwania resztek, zlew lub basen, maszynę do mycia naczyń z funkcją wyparzania, szafkę na ścierki i środki czystości oraz przybory do mycia, wózek do przewożenia naczyń czystych;
- 3) pracownia wyposażona w stanowiska komputerowe z drukarką (jedno stanowisko dla dwóch uczniów), zestaw komputerowy z pakietem programów użytkowych oraz dostępem do Internetu, skanery (po jednym na cztery stanowiska komputerowe), specjalistyczne programy komputerowe; plansze, modele układów i narządów, fantom;
 - 4) laboratorium biochemiczne, w którym zorganizowane są stanowiska (jedno stanowisko dla sześciu uczniów), wyposażone w drobny sprzęt laboratoryjny i odczynniki do doświadczeń biochemicznych;
 - 5) laboratorium mikrobiologiczne, w którym zorganizowane są stanowiska (jedno stanowisko dla sześciu uczniów), wyposażone w aparaturę i drobny sprzęt laboratoryjny umożliwiający prace w warunkach jałowych, dokonywanie analiz materiałów biologicznych i klinicznych oraz przeprowadzenia doświadczeń z zakresu mikrobiologii.

Jeśli szkoła nie może zapewnić realizacji programu niektórych jednostek w oparciu o własną bazę dydaktyczną, powinna zorganizować zajęcia w placówkach służby zdrowia lub innych instytucjach zapewniających spełnienie warunków realizacji kształcenia w zawodzie.

Praktyka zawodowa w wymiarze 4 tygodni (160 godzin) może być realizowana w: szpitalach, placówkach opiekuńczo-leczniczych, żłobkach, przedszkolach, szkołach, sanatoriach, poradniach dietetycznych, zakładach żywienia zbiorowego zamkniętych i otwartych.

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego	430 godz.
Z.15 Organizowanie, prowadzenie i nadzorowanie świadczeń w zakresie dietetyki	920 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

TECHNIK ORTOPEDA

321403

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie technika ortopeda powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) ocenianie aktualnego stanu funkcjonalnego pacjenta wymagającego zaopatrzenia ortopedycznego oraz projektowania i wykonywania przedmiotów ortopedycznych i środków pomocniczych;
- 2) opracowanie indywidualnego planu zaopatrzenia ortopedycznego i środków pomocniczych zgodnie z zaleceniami lekarskimi i potrzebami pacjenta wymagającego zaopatrzenia ortopedycznego;
- 3) dobieranie, stosowanie oraz kierowanie procesem technologicznym wykonywania zaopatrzenia ortopedycznego i środków pomocniczych;
- 4) posługiwanie się dokumentacją medyczną, konstrukcyjną, technologiczną i eksploatacyjną dotyczącą wykonania przedmiotów ortopedycznych i środków pomocniczych;
- 5) dokonywanie bieżących napraw przedmiotów ortopedycznych i środków pomocniczych;
- 6) współpracowanie z placówkami ochrony zdrowia w zakresie zabezpieczenia w przedmioty ortopedyczne i sprzęt pomocniczy oraz w zakresie wczesnej rehabilitacji pacjenta.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego PKZ(Z.b).
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu technik ortopeda opisane w wyodrębnionej kwalifikacji:

Z.16 Wykonywanie i dobieranie przedmiotów ortopedycznych oraz środków pomocniczych.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie technik ortopeda powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) zespół pracowni protetyczno-ortotycznych podzielone na następujące pracownie dydaktyczne:
 - a) pracownia obsługi pacjenta/klienta wyposażona w: ramę wyciągową z podwieszakami; zlewozmywak z osadnikiem gipsowym; szafki na materiały; nożyce małe i duże do cięcia gipsu; elektryczna piła do cięcia gipsu; poręcz do nauki chodu; lustro; waga lekarska (lub łazienkowa),
 - b) modelarnia (gipsownia) wyposażona w: stół warsztatowy dwustanowiskowy z imadłami; stojak do pozytywów; stół do sypania gipsu; zlewozmywak z osadnikiem gipsowym; pojemniki elastyczne do sporządzania papki gipsowej; skrzynia na gips; tarniki do gipsu; suszarka szafkowa,
 - c) pracownia tworzyw sztucznych i laminatów wyposażona w: stół warsztatowy dwustanowiskowy z imadłami; piec komorowy; szafa termoizolacyjna z wyciągiem do przechowywania materiałów łatwopalnych; szafy na narzędzia, materiały i inne pomoce; aparatura podciśnieniowa z zestawem do laminacji; uchwyty do zawieszania rękawów dzianiny ortopedycznej, folii i innych materiałów tekstylnych; stół do rozkroju folii i innych materiałów tekstylnych, maty szklanej,
 - d) pracownia obróbki mechanicznej wyposażona w: wydrążarka z końcówkami do wydrążarki; wiertarka stołowa z kompletem wiertel; tokarka uniwersalna; piła taśmowa; wyrzynarka,
 - e) pracownia krawiecko-kaletnicza wyposażona w: stół do rozkroju tkanin i skór; maszyny krawieckie: stępnówka, łaciarka; stanowisko do klejenia skór z wyciągiem; szafki do przechowywania materiałów; nożyczki,
 - f) pracownia obróbki ręcznej wyposażona w: stoły warsztatowe z imadłami; wiertarka ręczna; komplet kluczy nimbusowych; komplet wiertel; komplet

gwintowników i narzynek; piła ręczna do metalu; piła ręczna do drewna; wkrętaki; klucze do krępowania szyn; pistolet grzejny;

- 2) pracownia ortopedyczno-techniczna wyposażona w: modele, plansze, tablice i fotogramy anatomiczne; aparaty i sprzęt specjalistyczny do pomiarów antropometrycznych; tablice czynnościowej oceny i analizy chodu w protezach; przezrocza i filmy dydaktyczne niezbędne do realizacji procesu kształcenia; modele statyczne i dynamiczne przedmiotów ortopedycznych i sprzętu rehabilitacyjnego; katalogi przedmiotów ortopedycznych i sprzętu rehabilitacyjnego; zestaw norm dotyczących projektowania i wytwarzania przedmiotów ortopedycznych; plansze narzędzi i urządzeń; próbki materiałów stosowanych przy wytwarzaniu przedmiotów ortopedycznych; przykładowe rysunki wykonawcze, złożeniowe, zestawieniowe, montażowe, schematy; przykładowe instrukcje obsługi maszyn i urządzeń; przybory do wykonywania i opracowywania projektu technicznego; przykładowa dokumentacja techniczna;
- 3) pracownia wspomagająca działalność zawodową wyposażona w: tablicę interaktywną z oprogramowaniem; stanowiska komputerowe (jedno stanowisko dla dwóch uczniów); drukarkę; pakiety biurowe.

Kształcenie praktyczne może odbywać się w warsztatach szkolnych, centrach kształcenia praktycznego, szpitalnych oddziałach ortopedycznych i rehabilitacji, zakładach usprawniania leczniczego oraz w zakładach sprzętu ortopedycznego.

Praktyka zawodowa będzie realizowana w wymiarze 8 tygodni (320 godzin) w centrach kształcenia praktycznego, w zakładach sprzętu ortopedycznego, szpitalnych oddziałach ortopedycznych i rehabilitacji i sklepach prowadzących sprzedaż wyrobów medycznych.

Wskazany jest podział praktyk zawodowych na 2 i 4 tygodniowe. Pierwsze praktyki powinny być realizowane po II i III semestrze oraz 4 tygodniowe na zakończenie procesu kształcenia (po IV semestrze).

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego	430 godz.
Z.16 Wykonywanie i dobieranie przedmiotów ortopedycznych oraz środków pomocniczych	800 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

TECHNIK DENTYSTYCZNY

321402

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie technik dentystyczny powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) wykonywanie protez zębowych ruchomych i stałych oraz aparatów ortodontycznych ruchomych i stałych zgodnie z przekazanym projektem klinicznym oraz na podstawie dostarczonych wycisków pacjenta;
- 2) naprawianie protez zębowych, szyn i aparatów ortodontycznych;
- 3) obsługiwanie nowoczesnych urządzeń i aparatury w pracowni protetycznej i ortodontycznej zgodnie z zasadami BHP i ergonomii;
- 4) prowadzenie edukacji zdrowotnej, w zakresie profilaktyki wad zgryzu, próchnicy oraz chorób przyzębia.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;

- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego PKZ(Z.b);
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu technik dentystyczny opisane w wyodrębnionej kwalifikacji:

Z.17 Wykonywanie prac z zakresu techniki dentystycznej.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie technik dentystyczny powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia protetyczno-ortodontyczna powinna posiadać indywidualne stanowiska pracy wyposażone w co najmniej: stół z wyciągiem miejscowym, oświetleniem miejscowym, palnikiem gazowym, mikrosilnikiem, sprężonym powietrzem; siedzisko regulowane z podłokietnikami; narzędzia do modelowania (elektryczny nożyk do wosku); miska i łyżka do gipsu; puszki do polimeryzacji akrylu na gorąco i na zimno, puszki do powielania modeli; artykulator i zwieraki; komplet kleszczy protetycznych i ortodontycznych; urządzenia do pracy w grupie (jedno urządzenie na grupę maksymalnie ośmiu osób), takie jak: przyrząd do pomiarów równoległości zębów (paralelometr), fiksator do ćwieków bądź pinarka lub inny system modeli dzielonych, urządzenie do tłoczenia wgłębnego, urządzenie do utwardzania materiałów złożonych (kompozytowych), piec do wypalania ceramiki; materiały do wykonywania protez zębowych i aparatów ortodontycznych;
- 2) pracownia umiejętności protetycznych i ortodontycznych z wyodrębnionymi pomieszczeniami:
 - a) gipsownia wyposażona w: instalację wodno-kanalizacyjną z osadnikami; stół z dużym, równym blatem i pojemnikami na gips; mieszadła mechaniczne z podciśnieniem (mieszadła próżniowe); obcinarki do gipsu, w tym co najmniej jedna na sucho; wstrząsarki (wibratory); pilę mechaniczną do przecinania modeli dzielonych; urządzenia do polimeryzacji termicznej i ciśnieniowej; urządzenia do wyparzania wosku; prasy hydrauliczne; suszarkę do modeli gipsowych; urządzenie ciśnieniowo-parowe (wytwornicę pary wodnej); wyciąg mechaniczny lub pochłaniacz pary wodnej; wagę laboratoryjną do odważania gipsu i pojemnik do dozowania wody demineralizowanej lub automatyczny dozownik do gipsu i wody,
 - b) odlewnia wyposażona w: mieszalnik automatyczny do rozdrabniania i topienia agaru; suszarkę do modeli powielonych; piece do wygrzewania form odlewniczych; odlewnię indukcyjną; zestaw do lutowania stopów; piaskarki; kompresor duży do obsługi piaskarek z przystosowaną instalacją sprężonego powietrza; myjkę ultradźwiękową; dygestoria i wyciągi mechaniczne do pieców i piaskarek lub systemy filtrów specjalistycznych; wagę laboratoryjną do odważania mas osłaniających i miarki do dozowania gazu ekspansyjnego lub automatyczny dozownik do mas osłaniających i gazu,
 - c) pracownia obróbki końcowej – polerownia powinna być wyposażona w: szlifierki z wyciągami; polerki z wyciągami; aparat do polerowania elektrolitycznego; wyciąg mechaniczny;
- 3) gabinet dentystyczny powinien spełniać wymogi przewidziane odrębnymi, właściwymi przepisami i być wyposażony co najmniej w: fotel dentystyczny UNIT; asystor stomatologiczny; specjalistyczne krzesło dla lekarza i dla asysty; autoklaw, urządzenie do pakowania instrumentów oraz testy kontrolne; artykulator; łuk twarzowy z kilkoma zestawami do przenoszenia danych artykulometrycznych; urządzenie do mieszania alginatowych i silikonowych mas wyciskowych; leki, materiały stomatologiczne, narzędzia (w tym sterylne) lub kasety z narzędziami; lodówkę na preparaty wymagające niskiej temperatury; umywalkę; zlewozmywak do mycia narzędzi; urządzenie i narzędzia do usuwania złogów nazębnych; myjkę ultradźwiękową; zestawy diagnostyczne oraz zestawy instrumentów, produktów

lecniczych i wyrobów medycznych stosownych we wszystkich specjalnościach stomatologicznych; co najmniej kilka pełnych zestawów łyżek wyciskowych (częściowe i bezzębne); środki odkażające i dezynfekujące; formularze dokumentacji stomatologicznej obowiązującej w poradniach stomatologicznych; opracowane procedury i standardy postępowania zgodne z wymaganiami sanitarno-epidemiologicznymi.

Kształcenie praktyczne może odbywać się w pracowniach oraz w centrach kształcenia praktycznego i u pracodawców.

Praktyka zawodowa będzie realizowana w wymiarze 8 tygodni (320 godzin) u pracodawców. Pierwsze zajęcia praktyczne powinny być realizowane po II i III semestrze – jako zajęcia 2 tygodniowe oraz 4 tygodniowe na zakończenie procesu kształcenia (po IV semestrze).

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego	430 godz.
Z.17 Wykonywanie prac z zakresu techniki dentystycznej	1250 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

PROTETYK SŁUCHU

321401

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie protetyk słuchu powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) wykonywanie badań słuchu u dorosłych i dzieci;
- 2) analizowanie i ocenianie wyników badań słuchu na potrzeby protezowania;
- 3) dobieranie i dopasowywanie aparatów słuchowych oraz urządzeń wspomagających słyszenie;
- 4) sprawowanie opieki audioprotetycznej po doborze aparatów słuchowych;
- 5) prowadzenie działań profilaktycznych i udzielanie pomocy w stanach zagrożenia zdrowotnego, specyficznych dla zawodu protetyka słuchu;

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego PKZ(Z.b);
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu protetyk słuchu opisane w wyodrębnionej kwalifikacji:

Z.18 Świadczenie usług zdrowotnych w zakresie protetyki słuchu.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie protetyk słuchu powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia anatomiczna, wyposażona w modele anatomiczne ciała człowieka, biblioteczkę, tablice i plansze poglądowe, telewizor z odtwarzaczem DVD, stanowiska komputerowe dla nauczyciela i dla uczniów (jedno stanowisko dla jednego ucznia) z drukarką i projektorem multimedialnym;
- 2) pracownia pierwszej pomocy, wyposażona w fantomy do wykonywania resuscytacji krążeniowo-oddechowej, podstawowe materiały opatrunkowe, apteczkę pierwszej pomocy, biblioteczkę, telewizor z odtwarzaczem DVD i filmy dydaktyczne.

Szkoła kształcąca w zawodzie protetyk słuchu powinna posiadać lub zapewnić dostęp do następujących pracowni:

- 3) pracownia audiometrii, powinna posiadać następujące stanowiska:
 - a) stanowisko do wykonywania badań wstępnych (rozmowy z pacjentem, badania otoskopowego ucha, akumetrii, wykonywania prób stroikowych),
 - b) stanowisko do wykonywania badań audiometrycznych,
 - c) stanowisko do wykonywania badań otoemisji akustycznych.

W szczególności pracownia powinna być wyposażona w: kabinę audiometryczną, audiometr diagnostyczny, zestaw testów do audiometrii słownej, tympanometr diagnostyczny, aparaturę do badania otoemisji akustycznych i potencjałów wywołanych, komplet stroików, terkotkę Baraniego, otoskop, komplet druków do rejestracji wyników, zestaw komputerowy z drukarką;

- 4) pracownia otoplastyki, powinna posiadać następujące stanowiska:
 - a) stanowisko do pobierania odlewu ucha,
 - b) stanowisko do wykonywania wkładki usznej metodą gipsową, utwardzaną za pomocą promieniowania mikrofalowego,
 - c) stanowisko do wykonywania wkładki usznej metodą żelową, utwardzaną za pomocą promieniowania ultrafioletowego.

W szczególności powinna być wyposażona w: zestaw do pobierania odlewów ucha, otoskop, lodówkę, urządzenie do grzania i dystrybucji żelu, mieszalnik silikonu, urządzenie do utwardzania żywic światłoutwardzalnych, puszkę do kąpieli ciśnieniowych, mikrofrezarkę z kompletem narzędzi, zestaw narzędzi do szlifowania i polerowania, mikroskop stereoskopowy, wyciągi odprowadzające pyły i opary, zestaw form do żelu, narzędzia pomocnicze, w tym: pęsety, igły, skalpele;

- 5) pracownia komputerowego doboru aparatów słuchowych, powinna posiadać następujące stanowiska:
 - a) stanowisko do wykonywania badania wstępnego,
 - b) stanowisko dopasowania aparatu słuchowego.

W szczególności powinna być wyposażona w: stanowiska komputerowe - jedno stanowisko dla dwóch uczniów, drukarki, interfejsy do dobierania aparatów słuchowych, zestaw kabli i łączników do aparatów słuchowych różnych producentów, różne rodzaje aparatów słuchowych wraz z danymi technicznymi, zestaw wkładek uniwersalnych, oprogramowanie do dobierania aparatów słuchowych różnych firm.

- 6) pracownia serwisu technicznego sprzętu audioprotetycznego, powinna być wyposażona w:
 - a) indywidualne stanowiska pracy dla każdego ucznia, ilość stanowisk jest uwarunkowana wielkością pomieszczenia i wielkością grupy,
 - b) stanowisko dla nauczyciela prowadzącego zajęcia.

W szczególności powinna być wyposażona w: stoły laboratoryjne, sprzęt do lutowania, mierniki uniwersalne, urządzenie do pomiarów aparatów słuchowych, narzędzia podręczne, elementy elektroniczne i przetworniki elektroakustyczne, zestaw podstawowych części zamiennych.

- 7) pracownia pomiarów akustycznych, powinna być wyposażona w komorę bezchową. Jeśli jest to niemożliwe, należy zapewnić dostęp do pomiarów w warunkach pola swobodnego (brak odbić).

Poza tym powinna być wyposażona w: generator sygnałowy, mikrofony pomiarowe, wzmacniacz pomiarowy, wzmacniacz mocy, zestaw głośnikowy, analizator akustyczny z zestawem filtrów tercjowych i oktaowych, system komputerowy do pomiarów elektroakustycznych z oprogramowaniem i drukarką.

Kształcenie praktyczne będzie realizowane w pracowniach, centrach kształcenia praktycznego, u pracodawcy, zakładach opieki praktyki zawodowej.

Praktyka zawodowa realizowana będzie w wymiarze 4 tygodni.

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego	430 godz.
Z.18 Świadczenie usług zdrowotnych w zakresie protetyki słuchu	920 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

TECHNIK FARMACEUTYCZNY

321301

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie technik farmaceutyczny powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) sporządzanie i wytwarzanie produktów leczniczych;
- 2) wykonywanie czynności związanych z obrotem produktami leczniczymi i wyrobami medycznymi oraz innymi produktami dopuszczonymi na podstawie Ustawy Prawo farmaceutyczne, w szczególności wydawanie tych produktów;
- 3) uczestniczenie w analizach i procesie kontroli (oceniu jakości) produktów leczniczych i wyrobów medycznych w laboratoriach.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego PKZ(Z.b);
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu technik farmaceutyczny opisane w wyodrębnionych kwalifikacjach:
Z.19 Sporządzanie, wytwarzanie, kontrola, analiza i prowadzenie obrotu produktami dopuszczonymi na podstawie przepisów prawa.
Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie technik farmaceutyczny powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia technologii postaci leków wyposażona w: komputer z oprogramowaniem (system operacyjny, pakiet biurowy, oprogramowanie wykorzystywane w aptekach do ewidencjonowania oraz wydawania produktów leczniczych i wyrobów medycznych, drukarka, skaner, kasa fiskalna, czytnik kodu paskowego – jedno stanowisko dla dwóch uczniów) szafy na surowce farmaceutyczne i odczynniki chemiczne, szafkę (biblioteczkę) wyposażoną w instrukcje, regulaminy, przepisy prawne właściwe dla zawodu, receptariusze, książki, czasopisma, stanowiska przy stołach recepturowych gwarantujące prawidłowe wykonanie leków (jedno stanowisko dla jednego ucznia), stanowisko do wykonania leku jałowego, stoły recepturowe z szafkami do przechowywania niezbędnego sprzętu i półkami na substancje, digestorium, zlewy kwasoodporne, zestaw sił, wagi apteczne szalkowe z kompletem odważników i/lub elektroniczne, aerometry, łaźnia wodna, aparatura do otrzymywania wody oczyszczonej, butle z wodą oczyszczoną, mikser recepturowy do wykonywania maści i masy czopkowej, maszynki do rozsypywania proszków, formy do czopków i globulek, sterylizator powietrzny (suszarka) lub autoklaw, puszki sterylizacyjne (opakowania do sterylizacji), opakowania do wykonanych leków (butelki z zamknięciem, słoiki, pudełka do maści i do czopków, opłatki skrobiowe, torebki apteczne (papierowe) - białe i pomarańczowe, surowce farmaceutyczne (substancje lecznicze i pomocnicze w tym: podłoża maściowe

i czopkowe, rozpuszczalniki - etanol, gliceryna, oleje) oraz leki gotowe wykorzystywane w recepturze, sygnatury, naklejki z poleceniami, sprzęt (w ilości gwarantującej indywidualne wykonanie leków): szklany (zlewki, lejki, bagietki, butelki ze szkła oranżowego), porcelanowy (moździerze, pistle, parownice, infuzorki), gumowy (węże, recepturki), metalowy (łączniki, łapy, statywy, kółka, lejki do sączenia na gorąco, palniki gazowe, łyżki), z tworzyw sztucznych (łyżki, zakraplacze, nakrętki, zestawy do sączenia kropli i płynów do oczu, karty celuloidowe);

- 2) pracownia analizy leków wyposażona w: stanowiska (jedno stanowisko dla dwóch uczniów) przy stołach laboratoryjnych do wykonania analizy jakościowej i ilościowej miareczkowej oraz przygotowania prób do analizy instrumentalnej, stanowiska do analizy instrumentalnej, stanowiska do ważenia na wagach analitycznych, stanowisko do wykonania chromatografii cienkowarstwowej, zlewy kwasoodporne, digestorium, łaźnię wodną, wirówkę, aparat do otrzymywania wody oczyszczonej, suszarkę laboratoryjną, wagi analityczne elektroniczne, butle z wodą oczyszczoną, okulary, rękawice ochronne (środki ochrony indywidualnej), sprzęt: szklany (zlewki, kolbki stożkowe, kolby miarowe, pipety, biurety lejki, cylindry miarowe, probówki, bagietki szklane, szkiełka zegarkowe), metalowy (statywy, łączniki, łapy, kółka, trójnogi, szczypce), porcelanowy (moździerze, pistle, parownice, łyżki), gumowy (węże, korki), z tworzyw sztucznych (łyżki, statywy do pipet, tace), z drewna (łapy), sprzęt do chromatografii cienkowarstwowej: komory chromatograficzne, płytki chromatograficzne, aparat do wywoływania chromatogramów, pipety automatyczne, lampę kwarcową laboratoryjną, aparaturę do analizy instrumentalnej: pehametry, refraktometry, polarymetry, spektrofotometry, aparaty do badania uwalniania substancji leczniczej z różnych postaci leków (z tabletek, maści), zestawy odczynników chemicznych;
- 3) pracownia farmakognozji wyposażona w: szafy na surowce roślinne i odczynniki chemiczne, biblioteczkę zawierającą instrukcje do ćwiczeń, książki i czasopisma, stanowisko do pracy z mikroskopem (jedno stanowisko dla dwóch uczniów), stanowisko do badania mieszanek ziołowych, stanowisko do badań fitochemicznych, digestorium, stoły laboratoryjne z szafkami na sprzęt niezbędny do wykonania zadań dydaktycznych, sprzęt do analizy chromatograficznej: komory chromatograficzne do TLC, płytki do chromatografii TLC, sprzęt do sporządzania i badania wyciągów z surowców: kolby stożkowe, lejki, pipety, mikropipety, sprzęt służący do identyfikacji roślinnych surowców leczniczych: mikroskopy optyczne, szkiełka do badań mikroskopowych i szkiełka zegarkowe, lampki spirytusowe, materiały i surowce niezbędne w procesie kształcenia: do identyfikowania surowców zielarskich – surowce roślinne suche (pocięte i sproszkowane), odczynniki chemiczne do wykonania reakcji charakterystycznych dla substancji czynnych występujących w surowcach zielarskich, mieszanki roślinne i leki gotowe zawierające w swoim składzie substancje pochodzenia roślinnego, do wykonania podstawowych badań fitochemicznych surowców lub specyfików – substancje wzorcowe, rozpuszczalniki do sporządzania wyciągów i faz ruchomych oraz odczynniki do wywoływania chromatogramów, komory chromatograficzne, lampa UV (zakres 254 nm i 366 nm);
- 4) pracownia anatomiczna wyposażona w: tablice poglądowe, biblioteczka na książki i czasopisma, fantom człowieka do ćwiczeń z zakresu anatomii i udzielania pierwszej pomocy, pomoce dydaktyczne – modele i plansze anatomiczne, przezrocza, foliogramy, programy komputerowe z zakresu anatomii, atlasy anatomiczne, albumy, filmy dydaktyczne.

Kształcenie praktyczne może odbywać się w aptekach wyposażonych w stanowisko do sporządzania leków recepturowych, aptekach szpitalnych, hurtowniach i zakładach przemysłu farmaceutycznego.

Praktyka zawodowa będzie realizowana w wymiarze 4 tygodni (160 godzin).

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego	430 godz.
Z.19 Sporządzanie, wytwarzanie, kontrola, analiza i prowadzenie obrotu produktami dopuszczonymi na podstawie przepisów prawa	920 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

TECHNIK STERYLIZACJI MEDYCZNEJ

321104

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie technik sterylizacji medycznej powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

1) .

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego PKZ(Z.b);
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu technik sterylizacji medycznej opisane w wyodrębnionych kwalifikacjach:
Z.20 Wykonywanie dezynfekcji i sterylizacji medycznej.
Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie technik sterylizacji medycznej powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego	430 godz.
Z.20 Wykonywanie dezynfekcji i sterylizacji medycznej	240 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

TECHNIK ELEKTORADIOLOG

321103

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie technik elektroradiolog powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) przygotowanie pacjenta do badań diagnostycznych i zabiegów w zakresie diagnostyki obrazowej, elektromedycznej i radioterapii;
- 2) wykonanie prac związanych z przygotowaniem badań diagnostycznych i zabiegów w zakresie diagnostyki obrazowej, elektromedycznej i radioterapii;
- 3) wykonanie samodzielnie lub w zespole badań diagnostycznych i zabiegów terapeutycznych z wykorzystaniem promieniowania jonizującego, pola magnetycznego,

pierwiastków promieniotwórczych, ultradźwięków i badań w diagnostyce elektromedycznej;

- 4) analizowanie wykonanych badań diagnostycznych, zabiegów w zakresie diagnostyki obrazowej, elektromedycznej, radioterapii i przygotowanie ich do oceny przez lekarza;
- 5) wdrażanie i koordynowanie systemu zarządzania jakością.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego PKZ(Z.b);
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu technik elektroradiolog opisane w wyodrębnionej kwalifikacji:

Z.21 Wykonywanie świadczeń zdrowotnych w zakresie diagnostyki obrazowej, elektromedycznej i radioterapii.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie technik elektroradiolog powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia wspomagająca działalność zawodową wyposażona w stanowiska komputerowe z drukarką, stanowisko komputerowe z dostępem do Internetu dla nauczyciela i słuchaczy, skanery i plotery, specjalistyczne programy komputerowe stosowane w elektroradiologii, pakiet programów użytkowych, projektor multimedialny;
- 2) pracownia anatomii radiologicznej i fizjologii wyposażona w nowoczesny sprzęt i środki dydaktyczne, negatoskopy, modele i plansze anatomiczne, atlasy anatomii radiologicznej, podręczniki anatomii opisowej, topograficznej i fizjologii, podręczniki radiologii, zestawy zdjęć obrazujących badania: rentgenowskie, tomografii komputerowej, rezonansu magnetycznego, badań naczyniowych, mammografii, stomatologii;
- 3) pracownia elektrokardiografii wyposażona w: regulamin pracowni elektrokardiograficznej, aparaty EKG do badania spoczynkowego, komplety elektrod, przykładowe elektrokardiogramy, aparaty do mierzenia ciśnienia i stetoskopy, elektrody i krążki jednorazowego użytku, apteczkę pierwszej pomocy, materiały opatrunkowe i środki odkażające, zestaw intensywnego nadzoru kardiologicznego i do reanimacji (wybrane elementy), tablice ilustrujące kryteria diagnostyczne, specjalistyczne programy komputerowe do rejestracji pacjenta, dokumentowania badań i ich archiwizacji oraz oceny zapisu badań elektrokardiograficznych, algorytmy wykonywania badań elektrokardiograficznych;
- 4) pracownia rentgenografii wyposażona w: regulamin pracowni, przepisy dotyczące ochrony radiologicznej, instrukcję ramową, akty prawne dotyczące: prawa atomowego, zasad pracy w pracowniach rentgenowskich, aparat rentgenowski ze stołem diagnostycznym i statywem, aparat rentgenowski do diagnostyki stomatologicznej, automatyczną wywoływarkę (ciemnię automatyczną), kasety rentgenowskie wszystkich formatów, osłony radiologiczne (fartuchy, półfartuchy i rękawice ołowiowe, osłony na gonady żeńskie i męskie, osłony na tarczycę i inne), urządzenia unieruchamiające, bobiksy, negatoskopy, zestaw przeciwwstrząsowy, zestawy środków kontrastowych, zestawy do oznakowania zdjęć, specjalistyczne programy komputerowe do rejestracji pacjenta, dokumentowania badań i ich archiwizacji, algorytmy wykonywania badań rentgenowskich.

Kształcenie praktyczne może odbywać się w szpitalach lub przychodniach, oddziałach i innych komórkach organizacyjnych zakładów opieki zdrowotnej, w których znajdują się pracownie wyposażone w sprzęt i aparaturę diagnostyczną, radioterapeutyczną i elektromedyczną spełniającą wymogi obowiązującego prawa.

Kształcenie praktyczne może odbywać się, gdy na jedno stanowisko pracy w niżej wymienionych pracowniach przypada maksymalnie czterech uczniów.

- pracownia rentgenografii,
- pracownia radiologii stomatologicznej,
- pracownia mammografii,
- pracownia tomografii komputerowej,
- pracownia radiodiagnostyki interwencyjnej (badania naczyniowe),
- pracownia densytometrii kośćca,
- pracownia medycyny nuklearnej (diagnostyki izotopowej, pozytonowej emisyjnej tomografii),
- pracownia rezonansu magnetycznego,
- pracownia ultrasonografii,
- pracownia spirometrii,
- pracownia elektrokardiografii,
- pracownia elektroencefalografii,
- pracownia elektromiografii,
- pracownia audiologii,
- pracownia radioterapii (planowania leczenia, teleradioterapii, brachyterapii).

Praktyka zawodowa będzie realizowana w wymiarze 4 tygodni (160 godzin).

w szpitalach lub przychodniach, oddziałach i innych komórkach organizacyjnych zakładów opieki zdrowotnej, w których znajdują się pracownie dobrze wyposażone w sprzęt i aparaturę diagnostyczną, radioterapeutyczną i elektromedyczną spełniającą wymogi obowiązującego prawa.

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego	430 godz.
Z.21 Wykonywanie świadczeń zdrowotnych w zakresie diagnostyki obrazowej, elektromedycznej i radioterapii	920 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

TECHNIK POŻARNICTWA

311919

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie technik pożarnictwa powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) wykonywanie czynności ratowniczych;
- 2) kierowanie działaniami ratowniczo-gaśniczymi na poziomie interwencyjnym podczas pożarów, klęsk żywiołowych oraz innych miejscowych zagrożeń;
- 3) organizowanie i monitorowanie przebiegu służby;
- 4) rozpoznawanie i likwidacja zagrożeń;
- 5) dysponowanie siłami i środkami systemu ratowniczego.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego PKZ(Z.e) i PKZ(Z.f);
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu technik pożarnictwa opisane w wyodrębnionych kwalifikacjach:

Z.22 Wykonywanie działań ratowniczych;
Z.23 Zarządzanie działaniami ratowniczymi.
Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie technik pożarnictwa powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia fizykochemii wyposażona w: eksplozometr, pirometr oraz zestawy termopar, analizator spalin, kalorymetr, dygestorium, aparaty i urządzenia do wyznaczania temperatury samozapłonu, zapłonu, zapalenia, aparat do badania palności metodą wskaźnika tlenowego, aparaturę do badania i obserwacji wybuchów mieszanin gazowo-powietrznych, par cieczy palnych z powietrzem, pyłowo-powietrznych, aparaturę do demonstracji wytwarzania i działania środków gaśniczych, zestaw do identyfikacji i neutralizacji kwasów, zasad i substancji ropopochodnych, zestaw do badania chłonności sorbentów;
- 2) pracownia przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę, sygnalizacji pożarowej i stałych urządzeń gaśniczych wyposażona w: układ przewodów do obserwacji uderzenia wodnego podczas przepływu wody w przewodach pod ciśnieniem, sprzęt i armaturę wodno-pianową do obserwacji i pomiaru wydajności i strat ciśnienia w sprzęcie podczas przepływu wody, zestaw obrazujący budowę i zasadę działania stałych urządzeń gaśniczych, systemu sygnalizacji pożarowej, klap dymowych;
- 3) pracownia informatycznego wspomaganie działań ratowniczo-gaśniczych wyposażona w: stanowiska komputerowe z urządzeniami peryferyjnymi (jedno dla dwóch uczniów) wyposażone w programy specjalistyczne wspomagające dowodzenie oraz pakiet programów biurowych;
- 4) pracownia mechaniki i budownictwa wyposażona w: zestaw do badań i demonstracji stanów odkształcenia i naprężenia, zestaw do obserwacji zjawisk termicznych w urządzeniach elektroenergetycznych, normy, rysunki, dokumentacje techniczne, dokumentacje techniczno-ruchowe;
- 5) pracownia wyposażenia technicznego wyposażona w: przyrządy do serwisowania sprzętu ochrony dróg oddechowych, urządzenia i przyrządy do serwisowania chemoodpornych ubrań gazoszczelnych, urządzenia do symulacji podawania środków gaśniczych, przyrządy do przeprowadzania prób ciśnieniowych węży, urządzenia do taśmowania węży oraz naprawy i konserwacji pozostałego sprzętu i armatury wodnej i pianowej, sprzęt do konserwacji pilarek do drewna oraz stali i betonu, modele prostych maszyn, mechanizmów i rozwiązań konstrukcyjnych przenoszenia napędu, przekroje urządzeń i jednostek wyposażenia technicznego, instrukcje obsługi i konserwacji, zestaw norm i dokumentacji techniczno-ruchowych;
- 6) pracownia ratownictwa medycznego wyposażona, zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu Ministra Zdrowia w sprawie kwalifikowanej pierwszej pomocy;
- 7) pracownia taktyki działań gaśniczych wyposażona w:
 - a) stanowisko kierowania (jedno dla dwóch uczniów), w skład którego wchodzi: stół dyspozytorski, telefony stacjonarne, radiotelefon bazowy oraz radiotelefony nasobne w liczbie uzależnionej od liczby stanowisk dyspozytorskich, terminal statusów, satelitarny system nawigacji i lokalizacji (pojazdów) GPS, rejestrator rozmów telefonicznych i korespondencji radiowej, interaktywna mapa pogody, mapa (planszowa i cyfrowa) dowolnego obszaru, komplet dokumentacji (instrukcje, plany), zestaw komputerowy wyposażony w programy wspomagające prowadzenie działań ratowniczych i podejmowanie decyzji;
 - b) stanowisko dyspozytorskie (jedno dla dwóch uczniów) wyposażone w: stół dyspozytorski, telefon stacjonarny oraz radiotelefon bazowy (lub nasobny), zestaw komputerowy - kompatybilny z komputerem stanowiska kierowania z oprogramowaniem analogicznym jak dla stanowiska kierowania, komplet dokumentacji (instrukcje, plany);
 - c) wewnętrzną sieć telefoniczną i sieć komputerową z dostępem do Internetu;

- d) stanowisko współpracy z mediami (jedno dla dziesięciu uczniów);
 - e) stanowisko do wykonywania szkiców sytuacyjnych (jedno dla dziesięciu uczniów);
 - f) środki audiowizualne;
- 8) pracownia działań ratowniczych wyposażona w: schematy budowy pojazdów, schematy postępowania ratowniczego z wykorzystaniem grup sprzętowych, zestaw komputerowy (jeden dla dwóch uczniów) z oprogramowaniem służącym do symulacji zdarzeń, wewnętrzną sieć telefoniczną i sieć komputerową z dostępem do Internetu, stanowisko do wykonywania szkiców sytuacyjnych (jedno dla dziesięciu uczniów), środki audiowizualne, zestaw do badań i demonstracji działania sprzętu ratownictwa chemicznego w środowisku, zestaw do badań i prezentacji środków do zabezpieczania, zestaw do likwidacji wycieków substancji aktywnych do gleby i wód, zestaw makiet np. zakładów chemicznych, portów, terenów z przepływającą rzeką, programy komputerowe do symulacji zagrożeń środowiska;
 - 9) laboratorium językowe (jedno stanowisko dla jednego ucznia);
 - 10) sala gimnastyczna wyposażona w: sprzęt do siatkówki, piłki nożnej i koszykówki, materace i ławeczki gimnastyczne, chorągiewki, skrzynię do skoków i odskocznie, piłki lekarskie, stojaki, próg do próby harwardzkiej, stopery, metronom, taśmę mierniczą, sprzęt i urządzenia sportu pożarniczego;
 - 11) poligon wyposażony w: symulator rozgorzenia (komora ogniowa), wielokondygnacyjny budynek symulacji pożarów, stanowiska spalania i gaszenia gazów, cieczy i ciał stałych, tor przygotowania prądownika (operowania prądami gaśniczymi), stanowisko do ćwiczeń gaszenia pojazdów, stanowiska do symulacji katastrof budowlanych, stanowiska do ewakuacji ludzi ze studni, kanałów, osuwisk, stanowiska do symulacji katastrof w transporcie drogowym, szynowym i powietrznym, stanowiska do uszczelniania wycieków substancji niebezpiecznych, stanowiska do ratownictwa i samoratownia z wysokości, wielokondygnacyjny obiekt do ćwiczeń z drabinami pożarniczymi i sprzętem ratowniczym i ewakuacyjnym wewnątrz i na zewnątrz, zbiornik wodny, poligonowe stanowisko kierowania (punkt alarmowy), salę odpraw, stanowiska do ćwiczeń w różnych warunkach eksploatacji sprzętu ratownictwa technicznego i chemicznego, stanowisko do ćwiczeń samochodami z drabiną mechaniczną i podestem ratowniczym;
 - 12) komora dymowa wyposażona w: pomieszczenie do przeprowadzania badań lekarskich uczestników ćwiczenia, pomieszczenie do ćwiczeń fizycznych, ścieżkę treningową z możliwością różnej konfiguracji przejść, z systemem nagłośnienia, systemem komunikacji z uczestnikami ćwiczeń, systemem kamer optycznych i termowizyjnych oraz wytwornicami dymu; centralę do obserwacji i rejestracji przebiegu testu z podświetlanym pulpitem obrazującym przemieszczanie się ćwiczących, systemem rejestracji dźwięku i obrazu, systemem sterowania wytwornicami dymu, systemem sterowania nagłośnieniem i oświetleniem oraz sprzętem komputerowym z oprogramowaniem do rejestracji wyników przeprowadzanego testu; urządzenia do bieżącej konserwacji sprzętu ochrony dróg oddechowych oraz napełniania butli.

Szkoła kształcąca w zawodzie technik pożarnictwa powinna posiadać jednostkę ratowniczo-gaśniczą z wyposażeniem, o którym mowa w przepisach w sprawie szczegółowych zasad wyposażenia jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej oraz stanowić Centralny Odwód Operacyjny Komendanta Głównego PSP.

Praktyka zawodowa może być realizowana po zakończeniu przez ucznia nauki w zakresie pierwszej kwalifikacji. Praktyka zawodowa obejmuje:

- 1) praktykę na stanowiskach w jednostce ratowniczo-gaśniczej w systemie zmianowym (minimum 25 służb),
- 2) praktykę na stanowiskach w komendzie wojewódzkiej/powiatowej/miejskiej w systemie codziennym (minimum 2 tygodnie - 80 godzin).

Kształcenie w zakresie pierwszej kwalifikacji należy rozpocząć od szkolenia z zakresu ochrony przeciwpożarowej (trwającego minimum 6 tygodni - 240 godzin), którego celem jest przygotowanie do pełnienia służby w jednostkach ochrony przeciwpożarowej.

Kształcenie praktyczne może odbywać się w pracowniach szkolnych, jednostkach ochrony przeciwpożarowej, jednostkach ratowniczo-gaśniczych.

Praktyka zawodowa będzie realizowana w wymiarze 4 tygodni (160 godzin) w jednostkach ochrony przeciwpożarowej, jednostkach ratowniczo-gaśniczych.

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru medyczno-społecznego	320 godz.
Z.22 Wykonywanie działań ratowniczych	400 godz.
Z.23 Zarządzanie działaniami ratowniczymi	550 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

OBSZAR ARTYSTYCZNY (S)

Zasadnicza Szkoła Zawodowa

ZŁOTNIK-JUBILER

731305

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie złotnik-jubiler powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) wykonywanie wyrobów złotniczych i jubilerskich z metali szlachetnych i ich stopów;
- 2) opracowanie kamieni jubilerskich;
- 3) wykonywanie napraw i przerabianie wyrobów złotniczych i jubilerskich.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru artystycznego PKZ(S.a);
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu złotnik-jubiler opisane w wyodrębnionych kwalifikacjach:

S.1 Wykonywanie i naprawa wyrobów złotniczych i jubilerskich.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie złotnik-jubiler powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia rysunku technicznego wyposażona w: zestaw modeli wspomagających kształtowanie wyobraźni przestrzennej, modele – imitacje wyrobów złotniczych, normy rysunku technicznego, projekty i katalogi wyrobów złotniczo-jubilerskich, stanowiska do wykonywania rysunku (jedno stanowisko dla ucznia), materiały i narzędzia do prac projektowych, przybory do wykonywania rysunku, stanowiska komputerowe z drukarką (jedno stanowisko dla jednego ucznia), stanowisko komputerowe z dostępem do Internetu dla nauczyciela, skanery i plotery (po jednym na cztery stanowiska komputerowe), specjalistyczne programy komputerowe, pakiet programów użytkowych, projektor multimedialny;
- 2) pracownia technologii robót złotniczo-jubilerskich wyposażona w: modele wyrobów złotniczo-jubilerskich i opraw kamieni jubilerskich, próbki metali szlachetnych, skał, minerałów i kamieni jubilerskich, materiały i sprzęt do badania własności stopów metali szlachetnych, filmy demonstrujące pracę maszyn i urządzeń stosowanych w pracach złotniczo-jubilerskich, zestaw narzędzi do prac złotniczo-jubilerskich, przyrządy kontrolno-pomiarowe, dokumentację techniczną i technologiczną wyrobów

złotniczo-jubilerskich, tabele cech probierczych. Instrukcje obsługi maszyn i urządzeń wykorzystywanych w złotnictwie i jubilerstwie, instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej;

- 3) warsztaty szkolne, w których powinny być zorganizowane stanowisko do prac przygotowawczych i pomocniczych (jedno stanowisko dla sześciu uczniów), stanowisko do topienia i odlewania metali szlachetnych (jedno na sześciu uczniów), stanowisko do walcowania blach i drutu (jedno na sześciu uczniów), stanowisko do obróbki ręcznej, mechanicznej, montażu elementów wyrobów złotniczo-jubilerskich (jedno stanowisko dla jednego ucznia) stanowisko do obróbki cieplnej, chemicznej, plastycznej i elektrochemicznej (jedno na sześciu uczniów), stanowisko do szlifowania i polerowania (jedno stanowisko dla sześciu uczniów). Stanowiska wyposażone w: maszyny, urządzenia i narzędzia do prac złotniczo-jubilerskich wraz z niezbędnymi surowcami, materiałami oraz przyrządami kontrolno-pomiarowymi. Instrukcje obsługi maszyn i urządzeń wykorzystywanych w złotnictwie i jubilerstwie, instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej, środki ochrony indywidualnej, apteczka.

Kształcenie praktyczne może odbywać się w warsztatach szkolnych, centrach kształcenia praktycznego, w zakładach rzemieślniczych wykonujących prace złotnicze i jubilerskie oraz w pracowniach złotniczych.

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru artystycznego	300 godz.
S.1 Wykonywanie i naprawa wyrobów złotniczych i jubilerskich	800 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

Technikum

TECHNIK REŻYSERII DŹWIĘKU

352122

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie technik reżyserii dźwięku powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) realizowanie nagłośnienia we współpracy z realizatorem dźwięku;
- 2) obsługiwanie systemu MIDI;
- 3) realizowanie nagrań we współpracy z realizatorem dźwięku;
- 4) rejestrowanie materiału dźwiękowego;
- 5) montowanie, przetwarzanie i archiwizowanie materiału dźwiękowego.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru artystycznego PKZ(S.b);
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu technik reżyserii dźwięku opisane w wyodrębnionych kwalifikacjach:

S.2 Realizacja nagłośnienia;

S.3 Realizacja nagrań.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie technik reżyserii dźwięku powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia badań urządzeń elektroakustycznych i nagłośnieniowych, wyposażona w: stanowiska pomiarowe (jedno stanowisko dla dwóch uczniów), zasilane napięciem 230/400 V prądu przemiennego, z ochroną przeciwporażeniową, wyposażone w wyłączniki awaryjne i wyłącznik awaryjny centralny; analizator widma sygnałów akustycznych; mikrofony pomiarowe; zasilacze stabilizowane napięcia stałego 0 – 24 V; autotransformatory; generatory funkcyjne; generatory funkcyjne z wyjściem mocy; przyrządy pomiarowe analogowe i cyfrowe; zestawy nagłośnieniowe (jeden zestaw dla dziesięciu uczniów), w tym konsola mikerska 12-kanalowa z wyjściem USB, equalizer graficzny tercjowy, kompresor/limiter; pogłos cyfrowy, wzmacniacz mocy i kolumny głośnikowe, zestaw mikrofonów, multicore, statywy, box; stanowisko komputerowe z oprogramowaniem do symulacji pracy układów elektrycznych i elektronicznych oraz do obróbki wyników pomiarów;
- 2) studio nagrań dźwięku z reżysernią (dla dziesięciu uczniów), adaptowane akustycznie, wyposażone w: stół mikerski analogowy; stół mikerski cyfrowy; procesory dynamiczne i pogłosowe; głośniki odsłuchowe ze wzmacniaczami mocy; mikrofony dynamiczne; mikrofony pojemnościowe ze zmienną charakterystyką kierunkową; przedwzmacniacze mikrofonowe; statywy mikrofonowe; kable mikrofonowe i połączeniowe; słuchawki; urządzenia do rejestracji dźwięku; stanowisko komputerowe z oprogramowaniem, interfejsami i programami komputerowymi do nagrywania rejestracji i edycji dźwięku.

Kształcenie praktyczne może odbywać się w pracowni badań elektroakustycznych i nagłaśniających, studiu nagrań dźwięku, centrach kształcenia praktycznego oraz w przedsiębiorstwach stanowiących potencjalne miejsca zatrudnienia absolwentów szkół kształcących w zawodzie.

Szkoła zobowiązana jest do zorganizowania dla uczniów praktyki zawodowej w wymiarze 4 tygodni (160 godzin).

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru artystycznego	350 godz.
S.2 Realizacja nagłośnienia	500 godz.
S.3 Realizacja nagrań	500 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

TECHNIK DŹWIĘKU

352119

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie technik dźwięku powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) obsługiwanie systemu MIDI;
- 2) rejestrowanie materiału dźwiękowego;
- 3) montowanie, przetwarzanie i archiwizowanie materiału dźwiękowego.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru artystycznego PKZ(S.b);
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu technik dźwięku opisane w wyodrębnionych kwalifikacjach:

S.3 Realizacja nagrań;

S.4 Obsługa systemu MIDI.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie technik dźwięku powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia badań urządzeń elektroakustycznych i nagłośnieniowych, wyposażona w: stanowiska pomiarowe (jedno stanowisko dla dwóch uczniów), zasilane napięciem 230/400 V prądu przemiennego, z ochroną przeciwporażeniową, wyposażone w wyłączniki awaryjne i wyłącznik awaryjny centralny; analizator widma sygnałów akustycznych; mikrofony pomiarowe; zasilacze stabilizowane napięcia stałego 0 – 24 V; autotransformatory; generatory funkcyjne; generatory funkcyjne z wyjściem mocy; przyrządy pomiarowe analogowe i cyfrowe; zestawy nagłośnieniowe (jeden zestaw dla dziesięciu uczniów), w tym konsola mikerska 12-kanałowa z wyjściem USB, equalizer graficzny tercjowy, kompresor/limiter; pogłos cyfrowy, wzmacniacz mocy i kolumny głośnikowe, zestaw mikrofonów, multicore, statywy, box; stanowisko komputerowe z oprogramowaniem do symulacji pracy układów elektrycznych i elektronicznych oraz do obróbki wyników pomiarów;
- 2) studio nagrań dźwięku z reżysernią (dla dziesięciu uczniów), adaptowane akustycznie, wyposażone w: stół mikerski analogowy; stół mikerski cyfrowy; procesory dynamiczne i pogłosowe; głośniki odsłuchowe ze wzmacniaczami mocy; mikrofony dynamiczne; mikrofony pojemnościowe ze zmienną charakterystyką kierunkową; przedwzmacniacze mikrofonowe; statywy mikrofonowe; kable mikrofonowe i połączeniowe; słuchawki; urządzenia do rejestracji dźwięku; stanowisko komputerowe z oprogramowaniem, interfejsami i programami komputerowymi do nagrywania rejestracji i edycji dźwięku.

Wszystkie pomieszczenia dydaktyczne powinny być wyposażone w: multimedialne źródła informacji oraz tekstowe źródła informacji w czarnodruku i brajlu.

Kształcenie praktyczne może odbywać się w pracowniach szkolnych, studiach nagrań dźwiękowych.

Praktyka zawodowa będzie realizowana w wymiarze 4 tygodni (160 godzin) w pracowniach szkolnych, studiach nagrań dźwiękowych, wytwórniach filmowych, ośrodkach telewizyjnych i radiowych.

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru artystycznego	350 godz.
S.3 Realizacja nagrań	500 godz.
S.4 Obsługa systemu MIDI	500 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

5. MOŻLIWOŚCI UZYSKIWANIA DODATKOWYCH KWALIFIKACJI W ZAWODACH W RAMACH OBSZARU KSZTAŁCENIA OKREŚLONEGO W KLASYFIKACJI ZAWODÓW SZKOLNICTWA ZAWODOWEGO

Absolwent technikum w zawodzie technik dźwięku po potwierdzeniu kwalifikacji S.3 *Realizacja nagrań* i S.4 *Obsługa systemu MIDI* może uzyskać dodatkowe kwalifikacje poprzez kształcenie w zawodzie zbliżonym technik realizacji dźwięku, potwierdzając kwalifikację S.8 *Postprodukcja nagrań*.

TECHNIK BUDOWY INSTRUMENTÓW KLAWISZOWYCH

311934

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie technik budowy instrumentów klawiszowych powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) wytwarzanie elementów i podzespołów instrumentów klawiszowych;
- 2) montowanie podzespołów i zespołów instrumentów klawiszowych;
- 3) strojenie instrumentów klawiszowych;
- 4) naprawianie instrumentów klawiszowych;
- 5) organizowanie i kontrolowanie wykonania instrumentów klawiszowych.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru artystycznego PKZ(S.c);
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu technik budowy instrumentów klawiszowych opisane w wyodrębnionych kwalifikacjach:

S.5 Budowa instrumentów klawiszowych;

S.6 Naprawa instrumentów klawiszowych.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie technik budowy instrumentów klawiszowych powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia rysunku technicznego wyposażona w: komputery wraz z oprogramowaniem do wykonywania rysunków technicznych i sporządzania dokumentacji technicznej instrumentów klawiszowych (jedno stanowisko dla jednego ucznia), przybory kreślarskie, modele brył geometrycznych, modele elementów instrumentów klawiszowych, zbiór norm rysunkowych, dokumentacje konstrukcyjne instrumentów klawiszowych;
- 2) pracownia technologii wyposażona w: materiały, narzędzia i urządzenia stosowane do montażu i regulacji mechanizmów i podzespołów instrumentów klawiszowych, przyrządy pomiarowe do pomiaru parametrów technicznych mechanizmów i podzespołów instrumentów klawiszowych, narzędzia i przyrządy kontrolno-pomiarowe stosowane podczas strojenia instrumentów muzycznych, katalogi instrumentów klawiszowych, katalogi części zamiennych, dokumentacje techniczne instrumentów klawiszowych, normy PN, PN-EN, PN-ISO, PN-EN ISO, instrukcje obsługi maszyn i urządzeń, plansze, przezrocza, filmy dydaktyczne dotyczące: budowy instrumentów klawiszowych, montażu i regulacji mechanizmów i podzespołów instrumentów klawiszowych oraz strojenia instrumentów klawiszowych, przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej;
- 3) pracownia gry na instrumencie wyposażona w: instrumenty muzyczne, sprzęt do nagrywania i odtwarzania dźwięku, nagrania utworów, nagrania brzmienia instrumentów muzycznych, tonów, szumów, dźwięków, system nagłośnienia, mikrofony, głośniki, zasilacze, wzmacniacze, tłumiki, filtry, korektory, ograniczniki, kamertony, metronom, sonometr, nuty, tablica z pięciolinia;
- 4) warsztaty wyposażone w: stanowiska do wytwarzania elementów oraz montażu podzespołów i zespołów instrumentów klawiszowych, maszyny i urządzenia do produkcji instrumentów klawiszowych, narzędzia do obróbki ręcznej, narzędzia do regulacji i korekty mechanizmów i strojenia instrumentów klawiszowych, dokumentacje techniczne instrumentów muzycznych, normy PN, PN-EN, PN-ISO, PN-EN ISO, instrukcje obsługi maszyn i urządzeń. Warsztaty powinny być również wyposażone w stanowiska do wykonywania połączeń stosowanych w instrumentach klawiszowych, konserwowania oraz renowacji instrumentów klawiszowych. Jedno stanowisko powinno być przeznaczone dla trzech uczniów.

Kształcenie praktyczne może odbywać się w pracowniach szkolnych, warsztatach szkolnych, warsztatach rzemieślniczych lub przedsiębiorstwach produkujących instrumenty klawiszowe.

Szkoła powinna zorganizować praktykę zawodową w wymiarze 4 tygodni (160 godzin).

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru artystycznego	510 godz.
S.5 Budowa instrumentów klawiszowych	500 godz.
S.6 Naprawa instrumentów klawiszowych	340 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

STROICIEL INSTRUMENTÓW KLAWISZOWYCH

311933

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie stroiciel instrumentów klawiszowych powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) strojenie instrumentów klawiszowych;
- 2) utrzymanie instrumentów klawiszowych w sprawności muzycznej;
- 3) ocenianie wykonania strojenia instrumentów klawiszowych.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru artystycznego PKZ(S.c);
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu stroiciel instrumentów klawiszowych opisane w wyodrębnionej kwalifikacji:

S.7 Strojenie instrumentów klawiszowych.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie stroiciel instrumentów klawiszowych powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia technologii wyposażona w: materiały, narzędzia i urządzenia stosowane do montażu i regulacji mechanizmów i podzespołów instrumentów klawiszowych, przyrządy pomiarowe do pomiaru parametrów technicznych mechanizmów i podzespołów instrumentów klawiszowych, narzędzia i przyrządy kontrolno-pomiarowe stosowane podczas strojenia instrumentów klawiszowych, katalogi instrumentów klawiszowych, katalogi części zamiennych, dokumentacje techniczne instrumentów klawiszowych, normy PN, PN-EN, PN-ISO, PN-EN ISO, instrukcje obsługi maszyn i urządzeń, plansze, przezrocza, filmy dydaktyczne dotyczące: budowy instrumentów klawiszowych, montażu i regulacji mechanizmów i podzespołów instrumentów klawiszowych oraz strojenia instrumentów klawiszowych, przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej;
- 2) pracownia gry na instrumencie wyposażona w: instrumenty muzyczne, sprzęt do nagrywania i odtwarzania dźwięku, nagrania: utworów, nagrania brzmienia instrumentów muzycznych, tonów, szumów, dźwięków, system nagłośnienia, mikrofony, głośniki, zasilacze, wzmacniacze, tłumiki, filtry, korektory, ograniczniki, kamertony, metronom, sonometr, nuty, tablica z pięciolinia (jedno stanowisko dla jednego ucznia);
- 3) warsztaty wyposażone w: narzędzia korektorskie i przyrządy pomiarowe oraz narzędzia do regulacji mechanizmów i strojenia instrumentów klawiszowych, dokumentacje techniczne instrumentów klawiszowych, normy PN, PN-EN, PN-ISO, PN-EN ISO (jedno stanowisko powinno być przeznaczone dla trzech uczniów).

Kształcenie praktyczne może odbywać się w pracowniach szkolnych, warsztatach szkolnych, warsztatach rzemieślniczych lub przedsiębiorstwach produkujących instrumenty klawiszowe.

Szkoła powinna zorganizować praktykę zawodową w wymiarze 4 tygodni (160 godzin).

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru artystycznego	510 godz.
S.7 Strojenie instrumentów klawiszowych	840 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

Szkoła Policealna

TECHNIK REALIZACJI DŹWIĘKU

352120

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie technik realizacji dźwięku powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) realizowanie nagrań we współpracy z realizatorem dźwięku;
- 2) rejestrowanie materiału dźwiękowego;
- 3) montowanie, przetwarzanie i archiwizowanie materiału dźwiękowego.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru artystycznego PKZ(S.b);
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu technik realizacji dźwięku opisane

w wyodrębnionych kwalifikacjach:

S.3 Realizacja nagrań;

S.8 Postprodukcja nagrań.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie technik realizacji dźwięku powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia badań urządzeń elektroakustycznych i nagłośnieniowych, wyposażona w: stanowiska pomiarowe (jedno stanowisko dla dwóch uczniów), zasilane napięciem 230/400 V prądu przemiennego, z ochroną przeciwporażeniową, wyposażone w wyłączniki awaryjne i wyłącznik awaryjny centralny; analizator widma sygnałów akustycznych; mikrofony pomiarowe; zasilacze stabilizowane napięcia stałego 0 – 24 V; autotransformatory; generatory funkcyjne; generatory funkcyjne z wyjściem mocy; przyrządy pomiarowe analogowe i cyfrowe; zestawy nagłośnieniowe (jeden zestaw dla dziesięciu uczniów), w tym konsola mikerska 12-kanalowa z wyjściem USB, equalizer graficzny tercjowy, kompresor/limiter; pogłos cyfrowy, wzmacniacz mocy i kolumny głośnikowe, zestaw mikrofonów, multicore, statywy, box; stanowisko komputerowe z oprogramowaniem do symulacji pracy układów elektrycznych i elektronicznych oraz do obróbki wyników pomiarów;
- 2) studio nagrań dźwięku z reżysernią (dla dziesięciu uczniów), adaptowane akustycznie, wyposażone w: stół mikerski analogowy; stół mikerski cyfrowy; procesory dynamiczne i pogłosowe; głośniki odsłuchowe ze wzmacniaczami mocy; mikrofony dynamiczne; mikrofony pojemnościowe ze zmienną charakterystyką kierunkową; przedwzmacniacze mikrofonowe; statywy mikrofonowe; kable

mikrofonowe i połączeniowe; słuchawki; urządzenia do rejestracji dźwięku; stanowisko komputerowe z oprogramowaniem, interfejsami i programami komputerowymi do nagrywania rejestracji i edycji dźwięku.

Wszystkie pomieszczenia dydaktyczne powinny być wyposażone w: multimedialne źródła informacji oraz tekstowe źródła informacji w czarnodruku i brajlu.

Kształcenie praktyczne może odbywać się w pracowniach szkolnych, studiach nagrań dźwiękowych.

Praktyka zawodowa będzie realizowana w wymiarze 4 tygodni (160 godzin) w pracowniach szkolnych, studiach nagrań dźwiękowych, wytwórniach filmowych, ośrodkach telewizyjnych i radiowych.

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru artystycznego	350 godz.
S.3 Realizacja nagrań	500 godz.
S.8 Postprodukcja nagrań	500 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

5. MOŻLIWOŚCI UZYSKIWANIA DODATKOWYCH KWALIFIKACJI W ZAWODACH W RAMACH OBSZARU KSZTAŁCENIA OKREŚLONEGO W KLASYFIKACJI ZAWODÓW SZKOLNICTWA ZAWODOWEGO

Absolwent szkoły policealnej w zawodzie technik realizacji dźwięku po potwierdzeniu kwalifikacji S.3 *Realizacja nagrań* i S.8 *Postprodukcja nagrań* może uzyskać dodatkowe kwalifikacje poprzez kształcenie w zawodzie zbliżonym technik dźwięku, potwierdzając kwalifikację S.4 *Obsługa systemu MIDI*.

TECHNIK ORGANIZACJI PRODUKCJI FILMOWEJ I TELEWIZYJNEJ 343916

1. CELE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie technik organizacji produkcji filmowej i telewizyjnej powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) opracowywanie dokumentacji produkcji filmowej i telewizyjnej zgodnie z kosztorysem;
- 2) organizowanie produkcji filmowej i telewizyjnej zgodnie z harmonogramem i wymogami jakości artystycznej i technicznej;
- 3) koordynowanie przebiegu produkcji i postprodukcji filmowej i telewizyjnej.

2. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Do wykonywania wyżej wymienionych zadań zawodowych niezbędne jest osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, na które składają się:

- 1) efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów;
- 2) efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru artystycznego PKZ(S.d);
- 3) efekty kształcenia właściwe dla zawodu technik organizacji produkcji filmowej i telewizyjnej opisane w wyodrębnionej kwalifikacji:

S.10 Przygotowanie i organizacja produkcji filmowej i telewizyjnej.

Opisy kwalifikacji znajdują się w części II.

3. WARUNKI REALIZACJI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie technik organizacji produkcji filmowej i telewizyjnej powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- 1) pracownia przygotowania i organizacji filmowej i telewizyjnej wyposażona w komputery połączone w sieć ze standardowym oprogramowaniem do prac biurowych (edytor tekstu, arkusz kalkulacyjny program do prezentacji) z dostępem do

Internetu i podłączeniem do drukarki sieciowej (jedno stanowisko dla jednego ucznia); stanowisko komputerowe z dostępem do Internetu dla nauczyciela, skanery i plotery (po jednym na cztery stanowiska komputerowe), specjalistyczne programy komputerowe, pakiet programów użytkowych, projektor multimedialny.

Praktyka zawodowa będzie realizowana w wymiarze 8 tygodni (320 godzin) w tym (2 tygodnie w wytwórniach filmowych i telewizyjnych agencjach reklamowych, 4 tygodnie w telewizji publicznej i 2 tygodnie w telewizjach komercyjnych).

4. MINIMALNA LICZBA GODZIN KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO¹⁾

Efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów oraz wspólne dla zawodów w ramach obszaru artystycznego	320 godz.
S.9 Przygotowanie i organizacja produkcji filmowej i telewizyjnej	870 godz.

¹⁾ W szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabeli odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

DYREKTOR
DEPARTAMENTU KSZTAŁCENIA
ZAWODOWEGO I USTAWICZNEGO

Konikowska-Kruk

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 22 ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.¹⁾), w brzmieniu nadanym art. 1 pkt 17 lit. a tiret drugie ustawy z dnia 2011 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U.....), zgodnie z którym minister właściwy do spraw oświaty i wychowania określi w drodze rozporządzenia podstawę programową kształcenia w zawodach, uwzględniając w szczególności ogólne cele i zadania kształcenia zawodowego, efekty kształcenia właściwe dla kwalifikacji wyodrębnionych w zawodach, efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów, efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru kształcenia oraz możliwość uzyskania dodatkowych kwalifikacji w ramach obszaru kształcenia.

W stanie prawnym obowiązującym przed dniem wejścia w życie ww. ustawy, określonym w art. 3 pkt 13a ustawy o systemie oświaty, podstawa programowa kształcenia w zawodzie obejmowała obowiązkowe, na danym etapie kształcenia, zestawy celów i treści nauczania, w tym umiejętności; a także zadania wychowawcze szkoły, uwzględniane w programach nauczania szkoły oraz umożliwiające ustalenie kryteriów ocen szkolnych i wymagań egzaminacyjnych.

Wykonując upoważnienie ustawowe, minister właściwy do spraw oświaty i wychowania określał dotychczas w drodze rozporządzenia podstawy programowe kształcenia w poszczególnych zawodach wpisanych do klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego. W jednym rozporządzeniu określano o zazwyczaj około dziesięciu podstaw programowych kształcenia w poszczególnych zawodach. Każda podstawa programowa kształcenia w danym zawodzie stanowiła strukturę zamkniętą i zawierała w szczególności: opis zawodu, bloki programowe z określonymi celami oraz treściami kształcenia (działami programowymi), podział godzin na bloki programowe oraz zalecane warunki realizacji treści kształcenia w zawodzie.

Zgodnie z nową definicją przez podstawę programową kształcenia w zawodach należy rozumieć zestawy celów kształcenia, treści nauczania opisanych w formie oczekiwanych efektów kształcenia: wiedzy, umiejętności zawodowych oraz kompetencji personalnych i społecznych, niezbędnych dla zawodów lub kwalifikacji wyodrębnionych w zawodach, uwzględniane w programach nauczania i umożliwiające ustalenie kryteriów ocen szkolnych i wymagań egzaminacyjnych oraz warunki realizacji kształcenia w zawodach, w tym wymagane wyposażenie w pomoce dydaktyczne i sprzęt oraz minimalna liczba godzin kształcenia zawodowego.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020, Nr 131, poz. 1091, Nr 167, poz. 1400 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, Nr 208, poz. 1532 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 42, poz. 273, Nr 80, poz. 542, Nr 115, poz. 791, Nr 120, poz. 818, Nr 180, poz. 1280 i Nr 181, poz. 1292, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 145, poz. 917, Nr 216, poz. 1370 i Nr 235, poz. 1618, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 31, poz. 206, Nr 56, poz. 458, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1705, z 2010 r. Nr 44, poz. 250, Nr 54, poz. 320, Nr 127, poz. 857 i Nr 148, poz. 991 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 139, poz. 814, Nr 149, poz. 887 i Nr..., poz....

Projektowane rozporządzenie pozwala na określenie w jednym akcie prawnym podstawy programowej kształcenia we wszystkich zawodach wpisanych do klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego, ustalonych w rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 2011 r. w sprawie klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

Celem projektu rozporządzenia jest poprawa powiązania oferty w zakresie kształcenia i szkolenia zawodowego z potrzebami rynku pracy, w szczególności poprzez określenie efektów kształcenia w ujęciu kwalifikacyjnym, bowiem w większości zawodów (z wyjątkiem wąsko specjalistycznych, a tym samym jedno kwalifikacyjnych) zostały wyodrębnione dwie lub trzy kwalifikacje specyficzne dla poszczególnych zawodów. Przy czym jedna kwalifikacja może być składnikiem kształcenia w zakresie kilku zawodów.

Określenie efektów kształcenia dla kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie (lub dla zawodu, jeśli nie wyodrębniono w nim kwalifikacji), nie tylko umożliwi lepsze dopasowanie (pod względem wiedzy i umiejętności) kształcenia zawodowego do potrzeb rynku pracy, ale także przyczyni się do łatwiejszego przechodzenia od edukacji do zatrudnienia i docelowo również od kształcenia formalnego do pozaformalnego i nieformalnego. Podstawa programowa kształcenia w zawodach w projektowanym kształcie ma więc istotne znaczenie dla rozwoju ustawicznej edukacji zawodowej dorosłych, zainteresowanych uzyskaniem dodatkowych kwalifikacji w celu szybkiego przekwalifikowania się, co korzystnie wpłynie na ich sytuację na rynku pracy.

Nowa podstawa programowa kształcenia w zawodach sprzyjać będzie rozwojowi edukacji ustawicznej, również dzięki temu, że efekty kształcenia określone dla poszczególnych kwalifikacji wyodrębnionych w danym zawodzie będą uwzględniane w procesie szkolenia realizowanego na kwalifikacyjnych kursach zawodowych. Z kolei określenie możliwości uzyskiwania dodatkowych kwalifikacji w zawodach w ramach obszaru kształcenia pozwoli na planowanie indywidualnej ścieżki rozwoju zawodowego.

Treści nauczania w podstawie programowej kształcenia w zawodach określone zostały tak, jak i w podstawie programowej kształcenia ogólnego, w języku efektów kształcenia. Tym samym także w kształceniu zawodowym nastąpi przeorientowanie kształcenia z oceny procesu na jego efekty.

Sformułowanie podstawy programowej kształcenia w zawodach w języku efektów kształcenia stanowi wypełnienie zaleceń Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie (Dz. Urz. UE C z 6.05.2008 r.). Projektowana podstawa programowa kształcenia w zawodach wpisuje się również w realizację założeń Strategii Lizbońskiej w obszarze edukacji, takich jak: poprawa efektywności i jakości kształcenia, poprawa dostępności edukacji dla wszystkich, zbliżenie kształcenia do życia, podniesienie poziomu umiejętności kluczowych, co będzie realizowane poprzez korelowanie i integrowanie kształcenia zawodowego i ogólnego, położenie nacisku na kształcenie w kierunkach technicznych, ścisłych i przyrodniczych.

Podstawa programowa kształcenia w zawodach w projektowanym kształcie ułatwi nauczycielom precyzowanie wymagań w stosunku do uczniów i pozwoli na ich skuteczniejsze przygotowanie do egzaminów potwierdzających kwalifikacje w zawodzie, bowiem poszczególne kwalifikacje wyodrębnione z zawodu będą potwierdzane w systemie egzaminów zewnętrznych w czasie trwania edukacji szkolnej. Ma ona także umożliwić adekwatne ustalanie kryteriów ocen szkolnych i wymagań egzaminacyjnych.

Podstawa programowa kształcenia w zawodach będzie stanowić bazę do opracowania przez nauczycieli szkół prowadzących kształcenie zawodowe oraz przez organizatorów kwalifikacyjnych kursów zawodowych programów nauczania, niezbędnych odpowiednio do kształcenia: w szkołach publicznych oraz w szkołach niepublicznych o uprawnieniach szkół publicznych, zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 4 lit. a i ust. 3 pkt 1 ustawy o systemie oświaty oraz na kwalifikacyjnych kursach zawodowych prowadzonych przez podmioty, o których mowa w art. 68a ust. 2 ustawy o systemie oświaty. Każdy kwalifikacyjny kurs zawodowy umożliwi jego uczestnikom nabycie wiedzy i umiejętności w zakresie wybranej spośród wyodrębnionych w zawodach kwalifikacji. Osoba, która raz potwierdziła określone efekty kształcenia nie będzie musiała robić tego ponownie zdobywając kolejne kwalifikacje.

Projekt podstawy programowej kształcenia w zawodach został opracowany przez zespoły autorów, ekspertów z danych obszarów zawodowych, wywodzących się ze środowiska nauczycieli i osób związanych z systemem egzaminów zewnętrznych, pracodawców i uczelni, w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki Priorytet III „Wysoka jakość systemu edukacji”, tytuł projektu „Doskonalenie podstaw programowych kluczem do modernizacji kształcenia zawodowego”. Były one także recenzowane przez rzeczoznawców z listy MEN, przedstawicieli pracodawców oraz uczelni.

Przewiduje się, iż nowa podstawa programowa kształcenia w zawodach zacznie obowiązywać we wszystkich klasach i semestrach pierwszych szkół prowadzących kształcenie zawodowe od 1 września roku szkolnego 2012/2013 i w kolejnych latach szkolnych.

Kształcenie zawodowe, zgodnie z ustawą z dnia 19 sierpnia 2011 r. o *zmianie ustawy o systemie oświaty oraz o zmianie niektórych innych ustaw* (Dz. U.....), prowadzone jest w szkołach ponadgimnazjalnych: zasadniczej szkole zawodowej, technikum oraz szkole policealnej.

Kształcenie zawodowe może być także prowadzone w ramach kształcenia ustawicznego na kwalifikacyjnych kursach zawodowych organizowanych przez podmioty, o których mowa w art. 68a ust. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty.

Dla celów kształcenia, zgodnie z klasyfikacją zawodów szkolnictwa zawodowego, wskazano obszary kształcenia, do których są przypisane poszczególne zawody. Obszary kształcenia obejmują zawody pogrupowane pod względem wspólnych lub

zbliżonych kwalifikacji wymaganych do realizacji zadań zawodowych w obrębie danego zawodu. Uwzględniając Polską Klasyfikację Działalności wyodrębniono 8 obszarów kształcenia:

- administracyjno-usługowy (A)
- budowlany (B)
- elektryczno-elektroniczny (E)
- mechaniczny i górnictwo-hutniczy (M)
- rolniczo-leśny z ochroną środowiska (R)
- turystyczno-gastronomiczny (T)
- medyczno-społeczny (Z)
- artystyczny (S).

W obrębie każdego obszaru zawodowego zawody uporządkowano według typu szkoły: zasadnicza szkoła zawodowa, technikum, szkoła policealna.

Określone w projekcie rozporządzenia treści nauczania opisane w formie oczekiwanych efektów kształcenia: wiedzy, umiejętności oraz kompetencji personalnych i społecznych, niezbędnych dla zawodów lub kwalifikacji wyodrębnionych w zawodach obejmują:

- efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów, w tym kompetencje personalne i społeczne;
- efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru kształcenia;
- efekty kształcenia właściwe dla kwalifikacji wyodrębnionych w zawodach.

Projektowane rozporządzenie zawiera załącznik, składający się z trzech części:

- 1) Część I określa ogólne cele i zadania kształcenia zawodowego;
- 2) Część II określa: efekty kształcenia wspólne dla wszystkich zawodów, efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru kształcenia oraz efekty kształcenia właściwe dla kwalifikacji wyodrębnionych w zawodach;
- 3) Część III określa opis kształcenia w poszczególnych zawodach zawierający: nazwy i symbole zawodów, zgodnie z klasyfikacją zawodów szkolnictwa zawodowego, cele kształcenia w zawodach, nazwy kwalifikacji wyodrębnionych w zawodach, warunki realizacji kształcenia w zawodach, minimalną liczbę godzin kształcenia zawodowego oraz możliwości uzyskania dodatkowych kwalifikacji w zawodach w ramach obszaru kształcenia określonego w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego.

Poszczególne elementy składowe podstawy programowej oznaczone zostały kodami ułatwiającymi ich identyfikację. Kwalifikacje wyodrębnione w poszczególnych zawodach oznaczono wielką literą, wskazującą na przyporządkowanie do obszaru zawodowego oraz kolejną liczbą porządkową. Wspólne dla wszystkich zawodów efekty kształcenia, w tym kompetencje personalne i społeczne, oznaczono kodami składającymi się z trzech wielkich liter:

- BHP – bezpieczeństwo i higiena pracy;
- PDG – podejmowanie i prowadzenie działalności gospodarczej;
- JOZ – język obcy wspomagający kształcenie zawodowe;
- KPS – kompetencje personalne i społeczne;

OMZ – organizacja pracy małych zespołów (dla zawodów wymagających posiadania wykształcenia średniego – wymagane w technikum i szkole policealnej).

Efekty kształcenia wspólne dla zawodów w ramach obszaru kształcenia, oznaczono kodem trzyliterowym PKZ oraz dodatkowo, ujętymi w nawiasie, wielką literą wskazującą na przyporządkowanie do obszaru kształcenia oraz kolejno małą kolejną literą alfabetu wskazującą efekty kształcenia wspólne dla grupy zawodów w ramach obszaru kształcenia.

Wyodrębnienie w podstawie programowej efektów kształcenia wspólnych dla wszystkich zawodów oraz efektów kształcenia wspólnych dla zawodów w ramach obszaru kształcenia pozwala uniknąć powtarzania tych samych treści w procesie kształcenia, co ma istotne znaczenie w przypadku zawodowego przekwalifikowywania się lub uzyskiwania dodatkowych kwalifikacji w zawodach w ramach obszaru kształcenia.

W projektowanym rozporządzeniu określone zostały także warunki realizacji kształcenia w zawodach, uwzględniające zalecane wyposażenie w pomoce dydaktyczne i sprzęt oraz minimalną liczbę godzin kształcenia zawodowego. Przy czym minimalna liczba godzin kształcenia zawodowego podana została w odniesieniu do kształcenia realizowanego zarówno w szkole w systemie klasowo-lekcyjnym jak i na kwalifikacyjnych kursach zawodowych. Jednakże w szkole liczba godzin kształcenia zawodowego ulega odpowiedniemu zwiększeniu do wymiaru godzin określonego w przepisach w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych, przewidzianego dla kształcenia zawodowego, zachowując minimalną liczbę godzin wskazanych w tabelach zamieszczanych w części III odpowiednio dla efektów kształcenia i kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.

Ministerstwo Edukacji Narodowej realizuje działania mające na celu upowszechnienie projektowanych zmian wśród dyrektorów szkół, nauczycieli, organów prowadzących szkoły oraz pracodawców. Odbyło się kilkanaście konferencji, podczas których przedstawiano projekt rozporządzenia. W ramach realizowanych projektów systemowych, w szczególności w projektach „Doskonalenie podstaw programowych kluczem do modernizacji kształcenia zawodowego” oraz „Szkoła zawodowa szkołą pozytywnego wyboru” prowadzone są szkolenia dyrektorów szkół i nauczycieli. Projekt rozporządzenia oraz prezentacje zamieszczone zostały na stronach internetowych Krajowego Ośrodka Wspierania Edukacji Zawodowej i Ustawicznej. Konsultacjom z osobami i środowiskami związanymi z kształceniem zawodowym służy także opublikowana ankieta.

Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Edukacji Narodowej, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414z późn. zm.).

Ocena skutków regulacji (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje regulacja

Zakres regulacji rozporządzenia dotyczy podstawy programowej kształcenia w zawodach, która będzie stanowić bazę zarówno do planowania i realizacji procesu kształcenia, jak i do procesu egzaminowania. Tym samym, podstawa programowa kształcenia w zawodach oddziaływać będzie na autorów programów i podręczników do nauczania poszczególnych zawodów, a także organizatorów kwalifikacyjnych kursów zawodowych, których uczestnicy będą nabywać wybrane kwalifikacje zawodowe w oparciu o programy nauczania dla tych kwalifikacji. Autorzy wymienionych środków dydaktycznych są zobowiązani uwzględniać w tych opracowaniach cały zakres treści dotyczący odpowiedniego zawodu lub wybranej kwalifikacji. Wymieniona podstawa programowa będzie również stanowić bazę do ustalenia kryteriów ocen szkolnych i wymagań egzaminacyjnych, gdyż w modernizowanym systemie szkolnictwa zawodowego odstąpiono od opracowywania odrębnie standardów wymagań egzaminacyjnych dla każdego z zawodów wpisanych do klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego.

Nowa podstawa programowa kształcenia w zawodach będzie więc mieć również wpływ na działalność Centralnej Komisji Egzaminacyjnej i okręgowych komisji egzaminacyjnych odpowiedzialnych za organizację i przeprowadzenie egzaminów potwierdzających kwalifikacje w zawodzie, w tym opracowanie testów i zadań egzaminacyjnych do etapu praktycznego tego egzaminu i informatorów o egzaminie dla poszczególnych zawodów.

Opisane w wymienionej podstawie programowej warunki realizacji kształcenia w poszczególnych zawodach ułatwią dyrektorom szkół zapewnienie odpowiedniego wyposażenia pracowni, laboratoriów i warsztatów szkolnych w maszyny, urządzenia, sprzęt, narzędzia i oprogramowanie. Opisy zadań zawodowych, do których wykonania powinni być przygotowani absolwenci szkół prowadzących kształcenie w poszczególnych zawodach, ujęte w podstawach programowych kształcenia w poszczególnych zawodach, są istotną informacją dla pracodawców o sylwetkach zawodowych kandydatów do pracy.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do konsultacji następującym partnerom społecznym:

- 1) Business Centre Club – Związkowi Pracodawców;
- 2) Chrześcijańskiemu Związkowi Zawodowemu „Solidarność im. Ks. J. Popiełuszki”;
- 3) Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT;
- 4) Forum Związków Zawodowych;
- 5) Izbie Gospodarczej Gazownictwa;

- 6) Izbie Gospodarczej Hotelarstwa Polskiego;
- 7) Komendzie Głównej Ochotniczych Hufców Pracy;
- 8) Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”;
- 9) Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność 80”;
- 10) Komisji Krajowej Wolnego Związku Zawodowego „Sierpień 80”;
- 11) Krajowej Izbie Gospodarczej;
- 12) Krajowemu Forum Oświaty Niepublicznej;
- 13) Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu Pracowników Schronisk dla Nieletnich i Zakładów Poprawczych;
- 14) Ogólnopolskiej Izbie Gospodarczej Drogownictwa;
- 15) Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych;
- 16) Ogólnopolskiemu Stowarzyszeniu Dyrektorów Centrów Kształcenia Ustawicznego;
- 17) Ogólnopolskiemu Stowarzyszeniu Kadry Kierowniczej Oświaty;
- 18) Ogólnopolskiemu Stowarzyszeniu Ośrodków Doksztalcania i Doskonalenia Zawodowego;
- 19) Polskiej Izbie Druku;
- 20) Polskiej Izbie Firm Szkoleniowych;
- 21) Polskiej Izbie Hotelarstwa;
- 22) Polskiej Izbie Książki;
- 23) Polskiej Izbie Przemysłowo-Handlowej Budownictwa;
- 24) Polskiej Izbie Turystyki;
- 25) Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”;
- 26) Polskiej Radzie Organizacji Młodzieżowych;
- 27) Polskiemu Stowarzyszeniu Hotelarstwa i Turystyki;
- 28) Polskiemu Zrzeszeniu Hoteli;
- 29) Polskiemu Stowarzyszeniu na Rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym;
- 30) Pracodawcom RP;
- 31) Radzie ds. Szkolnictwa Artystycznego;
- 32) Radzie Rodziców przy Ministrze Edukacji Narodowej;
- 33) Radzie Szkół Katolickich;
- 34) Społecznemu Towarzystwu Oświatowemu;
- 35) Stowarzyszeniu Doradców Szkolnych i Zawodowych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 36) Stowarzyszeniu Dyrektorów i Nauczycieli Centrów Kształcenia Praktycznego;
- 37) Stowarzyszeniu Dyrektorów Szkół Średnich;
- 38) Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Mechaników Polskich;
- 39) Stowarzyszeniu Technicznemu Odlewników Polskich;
- 40) Unii Metropolii Polskich;
- 41) Wolny Związek Zawodowy „Solidarność – Oświata”;
- 42) Zarządowi Głównemu Polskiego Związku Niewidomych;
- 43) Zarządowi Głównemu Stowarzyszenia Elektryków Polskich;
- 44) Zarządowi Głównemu Stowarzyszenia Oświatowców Polskich;
- 45) Zarządowi Głównemu Towarzystwa Wiedzy Powszechnej;
- 46) Zarządowi Głównemu Związku Nauczycielstwa Polskiego;
- 47) Zarządowi Głównemu Związku Rzemiosła Polskiego;
- 48) Zarządowi Głównemu Związku Zakładów Doskonalenia Zawodowego;
- 49) Zarządowi Krajowemu Związku Zawodowego „Budowlani”;

- 50) Zarządowi Krajowemu Związku Zawodowego Nauczycieli Średnich Szkół Leśnych w Polsce;
- 51) Związkowi Gmin Wiejskich RP;
- 52) Związkowi Miast Polskich;
- 53) Związkowi Powiatów Polskich;
- 54) Związkowi Województw RP.

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany również Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego. Wyniki konsultacji zostaną przedstawione w niniejszej ocenie po ich zakończeniu.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana regulacja nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana regulacja nie będzie miała bezpośredniego wpływu na rynek pracy. Jednakże ocenia się, iż pośrednio zmiany w podstawie programowej kształcenia w zawodach przyczynią się do uelastycznienia kształcenia zawodowego oraz większego dostosowania oferty edukacyjnej do wymagań rynku pracy i pracodawców.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia nie będzie miało bezpośredniego wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

7. Źródła finansowania

Projektowana regulacja nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.